

ลือ วัลย์ self

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้น
ร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

สถาพร สมอุทัย

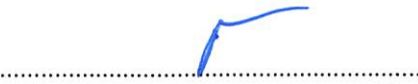
การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็น ที่ปรึกษาพร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ที่ปรึกษาประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ วัฒนาร อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา นางสาวภัทรภรณ์ น้อยกอ ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 และนางสาวเกศราภรณ์ อุทัยชิน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหนองตาวัว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

สถาพร สมอุทัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
ผู้ศึกษาค้นคว้า	สถาพร สมอุทัย
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อารังโสติสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ, กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การสอนแบบคละชั้น, กิจกรรมนันทนาการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน จากโรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ จำนวน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 แบบ คือ

แบบพหุลักษณะ แบบเอกลักษณ์ และแบบอัตลักษณ์ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และ
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม
นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.31/77.04 มี
ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2
เท่ากับ 78.69/76.30 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นกัน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม
นันทนาการสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ
เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม
นันทนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด

Title	The Development of communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities for grade 5 – 6 students
Authors	Sataporn Somuthai
Advisor	Asst. Prof. Wichian Thamrongsotthisakul, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study Master Degree in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2018
Keywords	Communicative English, Multi-grade teaching, Recreation activities

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to create and find out the efficiency of communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities for grade 5 – 6 students at criteria of 75/75 2) to compare the achievement of students after usage the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities for grade 5 – 6 students 3) to study the student's satisfactions of learning by the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities for grade 5 – 6 students.

The sampling group was 5 students in grade 5 – 6 at Watphokwan School Banphotphisai District, Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 2 in the first of academic year 2017 were selected by purposive sampling.

The study instruments were 1) the lesson plans and the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities 2) the achievement pretest and posttest the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities 3) the questionnaire asking about student's satisfaction of study from the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities.

The statistics used in data analysis were Mean, Standard Deviation (S.D.) and The Wilcoxon Matched – Pairs Signed - Rank Test.

The findings of the research were 1) there were 3 styles of communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities; whole class, class and individual. The value of E_1/E_2 in grade 5 were 77.31/77.04 and The value of E_1/E_2 in grade 6 were 78.69/76.30 which is according to the 75/75 assigned. 2) the achievement of the students after usage the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities was higher, after usage the activity at statistical significance of .05 level. And 3) the student's satisfactions of learning by the communicative English learning activity usage Multi-grade teaching collaborate with Recreation activities was suitable at high level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
การจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น.....	20
กิจกรรมนันทนาการ.....	40
การสื่อสารและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	48
กิจกรรมการเรียนรู้.....	80
แผนการจัดการเรียนรู้.....	95
ความพึงพอใจ.....	107
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	109
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	113
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้	113
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	123
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน.....	128

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	135
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้.....	135
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน....	139
ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้.....	141
5 บทสรุป.....	142
สรุปผลการวิจัย.....	142
อภิปรายผลการวิจัย.....	142
ข้อเสนอแนะ.....	145
.	
บรรณานุกรม.....	147
ภาคผนวก.....	152
ประวัติผู้วิจัย.....	288

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6.....	14
2	แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6.....	17
3	แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการ เรียนรู้ และจำนวนชั่วโมง จากหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Seasons and Climate.....	116
4	แสดงสัดส่วนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และพฤติกรรม ที่ต้องการวัด.....	124
5	แสดงแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group Pretest- Posttest Design).....	126
6	แสดงความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	136
7	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน.....	138
8	แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน.....	140

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
9	แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6	141
10	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	162
11	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	167
12	แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคำสั่ง/คำชี้แจง รายละเอียด และข้อจำกัด.....	169
12	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน.....	170
13	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์ การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	188

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการ สื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์ การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	193
15 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3คน.....	286

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงแผนผังการจัดกลุ่มผสมความสามารถ (The Mixed Ability Group)	35
2	แสดงแผนผังการจัดกลุ่มอายุเดียวกัน (The Same Age Group).....	35
3	แสดงแผนผังการจัดกลุ่มตามความสามารถ (The Same Ability Group).....	37
4	แสดงแผนผังรูปแบบการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment).....	75
5	แสดงแผนผังรูปแบบการทดสอบ (Paper – and – Pencil Tests).....	76
6	แสดงแผนผังรูปแบบการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication).....	76
7	แสดงแผนผังรูปแบบการประเมินการปฏิบัติ (Performance).....	77
8	แสดงแผนผังรูปแบบการสังเกต (Observation and Perception)	77
9	แสดงแผนผังรูปแบบการประเมินตามสภาพจริง.....	78
10	แสดงแผนผังเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริง.....	79
11	แสดงแผนผังประวัติความเป็นมาของแผนการจัดการเรียนรู้.....	96
12	แสดงแผนผังความสัมพันธ์ของการวัดและประเมินผล (OLE)	98

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน การปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นเป็นสังคมที่ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมอย่างทั่วถึง มนุษย์จึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการเรียนรู้ให้มีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกแห่งศตวรรษใหม่ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) การสร้างทักษะเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นลักษณะของการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งองค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะให้เกิดกับมนุษย์ยุคใหม่เพื่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้สำหรับการดำรงชีพในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารกันทั่วโลก ดังนั้นประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น บุคลากรในศตวรรษที่ 21 นั้นนอกจากจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในประชาคมโลกได้ดีแล้ว ยังจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ วิเคราะห์ข่าวสาร และประมวลข้อมูลเพื่อถ่ายทอดแลกเปลี่ยนสร้างองค์ความรู้ สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและนวัตกรรม (สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2558, หน้า 1) ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

จากการปฏิรูปการศึกษาไทย พบว่า การศึกษาไทยมีปัญหาวิกฤตด้านคุณภาพการศึกษาที่เป็นปัญหาสำคัญต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนานจนถึงปัจจุบัน คະแนนจากการประเมินของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชี้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกชั้นปีในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ต่ำลงทุกปีโดยเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศที่ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบแบบทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติที่มีคะแนนสอบต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งสามชั้นปีมาโดยต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากคำกล่าวของนางพรนิภา ลิ้มปพยอม อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แสดงความคิดเห็นต่อผลการวัดคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2547 ระดับช่วงชั้นที่

2, 3 และ 4 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ไว้ว่า “วิชาภาษาต่างประเทศ มีอัตราส่วนที่ควรปรับปรุงกว่าวิชาอื่น” ซึ่งสอดคล้องกับโรงเรียนของผู้วิจัยได้ทำการวิจัย พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559 วิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ มีผลการทดสอบหรือคะแนนเฉลี่ยเพียง 21.86 ซึ่งในระดับประเทศได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 34.59 เห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนนั้นต่ำกว่ามาตรฐาน และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศมากถึง 12.73 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2559, หน้า 4)

เนื่องจากโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น เพราะประสบปัญหาครูไม่ครบชั้น ครูหนึ่งคนต้องรับผิดชอบสอนนักเรียน 2 – 3 ระดับชั้น และสอนทุกวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อีกทั้งครูมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงตามวิชาที่สอน และถูกเบียดเบียนเวลาสอนจากงานพิเศษอื่น ๆ ที่นอกจากงานสอนที่จำเป็นต้องรับผิดชอบทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอนและสอนได้ไม่เต็มที่เต็มเวลา สอดคล้องกับพิพัฒน์ สอนสมนึก (2553, หน้า 3) ได้ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการชั้นเรียนที่สำคัญ สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า ส่วนใหญ่ประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1. ด้านการจัดการและปัจจัยพื้นฐานสนับสนุน พบว่า มีความขาดแคลนครู ครูไม่ครบชั้น ขาดแคลนงบประมาณในการจัดการ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนขนาดเล็กมีสภาพเศรษฐกิจยากจน
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะการจัดการเรียนการสอนในสภาพที่ครูไม่ครบชั้น และนักเรียนแต่ละชั้นมีจำนวนน้อย ครูสอนไม่เต็มเวลาและเต็มความสามารถเพราะมีภารกิจอื่นนอกเหนือจากการสอนที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติ ระบบประกันคุณภาพภายในยังขาดประสิทธิภาพทำให้ขาดคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
3. ด้านการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ผู้บริหารยังขาดทักษะการบริหารจัดการในบริบทที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป ครูผู้สอนยังขาดการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คุณภาพของการศึกษาไม่ได้ตามมาตรฐาน สุรเสน ทั้งทอง (2551, หน้า 2 – 3) ได้สรุปปัญหาสำคัญ ๆ ของโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้ นักเรียนจากโรงเรียนขนาดเล็กมีคุณภาพค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดอื่น ๆ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดความพร้อมด้านปัจจัยต่าง ๆ เช่น มีครูไม่ครบชั้น ขาดแคลนสื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีที่มีราคาแพง ทั้งนี้เนื่องจากเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณส่วนใหญ่ใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการจัดสรร โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ อาคารเรียนและอาคารประกอบมีขนาดเล็ก มีห้องเรียนจำกัด สภาพทั่วไปทรุดโทรม ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักเรียน โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชนขนาดเล็ก ยังไม่มีศักยภาพในการระดมทรัพยากรเพื่อช่วยสนับสนุนสถานศึกษา รวมทั้งชุมชนยังมีความจำเป็นต้องรับการพัฒนา นักเรียนมาจากครอบครัวที่ยากจนขาดแคลน ต้องการการสนับสนุนเพื่อให้ได้รับโอกาส

ทางการศึกษาและโอกาสมีชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคต บางโรงเรียนขาดครูผู้สอนในบางสาขาวิชาในบางช่วงชั้น และอยู่ห่างจากแหล่งเรียนรู้ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวก็เกิดขึ้นกับโรงเรียนที่มีขนาดเล็กทุกแห่ง จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นเพื่อเป็นการบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปได้ตามสภาพที่จำกัด

ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นเป็นการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนต่างชั้นต่างกลุ่มอายุ ซึ่งมีความแตกต่างกัน นำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกันเป็นชั้นเดียว โดยครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้สนองตอบความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ซึ่งตรงกับแนวคิดเรื่องปฏิรูปการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จึงใช้ได้ดีกับโรงเรียนทุกประเภท เนื่องจากชั้นเรียนทุกชั้นย่อมมีนักเรียนที่ระดับความสามารถต่างกัน ตลอดจนมีความต้องการเรียนรู้และลักษณะการเรียนรู้ (Learning Styles) เฉพาะบุคคล การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของนักเรียนรายบุคคล มีชื่อเรียกว่า การจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างของผู้เรียน (Differentiate Instruction) ห้องเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบนี้ จึงเป็นห้องเรียนที่คละความสามารถของนักเรียน (Mixed – Ability Classrooms) สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กที่นำนักเรียนต่างระดับชั้นมาเรียนรวมกันเรียกว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น (Multi grade Classrooms) ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเพิ่มเป็น 2 ด้าน คือ จัดการเรียนรู้คละอายุและคละความสามารถ (Mixed age & Mixed Ability) สำหรับครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมหลากหลายสลับกันไป ประกอบด้วย การเตรียมงานตามความสนใจ การทบทวนประเด็นร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การค้นคว้า/สำรวจรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย การทำความเข้าใจประเด็น/หัวข้อให้ชัดเจน การขยายฐานความรู้ การผลิตชิ้นงานที่สะท้อนความรู้ความเข้าใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 2 – 3)

จากความสำคัญและปัญหาของการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษข้างต้น รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O – NET) วิชาภาษาอังกฤษที่ต่ำกว่าเกณฑ์ระดับประเทศ ประกอบกับโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นและสนใจที่จะศึกษาและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O – NET) วิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนให้สูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ขอบเขตของการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน โรงเรียนวัดหนองตา อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน โรงเรียนวัดหนองตา อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แบบกลุ่มเล็ก

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ คือ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 เรื่อง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Seasons and Climate ประกอบด้วย

เรื่องที่ 1 เรื่อง The climate and temperature

เรื่องที่ 2 เรื่อง Seasons in Thailand and Western countries

เรื่องที่ 3 เรื่อง Clothes in each season

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ คือ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 เรื่อง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Seasons and Climate ประกอบด้วย

เรื่องที่ 1 เรื่อง The climate and temperature

เรื่องที่ 2 เรื่อง Seasons in Thailand and Western countries

เรื่องที่ 3 เรื่อง Clothes in each season

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับ

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

2. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้สนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

3. ได้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบคละชั้น หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีลำดับขั้นตอนที่ผสมผสานกันหลายแบบซึ่งสามารถพัฒนาผู้เรียนที่มีความจำเป็นต้องเรียนรวมกันทั้งสองระดับชั้น ภายใต้บรรยากาศและสภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้พร้อมกันทั้งสองระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบรวมทั้งชั้น (Whole Class Teaching)

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มคละชั้น และเป็นกลุ่มตามระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group Work Teaching)

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคล ตามแนวการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Teaching)

2. กิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การสอนโดยใช้เพลง เกม และการแสดงบทบาทสมมติสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอน เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนได้เกิดความสนใจในบทเรียน และสนุกสนานเพลิดเพลินกับเนื้อหา ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์แล้วสามารถนำคำศัพท์มาใช้สื่อสารตามโครงสร้างทางภาษาโดยการพูดสนทนาและเขียนสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัด หรืองานระหว่างการจัดการเรียนการสอน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำการประเมินหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้จากแบบทดสอบ ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนระหว่างเรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการใน 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1 สาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
- 1.2 คุณภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
- 1.4 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
- 1.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

2. การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

- 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
- 2.2 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
- 2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
- 2.4 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

3. กิจกรรมนันทนาการ

- 3.1 ความหมายของกิจกรรมนันทนาการ
- 3.2 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการ
- 3.3 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ
- 3.4 แนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการ
- 3.5 ประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ
- 3.6 การประเมินผลกิจกรรมนันทนาการ

4. การสื่อสารและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 4.1 ความหมายของการสื่อสาร
- 4.2 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร
- 4.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร

- 4.4 ประเภทของการสื่อสาร
- 4.5 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.6 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.7 แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.8 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.9 การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 5. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 5.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 5.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 5.3 การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้
 - 5.4 การหาตำแหน่งประสิทธิภาพ
 - 5.5 ประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมการเรียนรู้
- 6. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.2 ลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.5 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.6 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.7 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้
- 7. ความพึงพอใจ
 - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 7.2 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.3 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ
- 8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.1 สาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน ประกอบด้วย 1 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 คุณภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร			
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง
ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายตรงตาม ความหมายของ ประโยคและข้อความ สั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และ ความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลา ว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย และลมฟ้า อากาศ และเป็นวง คำศัพท์สะสมประมาณ 750 - 950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)	ป.6/3 เลือกรับ ประโยค หรือข้อความ สั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายที่อ่าน	ประโยค หรือข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และ ความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การ ซื้อขาย และลมฟ้า อากาศ และเป็นวง คำศัพท์สะสม ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่ เป็นรูปธรรมและ นามธรรม)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร			
มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน			
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง
ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1 – 500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน	ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรียกสิ่งต่าง ๆ จำนวน 1 – 1,000 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา กิจกรรมที่ทำ สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ ทิศทางง่าย ๆ สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก เครื่องหมายวรรคตอน

1.4 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นรายวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามอ่านออกเสียง เลือกระบุคำ ประโยคภาพ วาดภาพ บอกใจความสำคัญ ตอบคำถาม พูด เขียนโต้ตอบ ฝึกการใช้ภาษาสื่อสาร บอกความหมาย ความเหมือน ความแตกต่าง ค้นคว้าคำศัพท์ สืบค้นและรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้เรียนศึกษา คำศัพท์กลุ่มคำ โครงสร้างประโยค การทักทาย การกล่าวลา การขอบคุณ คำสั่ง คำขอร้อง การแสดงความต้องการ การขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ การแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว เพื่อน และเรื่องใกล้ตัวด้วยข้อความสั้น ๆ การแสดงความคิดเห็น การให้ เหตุผลสั้น ๆ การแนะนำที่มี 1 – 2 ขั้นตอน บทสนทนาง่าย ๆ นิทาน เรื่องสั้น สัญลักษณ์ตาราง แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่าง ๆ การออกเสียงตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ความหมายของประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และ การลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างกับภาษาไทย เทศกาลวันสำคัญ งานฉลอง มารยาทสังคม วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา เกม เพลง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีความรู้และทักษะตามกระบวนการในการสื่อสารและการคิด สามารถใช้ภาษาทั้งการฟัง พูดอ่าน เขียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ถูกต้องตามลักษณะรูปแบบโครงสร้างภาษา โดยคำนึงถึงมารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน สืบค้นรวบรวมข้อมูล คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล สามารถแก้ปัญหา ใช้ทักษะชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีจิตสาธารณะ รักความเป็นไทยรักชาติศาสน์กษัตริย์และอยู่อย่างพอเพียง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง รูปประโยค ในสถานการณ์ต่าง ๆ คำ กลุ่มคำ และประโยค การถ่ายโอน เป็นภาพ สัญลักษณ์ เรื่องราว เข้าใจบทอ่าน บทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่า นิทาน บทกลอนสั้น ๆ ตามสถานการณ์ ที่เกิดขึ้น เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนที่ใช้ในเทศกาล งานรื่นเริง ขนบธรรมเนียมประเพณี เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย ในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความที่ซับซ้อน ประโยคเดียวและประโยคผสมตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ บทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสุภาพเหมาะสมเพื่อสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีนำเสนอความคิดรวบยอด

เกี่ยวกับตนเองสิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็น พื้นฐานในการเรียนรู้การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ พูดเขียน ได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้คำสั่งคำขอร้อง และให้คำแนะนำ แสดงความต้องการ แสดงความรู้สึก ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวซึ่งอยู่ในท้องถิ่นของตน มีทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง พูดอ่าน เขียน)สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวโรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ ขาย และลมฟ้าอากาศในท้องถิ่น สนุกสนาน และเพลิดเพลินจากกิจกรรมทางภาษาต่างประเทศเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในการแสวงหาความรู้ความบันเทิง และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม มีความขยัน ซื่อสัตย์อดทน เสียสละ และมีสมาธิ

1.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ตาราง 2 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5					
หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/ มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด และสาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
3	The Climate ต 1.1 ป. 5/3 ต 1.3 ป. 5/1	1. สนทนาเพื่อถามและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาลใน ประเทศไทยและ ต่างประเทศได้ 2. ถาม – ตอบ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สภาพอากาศแต่ ละฤดูกาลได้ 3. พูดและเขียน เพื่อให้ ข้อมูล เกี่ยวกับการแต่ง กายในฤดูกาล ต่าง ๆ ได้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด การเรียนรู้ คำศัพท์และ สำนวน ภาษาการถาม - ตอบที่ เกี่ยวกับฤดูกาล สภาพ อากาศ เครื่องแต่งกาย รวมทั้งสิ่งของ ที่ จำเป็นต้องใช้ในฤดูกาล หรือ สภาพอากาศต่าง ๆ ตลอดจน การฝึก อ่านและเขียนรายงาน	12	10

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/ มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด และสาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			สภาพอากาศนั้นเป็น เรื่องใกล้ตัว ที่ควร เรียนรู้เพื่อสร้าง ความ มั่นใจในการใช้ภาษา และ พัฒนาทักษะ ความสามารถ ด้านการ สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน สาระการเรียนรู้ แกนกลาง 1. Talking about seasons in Thailand and Western countries. 2. Giving information ; weather of each season in Thailand and Western countries 3. Explaining information about clothing in each season and weather.		

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/ มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด และสาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
3	Seasons and Climate ต 1.1 ป. 6/3 ต 1.3 ป. 6/1	1. สนทนาเพื่อถามและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาลใน ประเทศไทยและ ต่างประเทศได้ 2. ถาม – ตอบ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สภาพอากาศแต่ละ ฤดูกาลได้ 3. พุดและเขียน เพื่อให้ ข้อมูล เกี่ยวกับการแต่งกาย ในฤดูกาลต่าง ๆ ได้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด การใช้ภาษา ง่าย ๆ เพื่อให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม สภาพ ดิน ฟ้า อากาศ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน เป็น ประโยชน์ในการ ดำเนินชีวิต สาระการเรียนรู้ แกนกลาง 1. ฤดูที่ตนเองชื่นชอบ (My Favorite Season) 2. บอกเหตุผลในการ ชื่นชอบ ฤดูต่าง ๆ (I like the rainy season.) 3. สนทนาเกี่ยวกับ สภาพอากาศ (How's the weather?) 4. การแต่งกายใน ฤดูกาลต่าง ๆ	12	10

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้/ มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด และสาระ การเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			(Clothes in each season)		

2. การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

นักการศึกษาหลายท่านได้นิยามความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นไว้อย่างหลากหลาย แต่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

เพอร์เนอร์ (Perner, 1993, หน้า 3) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น หมายถึง การจัดการสอนที่ที่มีการจัดกิจกรรมตามความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนสามารถเลือกที่จะสาธิตและฝึกปฏิบัติทักษะต่าง ๆ การสอนแบบนี้มีประโยชน์ต่อเด็กเป็นอย่างมาก

เพอร์เนอร์และพอร์ทเธอร์ (Perner และ Porter, 1998, หน้า 4) ร่วมกันนิยามการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น หมายถึง การสอนและการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีระดับทักษะทางวิชาการที่แตกต่างกันในบทเรียนเดียวกัน การสอนแบบนี้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติการ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและประเมินผลการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น คือ การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุ ซึ่งมีความสามารถต่างกันนำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกันเป็นชั้นเดียว โดยมีลักษณะการจัดกิจกรรมที่ครูคนเดียวสามารถจัดกิจกรรมสอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 4)

การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น หมายถึง การดำเนินงานและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดการห้องเรียนในลักษณะที่มีนักเรียนต่างกัน ต่างกลุ่ม ต่างความสามารถมาเรียนรู้อยู่ร่วมกัน (ฉันท ชาติทอง, 2552, หน้า 274)

การจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้น หมายถึง การจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กต่างชั้นต่างกลุ่มอายุ ซึ่งมีความสามารถต่างกัน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้พร้อมกัน โดยรวมกันเป็นชั้นเดียว (พิพัฒน์ สอนสมนึก, 2553, หน้า 15)

การสอนแบบคละชั้น (Multigrade Teaching : MGT) หมายถึง การจัดสภาพการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียนที่มีความแตกต่างกันทั้งระดับชั้นเรียน ระดับอายุ ระดับสติปัญญาและความสามารถ ภายใต้ระยะเวลาและสถานที่เดียวกันในห้องเรียน อาจจะเป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ หรือรายบุคคลก็ได้ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2533, หน้า 13)

การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น เป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งในห้องเรียนมีนักเรียนทั่วไปที่มีอายุและระดับชั้นต่างกันมาเรียนด้วยกันกับครูคนเดียว นักเรียนมีความหลากหลายทางประสบการณ์ ความสนใจ วุฒิภาวะ ความต้องการความสามารถและภาวะทางเศรษฐกิจ โดยครูเป็นผู้ปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีอายุและความสามารถแตกต่างกัน (อัญชลี ระบือพิน, 2554, หน้า 16)

จากการศึกษา เกี่ยวกับความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางประสบการณ์ ความสนใจ วุฒิภาวะ ความต้องการและความสามารถ ที่ต้องมาเรียนรู้ร่วมกันภายใต้สภาวะบริบทเดียวกัน

2.2 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

กระทรวงศึกษาธิการ (เอกสารหมายเลข 3, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นส่งเสริมคุณสมบัติสำคัญของเด็ก คือ การเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับผู้อื่น นอกเหนือจากการพัฒนาด้านสติปัญญา กระบวนการเรียนรู้แบบคละชั้น เช่น การรวมชั้น จับคู่ แบ่งกลุ่มย่อย ค้นคว้าด้วยตนเอง ฯลฯ ทำให้นักเรียนมีลักษณะการเรียนรู้แบบควบคุมตนเองได้ (Self – managing) ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของการใฝ่เรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน ตรงกับหลักการสอนที่มีประสิทธิภาพจากงานวิจัยของ Branat (1998) ซึ่งระบุว่านักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด ภายใต้สถานการณ์ต่อไปนี้

1. เรื่องที่เรียนรู้เป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ มีความหมายต่อเขา
2. เรื่องที่เรียนท้าทายความสามารถ กระตุ้นให้อยากเรียนรู้
3. เรื่องที่เรียนเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ
4. นักเรียนได้เรียนรู้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของตน มีตัวเลือกให้เลือกได้
5. นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิมมาต่อยอดสร้างเป็นความรู้ใหม่
6. นักเรียนมีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
7. นักเรียนได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากครูและกลุ่มเพื่อน
8. นักเรียนได้เลือกและทดลองใช้วิธีการเรียนรู้ที่เขาเลือก
9. บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2553, หน้า 9 – 12) ได้กล่าวว่า วิวัฒนาการของระบบการเรียนการสอนแบบคละชั้น หรือ Multi – grade Teaching เริ่มจากโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะในแถบชนบทของอังกฤษและสหรัฐอเมริกายุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นแนวคิดในรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบไม่แบ่งชั้น (Non – grade School) โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษ 1960 – 1970 ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนาไปสู่การจัดการศึกษาในห้องเรียนระบบเปิด (Open Classroom) และการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individualized Instruction) ที่เป็นรูปแบบการสอนที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการจัดการศึกษาในช่วงเวลาดังกล่าวนั้น ซึ่งรูปแบบวิธีการได้นำไปสู่การพัฒนาเป็นตัวแบบ (Model) ของการเรียนแบบคละชั้นในเวลาต่อมา (Miller, 1990)

ความคิดในเรื่องของการสอนแบบระบบไม่แบ่งชั้นนี้ ได้พัฒนามาจากทฤษฎีของนักจิตวิทยาว่าทุกคนมีความแตกต่างกัน นักการศึกษาและนักจิตวิทยาจึงได้ร่วมกันตอบสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลโดยการส่งเสริมให้แต่ละคนได้พัฒนาความสามารถของตนเองไปตามกำลังความสามารถที่มีอยู่ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับระบบโรงเรียนแบบนี้ได้พัฒนาขึ้นที่ประเทศอังกฤษก่อน ต่อจากนั้นอีกประมาณ 5 ปี ได้ข้ามไปพัฒนาที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเริ่มจากโรงเรียนในชนบทก่อน แล้วรุกเข้าไปถึงโรงเรียนในเมือง และส่วนใหญ่จะมุ่งเฉพาะด้านโรงเรียนประถมศึกษา โดยที่จัดการสอนแบบไม่แบ่งชั้นนี้มีปรัชญาว่า ทุกคนมีความแตกต่างกัน การจัดการศึกษาจะจัดและมุ่งให้นักเรียนได้เรียนไปตามความสามารถของตัวเอง เด็กจะก้าวไปเร็วเท่าไรขึ้นอยู่กับความสามารถของเขาที่จะก้าวไป โดยที่โรงเรียนจะเน้นกระบวนการสอนควบคู่ไปกับการเรียนของผู้เรียน (นิพนธ์ ศุขปรีดี, 2554)

ในขณะเดียวกันการเรียนแบบไม่แบ่งชั้นหรือ Non – grade Classroom จะมีนัยและความหมายที่ควบคู่กันไปกับลักษณะการจัดการศึกษาระบบเปิด หรือที่เรียกว่า Open Classroom หรือ Open Education ที่ใช้กันแพร่หลายในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา เป็นการศึกษาที่เน้นความเป็นมนุษย์และเอกลักษณ์ของบุคคล (Humanized and Individualized Learning) ซึ่งวิธีการนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยกเลิกการจัดชั้น (ส่วนมากเป็นชั้นประถม) แบบเก่า และยกเลิกการกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียนแบบดั้งเดิม มาเป็นการจัดประสบการณ์ที่เป็นอิสระมากขึ้น เป็นแบบแผนน้อยลง คำนึงถึงแต่ละบุคคลมากขึ้น และเน้นตัวผู้เรียนมากขึ้นกว่าเดิม (Child Center) หลักเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด คือการเคารพและเชื่อใจในตัวเด็กนักเรียน การศึกษาระบบเปิด (Open Education) จะถือว่าเด็กทุกคนมีแรงจูงใจที่จะเรียน หลักการระบบเปิดจะเน้นการเรียนมากกว่าการสอน การคิดมากกว่าการท่องจำ เสรีภาพและความรับผิดชอบมากกว่าการที่อยู่ในขอบเขตและทำตามคำสั่ง (กิตติยา พรสัจจา, ม.ป.ป.)

จากวิวัฒนาการของการเรียนแบบไม่แบ่งชั้น (Non – grade School) และการจัดการศึกษาระบบเปิด (Open Education) ที่ถูกพัฒนาขึ้นในแถบตะวันตกนั้น ต่อมาได้กลายเป็นนวัตกรรมการ

เรียนการสอนที่ถูกนำไปปรับใช้กันทั่วโลก เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การเข้าถึงระบบการศึกษา และพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปสู่การแก้ไขปัญหการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็กที่ประสบกับปัญหาด้านการขาดแคลนผู้เรียน ครูผู้สอน รวมทั้งสื่อ การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งนี้ โดยการปรับประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติทางการสอนที่เรียกว่า “การสอนแบบคละชั้น (Multigrade Teaching)” ที่ตั้งอยู่บนหลักการเดียวกับโรงเรียนแบบไม่แบ่งชั้นและการศึกษาแบบเปิด ดังกล่าวไว้ในเบื้องต้น

สำหรับในประเทศไทย การจัดรูปแบบของระบบการสอนแบบเปิดนี้ได้ทดลองใช้มาแล้ว เช่น ในโครงการจัดการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาแบบศาลาวัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งระบบดังกล่าวจะมีความสอดคล้อง มีความเกี่ยวข้อง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ภายใต้ข้อตกลงหรือปฏิญญาร่วมกันของประชาคมโลกเกี่ยวกับ “การจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for all)” ที่เป็นสัญญาประชาคมของนานาประเทศ ซึ่งกระทำร่วมกันที่หาดจอมเทียน จังหวัดชลบุรี ที่เรียกว่า “ปฏิญญาจอมเทียน (Jomtian Declaration)” อาจกล่าวได้ว่าในปัจจุบันนี้รูปแบบการสอนระบบเปิดแบบคละชั้นยังสนองต่อเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาไทยที่กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนที่มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตาม ธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (มาตรา 22 สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557)

ปัจจุบันระบบการสอนแบบคละชั้นนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้โดยปรับเทคนิควิธีการสอนจากประเทศนิวซีแลนด์ (New Zealand) ซึ่งได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาตามจำนวนเด็ก ให้เด็กได้รับการพัฒนาตามความสามารถรายบุคคล มีรูปแบบการจัดการสอนที่ประสบผลสำเร็จหลายแห่งในเมืองไทย เช่น โรงเรียนรุ่งอรุณ โรงเรียนตรุณสิกขาลัย และโรงเรียนนานาชาติ เป็นต้น ดังนั้นการนำแนวคิดเรื่องการสอน แบบคละชั้นมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กจึงมีความสม เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนไม่มาก ครูผู้สอนสามารถพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล สามารถใช้เทคนิคกระบวนการเรียนรู้ได้หลากหลาย ทั้งกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ ทั้งในระดับชั้นและต่างระดับชั้น (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2523) กล่าวโดยสรุปว่าระบบการสอนแบบคละชั้น มีส่วนเกี่ยวข้องและตั้งอยู่บนปรัชญาความเชื่อพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ดังต่อไปนี้

1. การศึกษา (Education) คำนึงถึงธรรมชาติความเป็นมนุษย์ในแง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualized Difference) เช่น ความสนใจ ความถนัด ความสามารถในการเรียนรู้ ความพร้อมด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ค่านิยม ฯลฯ

2. วิธีการแสวงหาความรู้ การสอนแบบคละชั้นจะมีความเชื่อว่าวิธีการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้อง คือ

- การเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การค้นคว้า ปฏิบัติจริง ประสบการณ์ที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม

- การเรียนจากการแนะนำและการนำทางของผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์มาก่อนหรืออายุมากกว่า

- การเรียนรู้เกิดจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างบุคคล

3. การสอนแบบคละชั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่อาจอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน การศึกษาต้องทำหน้าที่ส่งเสริมให้แต่ละคนได้ศึกษาไปจนสุดความสามารถของตนเอง

4. ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) ซึ่งการสอนแบบคละชั้นอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า

- นักเรียนทุกคนมีคุณค่า และตระหนักว่าความสามารถที่แตกต่างต่างดั้นนั้น เป็นประโยชน์ต่อสังคมทั้งสิ้น

- ในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตามระบอบประชาธิปไตย ทุกคนต้องมีวินัยในตนเอง มีเหตุผล รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบและเคารพสิทธิผู้อื่น

- วัฒนธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้บุคคลในสังคมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โรงเรียนมีหน้าที่สืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมทางสังคม

ขจรศักดิ์ ศรีเสน (2554) ได้กล่าวว่า นอกจากนี้อการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น ยังมีจุดเน้นที่สอดคล้องและสนองต่อปรัชญาการเรียนรู้ที่เน้นเรื่องของ “ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualized Difference)” ซึ่งปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนี้

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

มาตรา 25 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปกับ กระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และนำผลการประเมิน ผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นหรือคละอายุนั้น จะต้องสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง (Child center) จัดการเรียนการสอนให้เด็กได้เรียนอย่างมีความสุข ได้รู้วิธีเรียน รู้จักคิดวิเคราะห์ สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ค้นพบเองจาก ประสบการณ์จริงโดยการปฏิบัติ และใส่ใจที่จะศึกษาเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life long Education)

2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น เป็นรูปแบบการบริหารจัดการที่นำนักเรียนหลายชั้นมาเรียนรู้ ร่วมกัน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาควรคำนึงถึงองค์ประกอบ การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้นเป็นสำคัญ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

2.3.1 องค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้น

การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1) การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนสำหรับชั้นเรียนแบบคละชั้น ควรคำนึงถึง ข้อมูลพื้นฐาน ภูมิหลังของครูและเหตุผลในการเลือกครูเข้าสอน โดยพิจารณาว่าจะจัดครูเข้าสอน อย่างไร มีเหตุผลใดจึงจัดเช่นนั้น มีข้อดี / ข้อเสีย ของการเลือกครูเข้าสอนนักเรียนแต่ละห้องอย่างไร โดยพิจารณาถึงความรู้ ทักษะและสมรรถนะ ตลอดจนเจตคติที่จำเป็นของครูในการจัดการเรียนรู้แบบ คละชั้น ดังนี้

1.1) ด้านความรู้

ครูผู้สอนในห้องเรียนแบบคละชั้น ซึ่งมีนักเรียนต่างกลุ่มอายุต่างความสามารถเรียน รวมในห้องเดียวกัน ครูจึงควรมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้

1.1.1) เทคนิคการจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น ประกอบด้วย

1.1.1.1) วิธีการหลากหลายในการจัดชั้นเรียน เช่น การจัดกลุ่มทั้ง ชั้น กลุ่มย่อย การจับคู่ การทำงานรายบุคคล และความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ในการจัดกลุ่มย่อย

1.1.1.2) การจัดกิจกรรมประจำวันด้านการเรียนรู้ที่ทำให้เด็กคุ้นเคย จนสามารถเรียนรู้ต่อเนื่องได้ แม้ครูไม่อยู่ในชั้น เช่น การควบคุมกำกับโดยนักเรียนการใช้สื่อที่มีอยู่ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเป็นกลุ่ม

1.1.1.3) วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงตามธรรมชาติของแต่ละรายวิชา

1.1.1.4) รู้วิธีการสอนที่หลากหลายซึ่งสามารถใช้สอนในชั้นเรียนแบบคละชั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การสอนเป็นทีม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การทำงานกลุ่มย่อย การสอนเป็นชั้นรวม การเรียนรู้โดยกลุ่มเพื่อน จัดกิจกรรมหมุนเวียนตามฐานอย่างเป็นระบบ

1.1.2) ความรู้เรื่องประโยชน์และผลดีของการสอนแบบคละชั้นทั้งด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ

1.1.3) การจัดโครงสร้างหลักสูตรที่สมดุล ครอบคลุมการสอนเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายภาคเรียนและรายปี

1.1.4) วิธีการจัดพื้นที่ในห้องเรียน การจัดสื่อค้นคว้าและแหล่งเรียนรู้ทั้งในนอกห้องเรียนสำหรับกลุ่มนักเรียนที่คละชั้น

1.1.5) วิธีการประเมินผลที่ปฏิบัติได้และมีประสิทธิภาพสามารถประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับนักเรียนในชั้นเรียนที่สอดคล้องตรงตามสภาพจริงของผู้เรียน

1.2) ด้านทักษะและสมรรถนะ

ครูผู้สอนในห้องเรียนแบบคละชั้นควรมีทักษะและสมรรถนะที่ดี ต่อไปนี้

1.2.1) ทักษะในการจัดการเรียนชั้นเรียน โดยครูผู้สอนควรมอบหมายงานให้นักเรียนทุกคนได้ทำงานตามความสามารถและครูมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับนักเรียน

1.2.2) ทักษะการวิเคราะห์ระดับความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคล

1.2.3) มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่สนองตอบตามระดับความสามารถของผู้เรียน

1.2.4) ทักษะการจัดทำ / หาสื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนแบบคละชั้น

1.2.5) ทักษะในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลายตรงตามสภาพจริง

1.3) ด้านทัศนคติ

1.3.1) มีความเชื่อว่าการสอนแบบคละชั้นจะเกิดประโยชน์แก่เด็กทั้งด้านพัฒนาการทางสติปัญญาและการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์

1.3.2) เชื่อมั่นว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ร่วมกันได้

1.3.3) ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการสอนแบบคละชั้นทั้งในด้านวิชาการ และด้านอื่นนอกเหนือจากงานวิชาการ

1.3.4) การจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้นช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู

1.4) ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก

การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบคละชั้น ครูผู้สอนจะต้องสร้างระเบียบวินัยในห้องเรียนก่อน ตลอดจนกำหนดข้อตกลงในการเรียนรู้ร่วมกัน และ ควรเริ่มต้นจากชั้นเล็กที่สุด เช่น ชั้นอนุบาลหรือประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มาเข้าเรียน ครูจะแนะนำชีวิตความเป็นอยู่ กิจวัตรประจำวันและการปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียน โดยครูผู้สอนทั้งโรงเรียนต้องร่วมกันฝึกวินัยการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบคละชั้น เนื่องจากห้องเรียนคละชั้น ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนตามระดับความสามารถ ครูเป็นผู้ดูแล อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำโดยหมุนเวียนไปตามกลุ่ม ดังนั้นเด็กจึงต้องมีวินัยในตนเอง และรู้จักการเรียนรู้ ค้นคว้า ทั้งจากเอกสารใบงาน ใบความรู้ สื่อ ICT ต่างๆ ตลอดจนเรียนรู้ จากการทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่นหรือนักเรียนในชั้นต่างกันโดยไม่ต้องมีครูอยู่ในกลุ่ม แนวทางการเสริมสร้างวินัยและข้อตกลงของห้องเรียน มีดังนี้

- 1) จัดทำระเบียบข้อตกลงโดยนักเรียนมีส่วนร่วม
- 2) มีจำนวนข้อไม่มากนัก
- 3) ใช้ภาษาที่จดจำได้ง่าย และบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิด
- 4) ใช้ภาพประกอบมีสีสัน / เป็นคำคล้องจอง

2) การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น

การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้นเป็นห้องเรียนที่มีเด็กต่างชั้น ต่างกลุ่มย่อย ต่างกลุ่มอายุ ความสามารถต่างกัน แต่นำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกัน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมแบบรวมชั้น การทำงานกลุ่มย่อย การทำงานแบบคู่ การทำงานรายบุคคลการจัดกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียนแบบคละครูควรคำนึงถึง เรื่องต่อไปนี้

2.1) พัฒนาการหรือระดับความสามารถของเด็ก การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น ไม่ควรจัดเด็กที่มีความสามารถต่างกันมาก ๆ มาเรียนรวมกัน เช่น ป. 1 กับ ป. 5 ควรจัดเด็กที่มีระดับพัฒนาการในการเรียนรู้ใกล้เคียงกันมาเรียนรวมกัน เช่น ป. 1 รวมกับ ป. 2, ป. 2 รวมกับ ป.3, ป. 4 หรือ รวม ป. 1- 3, ป.4- 6 เป็นต้น

2.2) ระดับผลการเรียน ความสนใจ ความพึงพอใจในกลุ่มเพื่อนหรือภาษาถิ่นที่เด็กพูดในชีวิตประจำวัน

2.3) ปริมาณเด็ก ในชั้นเรียนแบบคละสัดส่วนเด็กต่อครูไม่ควรเกิน 20 คน เพื่อให้การดูแลเด็กที่ต่างความสามารถในการเรียนรู้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การจัดบรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น การจัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ควรคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ การจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียน และการจัดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังนี้

3.1) การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน เป็นการจัดแบ่งพื้นที่ของห้องเรียนสำหรับจัดกิจกรรม โดยคำนึงถึงลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งที่เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และการเรียนรู้รายบุคคล ดังนั้น ห้องเรียนควรมีมุมหรือศูนย์การจัดกิจกรรม ดังนี้

- 3.1.1) มุมสงบหรือมุมทำงานเดี่ยว
- 3.1.2) ศูนย์ทดสอบ
- 3.1.3) บริเวณที่ครูใช้สอนทั้งชั้นรวมกัน
- 3.1.4) มุมทำงานแบบจับคู่
- 3.1.5) บริเวณที่จัดไว้สำหรับทำงานกลุ่มย่อย
- 3.1.6) ศูนย์โสตทัศนศึกษาและค้นคว้าเอกสารอ้างอิง
- 3.1.7) บริเวณที่ครูสอนกลุ่มย่อย
- 3.1.8) มีป้ายนิเทศหรือที่จัดแสดงผลงานของนักเรียน

3.2) ลักษณะของชั้นเรียน เป็นการจัดชั้นเรียนในห้องเรียนแบบคละชั้น ให้เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องมีลักษณะพื้นที่ กว้างขวางพอสมควร และมีที่ว่างสำหรับครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย

2.3.2 แนวดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

1) จัดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีหลายชั้นมาเรียนรวมในห้องเรียนเดียวกัน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

- 1.1) นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้
- 1.2) สร้างแรงจูงใจเมื่อเด็กเกิดความสนใจ และมีความพึงพอใจในการเรียน
- 1.3) จัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างของนักเรียน ด้านความพร้อม ความถนัด ความสนใจ ความถนัด ความเชื่อ
- 1.4) ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้
- 1.5) จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน
- 1.6) ห้องเรียนสะอาด จัดเก็บสื่อ วัสดุอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้เป็นหมวดหมู่สะดวกต่อการนำไปใช้
- 1.7) นักเรียนมีความรู้สึกปลอดภัยและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
- 1.8) มีป้ายนิเทศ หรือที่จัดแสดงผลงานของนักเรียนที่เหมาะสม

2) การจัดตารางเรียน

การจัดตารางเรียนในชั้นเรียนแบบคละชั้น สามารถจัดให้สอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษาหรือจุดเน้นของสถานศึกษาและสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้แบบคละชั้น

เช่น จัดตารางเรียนช่วงเช้าเน้นการเรียนรู้ด้านภาษาและคณิตศาสตร์ ภาคบ่าย จัดแบบบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะสำคัญที่เป็นทักษะร่วมในการแสวงหาความรู้ เช่น ทักษะการคิด ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสื่อสาร เป็นต้น

3) การเตรียมตัวของครู

ครูผู้สอนในการจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้น ควรมีการเตรียมตัวดังนี้

3.1) วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลเด็กรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินพื้นฐานด้านการอ่าน และคณิตศาสตร์ เพื่อจัดระดับความสามารถของเด็ก

3.2) ทำกำหนดการสอน ระบุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และชิ้นงานที่แสดงความสามารถของนักเรียน

3.3) จัดกลุ่มเด็กและเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.1) จัดกลุ่มย่อยเด็กที่มีความสามารถระดับเดียวกัน

3.3.2) จับคู่เด็กที่อยู่ในระดับเดียวกัน หรือต่างชั้นกัน

3.3.3) เตรียมกิจกรรมที่ใช้ในช่วงรวมชั้น จับคู่ กลุ่มย่อยงาน เดียว

3.3.4) เตรียมใบงาน ใบความรู้ แหล่งค้นคว้า

3.4) จัดระบบการเรียนรู้ โดยหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ เช่น กำหนดกลุ่มที่ทำงานอิสระ กลุ่มย่อยที่เรียนรู้กับคุณครู การประเมินผล ฯลฯ

2.3.3 กิจกรรมการสอนในห้องเรียนคละชั้น

ในการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ครูจะดูแลนักเรียนมากกว่า 1 ชั้นเรียน ดังนั้น จึงมีกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมอย่างหลากหลายให้แก่เด็กแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละคน โดยมีกิจกรรมพื้นฐานดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมสอนรวมชั้น เป็นกิจกรรมเตรียมความพร้อม นำเข้าสู่บทเรียนทบทวนความรู้เดิม กิจกรรมนี้มีความสำคัญมากเนื่องจากครูจำเป็นต้องชี้แจงกิจกรรมหลักที่จะเรียนรู้ในแต่ละวันพร้อมทั้งมอบหมายงานให้เด็กแต่ละกลุ่มก่อนที่เด็กจะแยกกันไปทำงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นใน 1 วัน เด็กแต่ละกลุ่มจะหมุนเวียนกิจกรรมสลับกัน ระหว่างการทำงานกลุ่มย่อย การเรียนรู้แบบจับคู่ การทำงานเดี่ยว และการเรียนรู้กับครูในกลุ่มเฉพาะแผนการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมหลัก ดังกล่าวนี้อยู่ โดยเฉพาะ การจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เป็นหน่วยเรื่องเดียวกันแต่มีกิจกรรมสำหรับเด็กแต่ละชั้นต่างกัน ตามระดับการเรียนรู้ของเด็ก ครูผู้สอนสามารถจัดทำใบความรู้ ใบงาน หรือกิจกรรมเพิ่มเติมได้ให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กในแต่ละโรงเรียน

2) กิจกรรมจับคู่ อาจจับคู่เด็กที่เรียนระดับชั้นเดียวกัน หรือจับคู่เด็กต่างระดับชั้น

3) กิจกรรมกลุ่มย่อย ครูวิเคราะห์ความสามารถเด็กและจัดกลุ่มเด็กที่มีความสามารถใกล้เคียงกันให้ทำงานร่วมกัน โดยครูจัดใบงานหรือใบกิจกรรมที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็กแต่ละกลุ่ม

4) กิจกรรมการสอนโดยกลุ่มเพื่อน (เพื่อนสอนเพื่อน) และการสอนข้ามกลุ่มอายุ

5) กิจกรรมการทำงานรายบุคคล

6) กิจกรรมการเรียนรู้กับครูเป็นกลุ่มย่อย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้เด็กแต่ละคนมีงานที่ได้รับมอบหมาย ตามระดับความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ตลอดจนมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กด้วยกัน รู้จักเป็นผู้ให้และผู้รับ มีวินัยในตนเอง สามารถรับผิดชอบตนเองได้เป็นอย่างดี ลักษณะการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นนี้ จึงทำให้ครูมีเวลาดูแลเด็กเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อยได้ครบถ้วน

ดังนั้น การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น เป็นรูปแบบการบริหารจัดการที่นำนักเรียนหลายชั้นมาเรียนรู้พร้อมกัน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ดังนี้

1) การจัดครูเข้าสอนพิจารณาถึงความรู้ ทักษะและสมรรถนะ ตลอดจนเจตคติที่จำเป็นของครู

2) การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น

3) การจัดบรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นครูควรคำนึงถึง เรื่องต่อไปนี้ พัฒนาการหรือระดับความสามารถของเด็ก ผลการเรียนรู้ ความสนใจ ความพึงพอใจ และปริมาณสัดส่วนเด็กต่อครูไม่ควรเกิน 20 คนซึ่งกิจกรรมการสอนในห้องเรียนคละชั้น ได้แก่ กิจกรรมสอนรวมชั้นกิจกรรมจับคู่กิจกรรมกลุ่มย่อยกิจกรรมการสอนโดยกลุ่มเพื่อนกิจกรรมการทำงานรายบุคคล และกิจกรรมการเรียนรู้กับครูเป็นกลุ่มย่อย

2.3.4 การจัดพื้นที่ในห้องเรียนคละชั้น

ในการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ครูได้มีการจัดเตรียมกิจกรรมอย่างหลากหลายให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละคน ซึ่งการจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมคละชั้น จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว งานวิจัยในการเพิ่มศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนคละชั้น ชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่เพิ่มศักยภาพนักเรียน คือ การที่นักเรียนเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในห้อง เช่น แผนผังโครงสร้างห้องเรียน พื้นที่ที่จัดไว้เฉพาะสำหรับแต่ละกิจกรรม และกฎระเบียบในการเข้าไปทำ กิจกรรมในพื้นที่นั้น ถ้าครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดแผนผังห้องเรียน และวางแผนตกแต่งพื้นที่ทำกิจกรรมด้วยตนเอง จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกออริ่งและรักษากฎระเบียบที่ช่วยกันวางไว้อย่างได้ผล การจัดพื้นที่ในห้องเรียนคละชั้น จึงควรจัดให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมคละชั้น ดังนี้

1) จัดโต๊ะทำงานเดี่ยวสำหรับเด็กที่ศึกษาด้วยตนเอง โต๊ะทำงานสำหรับนักเรียนที่ทำงานเป็นคู่พื้นที่สำหรับนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อยตั้งแต่ 3-6 คน

2) พื้นที่หรือมุมสำหรับนักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้ว สามารถตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือใบงานด้วยตนเอง

3) พื้นที่สำหรับทำกิจกรรมศิลปะ ผลิตผลงานจากคอมพิวเตอร์ ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือค้นคว้า หรือสื่อ ซีดีต่าง ๆ

4) ศูนย์ค้นคว้ารายวิชา เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ฯลฯ

5) พื้นที่กว้างสำหรับการสอนแบบทั้งชั้นและพื้นที่สำหรับครูสอนนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยจะเห็นได้ว่าลักษณะของการเรียนรู้แบบคละชั้น กิจกรรมที่นักเรียนทำมีความหลากหลายและใช้เวลาในช่วงเดียวกัน เช่น นักเรียน ป.3 อาจทำโครงงาน หรืองานกลุ่ม นักเรียน ป.2 อาจจับคู่เรียนรู้หรือทำงานด้วยกันเป็นคู่ ครูอาจสอนนักเรียน ป.1 เป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิด นักเรียนกลุ่มอื่นจะทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยศึกษาค้นคว้าจากศูนย์สื่อ ซีดี หนังสือค้นคว้า และคอมพิวเตอร์

การจัดห้องเรียนเพื่อการเรียนการสอนแบบคละชั้นเป็นสิ่งสำคัญมากเนื่องจากครูต้องจัดกิจกรรมหลายกิจกรรมในชั้นเรียนการจัดห้องเรียนจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนต้องเข้าใจโครงสร้างกฎกติกาของห้องเรียนอย่างชัดเจนถึงแม้ว่าไม่มีวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่ดีที่สุดก็ตามซึ่งแนวทางการจัดห้องเรียนแบบคละชั้นที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การจัดมุมกิจกรรม

การจัดมุมกิจกรรมเป็นการจัดรูปแบบของห้องเรียนให้สอดคล้องกับกิจกรรมเช่นการจัดที่นั่งให้นักเรียนนั่งทำงานคนเดียวสำหรับนักเรียนที่ศึกษาด้วยตนเองทำงานเป็นคู่ทำงานเป็นกลุ่มย่อยตั้งแต่ 3 - 6 คนโดยที่ห้องเรียนควรจัดเนื้อที่สำหรับอุปกรณ์ศิลปะโสตทัศนูปกรณ์เครื่องคอมพิวเตอร์และสื่อการสอนต่าง ๆ จัดมุมสำหรับนักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้วสามารถตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือใบงานด้วยตนเองจัดศูนย์ค้นคว้ารายวิชา เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ภาษาไทย ฯลฯ จัดพื้นที่สำหรับการสอนแบบทั้งชั้นและสำหรับครูสอนนักเรียนเป็นรายกลุ่มย่อยดังนั้นการจัดมุมกิจกรรมจึงเป็นพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่ครูออกแบบขึ้นมากิจกรรมใดที่ครูต้องการให้เกิดขึ้นในชั้นเรียนมีนักเรียนคนใดที่พอจะเป็นผู้ช่วยครูสอนเพื่อนได้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองได้เพียงใด การตอบคำถามเหล่านี้จะช่วยให้ครูตัดสินใจได้ว่าครูจะจัดมุมกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างไรเพื่อให้ นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสมการจัดโต๊ะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียนควรจัดเพื่อให้มุมของกิจกรรมมีความเหมาะสมกับชนิดหรือประเภทของกิจกรรมที่ครูต้องการให้เกิดขึ้นในชั้นเรียนกิจกรรมที่พบมากที่สุดที่ชั้นเรียนมี 7 กิจกรรม ได้แก่ การศึกษาหรือเรียนคนเดียวหรือทำงานเดี่ยว ๆ การสอบการสอนทั้งชั้นการทำงานเป็นคู่การอภิปรายกลุ่ม การทำกิจกรรมที่ใช้โสตทัศนูปกรณ์

การสอนกลุ่มเล็กหรือครูช่วยสอนเสริมให้ในห้องเรียนแบบคละชั้นนั้นอาจมีหลายกิจกรรมที่จัดขึ้นในเวลาเดียวกัน เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประถมศึกษาปีที่ 5 อาจทำงานในกลุ่มศิลปะในขณะที่นักเรียนอีก 2 คนอาจสอนกันเองหรือเพื่อนช่วยสอนในวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 สองคนอาจเรียนกับครูและนักเรียนอีกหลายคนอาจทำงานที่ครูมอบหมายโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

ดังนั้น หน้าที่ของครูคือการจัดห้องเรียนสำหรับกิจกรรมทั้งหมดที่จะจัดขึ้นในเวลาเดียวกัน ให้ความสับสนน้อยที่สุดกำหนดไว้ในแผนการสอน การจัดพื้นที่ต่าง ๆ ในบริเวณห้องเรียนแบบคละชั้นนั้นครูควรคำนึงถึงพฤติกรรมของนักเรียน เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งแบบการทำงานอิสระหรือทำงานเป็นกลุ่มเล็กซึ่งครูควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553, หน้า 34 - 35)

1.1) จัดพื้นที่ให้เหมาะสมกับลักษณะของการทำงานของนักเรียนเช่นพื้นที่สำหรับนักเรียนที่ทำงานเดียวต้องการความเงียบสงบควรจัดให้ห่างจากบริเวณที่นักเรียนทำงานกลุ่มย่อยซึ่งมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นซึ่งครูควรทำเครื่องหมายแสดงระดับการใช้เสียงติดไว้ในพื้นที่ศูนย์การเรียนรู้หรือมุมประสบการณ์เพื่อเตือนใจเด็กในการใช้เสียงให้เหมาะสมกับกิจกรรม เช่น

0 ไม่ใช้เสียง

1 เสียงค่อย (จับคู่)

2 เสียงเบาได้ยินในกลุ่มย่อย

3 เสียงดังพอได้ยินทั้งห้อง

1.2) ใช้เฟอร์นิเจอร์กันพื้นที่ให้นักเรียนสังเกตและจำได้ว่าศูนย์การเรียนรู้หรือพื้นที่นั้นใช้สำหรับทำกิจกรรมใดหรือป้ายนิเทศที่ใช้ในแต่ละศูนย์ควรมีขนาดเตี้ยไม่บังสายตาครูสามารถดูแลนักเรียนได้ทั่วถึงและปรับพฤติกรรมนักเรียนได้เช่นกำกับดูแลให้นักเรียนในแต่ละพื้นที่หรือศูนย์การเรียนรู้ทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับพื้นที่ดูแลเรื่องจำนวนเด็กในแต่ละพื้นที่และการปฏิบัติตามข้อตกลงของศูนย์การเรียนรู้และข้อตกลงของห้อง

1.3) จัดมุมสื่อค้นคว้าสำหรับครูเป็นบริเวณที่ครูเก็บคู่มือแฟ้มใบงานแบบประเมิน ฯลฯ รวมทั้งเป็นบริเวณที่ครูพบเด็กเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย

1.4) มุม/ศูนย์สื่อสำหรับเด็กควรจัดในพื้นที่ที่เด็กทุกคนมาใช้สื่อได้ง่ายเป็นพื้นที่กลางสำหรับทุกศูนย์มุมนี้ประกอบด้วยแบบเรียนเอ็นโซโคลฟิเดีย พจนานุกรม หนังสือ ค้นคว้าจากห้องสมุดวัสดุอุปกรณ์ของนักเรียน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ต้องจัดให้เป็นระเบียบเพื่อให้เด็กหยิบใช้และนำมาคืนได้ถูกต้องด้วยตนเอง

1.5) การจัดผังบริเวณให้ส่งเสริมการทำกิจกรรมของเด็กโดยเกิดความคล่องตัวและไม่รบกวนกัน เช่น จัดพื้นที่ให้เด็กสามารถเคลื่อนย้ายจากมุมหนึ่งไปสู่อีกมุมหนึ่งได้อย่างอิสระบริเวณที่

เป็นมุมค้นคว้าของเด็กต้องไม่เดินทะเลมุมเงียบที่เป็นมุมทำงานส่วนตัวมุมคอมพิวเตอร์สื่อทัศนูปกรณ์ ต้อง มีปลั๊กไฟอยู่ใกล้สื่ออุปกรณ์สำหรับแต่ละวิชาต้องอยู่ในพื้นที่ที่เด็กทำกิจกรรมและหยิบใช้ง่าย

1.6) สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่มีนักเรียน ป.1 หรือเด็กอนุบาลอยู่ในห้องด้วยกัน เด็กกลุ่มนี้จะอ่านหนังสือไม่ออกหรืออ่านได้เล็กน้อยดังนั้นครูจึงควรใช้สีและรูปภาพจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ว่ามุมใดทำกิจกรรมใดรวมทั้งให้พื้นที่นักเรียนที่เรียนสูงกว่าช่วยแนะนำน้องจุดสำคัญคือในห้องเรียนแต่ละชั้นเราจะฝึกให้เด็กมีวินัยในตนเองและเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้จากเพื่อนพี่และครูเด็กแต่ละคนจึงต้องฝึกกระบวนการเรียนรู้และเข้ามามีทำกิจกรรมได้ถูกต้อง

2) มุมกิจกรรมเฉพาะ

ในการจัดห้องเรียนนั้นในการทำกิจกรรมในมุมหรือบริเวณที่จัดไว้ต้องสามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้ได้โดยสะดวกในบริเวณที่จัดไว้สำหรับนักเรียนทำคนเดียวหมายความว่าครูต้องจัดโต๊ะนักเรียนแยกออกไปจากบริเวณที่นักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ดังนั้น การจัดโต๊ะเก้าอี้และเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องเรียนจึงควรให้เหมาะสมกับชนิดของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในมุมหรือบริเวณต่าง ๆ ที่จัดไว้

3) การปรับวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของนักเรียน

ในห้องเรียนแบบแต่ละชั้นสิ่งสำคัญควรพิจารณาคืออายุและความแตกต่างของนักเรียน เช่น ควรพิจารณาขนาดของโต๊ะ – เก้าอี้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับนักเรียนหากมีนักเรียนที่อายุ ต่างกันมาก เป็นต้นการใช้สื่อการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นต้นๆที่ยังอ่านหนังสือไม่ได้หรือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจใช้แถบสีแทนรายวิชาและใช้รูปภาพแทนตัวหนังสือซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับข้อจำกัดของนักเรียน

4) การจัดที่นั่งแบบยืดหยุ่น

ความยืดหยุ่นเป็นกุญแจสำคัญในการจัดห้องเรียนแบบแต่ละชั้นนักเรียนจะทำงานเคลื่อนที่จากกลุ่มหนึ่งไปสู่อีกกลุ่มหนึ่งในแต่ละวันบ่อยครั้งที่นักเรียนต้องทำงานคนเดียวบางที่ต้องทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้น การจัดที่นั่งแบบไม่ยืดหยุ่นจึงไม่เหมาะสมการจัดที่นั่งในห้องเรียนแบบดั้งเดิมนักเรียนจะนั่งที่เดิมตลอดและใช้โต๊ะเป็นที่เก็บสมุดหนังสือแต่การจัดที่นั่งในห้องเรียนแบบแต่ละชั้นนักเรียนจะไม่ได้เป็นเจ้าของที่นั่งเดิมตลอดเวลาและสมุดหนังสือจะเก็บไว้ในชั้นที่ครูจัดเตรียมไว้ให้

5) การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีหลายชั้นเรียนมาเรียนรวมในห้องเรียนเดียวกันสิ่งที่ควรคำนึงถึงเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

5.1) นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

5.2) สร้างแรงจูงใจเมื่อเด็กเกิดความสนใจและมีความพึงพอใจในการเรียน

5.3) จัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างของนักเรียนด้านความพร้อมความถนัดความสนใจและความเชื่อ

5.4) ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้

5.5) จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน

5.6) ห้องเรียนสะอาดจัดเก็บสื่อวัสดุอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้เป็นหมวดหมู่ สะดวกต่อการนำไปใช้

5.7) นักเรียนมีความรู้สึกลดภัยและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

5.8) มีป้ายนิเทศหรือที่จัดแสดงผลงานของนักเรียนที่เหมาะสม

6) การจัดตารางเรียนแบบคละชั้น

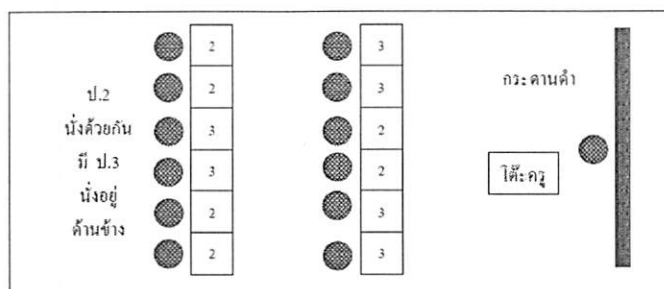
ในโรงเรียนขนาดเล็กที่สอนแบบคละชั้นสามารถปรับตารางเรียนให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้แบบคละชั้นโดยจัดตารางเรียนช่วงเช้าเน้นการเรียนรู้ด้านภาษาและคณิตศาสตร์ภาคบ่ายจัดแบบบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นทักษะสำคัญที่เป็นทักษะร่วมในการแสวงหาความรู้ เช่น ทักษะการคิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นทักษะการสื่อสาร เป็นต้น

สรุปได้ว่า ในการจัดห้องเรียนแบบคละชั้นสิ่งที่จะต้องพิจารณามีหลายประเด็นได้แก่การจัดการกิจกรรมและระดับความดังของเสียงในห้องการจัดโต๊ะเก้าอี้การจัดแหล่งเรียนรู้ของครูและนักเรียน การจัดมุมกิจกรรมเฉพาะการปรับวัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับความแตกต่างของนักเรียนและการจัดที่นั่งดังนั้นในการจัดห้องเรียนแบบคละชั้นครูควรตระหนักเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมและผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

7) การจัดกลุ่มผู้เรียนในห้องเรียนแบบคละชั้น

Collingwood (199, หน้า 33) ได้อธิบายถึงการจัดประเภทของการจัดกลุ่มผู้เรียนในห้องเรียนแบบคละชั้นไว้ ดังนี้

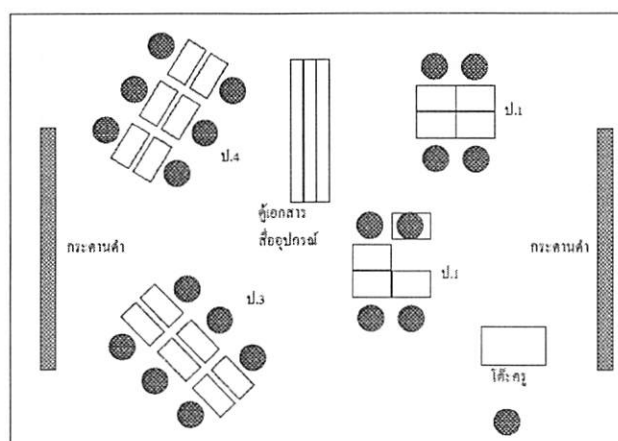
7.1) การจัดกลุ่มผสมความสามารถ (The Mixed Ability Group) การจัดกลุ่มแบบนี้แต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนหลากหลายลักษณะและความสามารถทั้งเด็กเก่งและเด็กอ่อนอยู่ในกลุ่มเดียวกันเด็กอ่อนอาจเก่งในบางเรื่องเช่นเล่นกีฬาเก่งสามารถช่วยกลุ่มทำโครงการกีฬาในโรงเรียนได้ เด็กอ่อนที่ไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเองจะรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนเป็นบางครั้ง เทคนิควิธีสอนกลุ่มแบบนี้จะใช้เพื่อนช่วยสอน (Peer Teaching) โดยครูเลือกเอาเด็กเก่งหรือเด็กที่มีอายุมากกว่าทำงานกับเด็กที่อายุน้อยกว่าหรือเรียนอ่อน ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 1 แสดงแผนผังการจัดกลุ่มผสมความสามารถ (The Mixed Ability Group)

การจัดห้องเรียนแบบนี้จัดเมื่อครูรู้ว่าผู้เรียนที่อายุมากกว่าสามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่อายุน้อยกว่าให้เรียนรู้เรียกว่าเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Teaching) จากตัวอย่างแสดงวิธีการจัดชั้นเรียนแบบคละชั้นซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั่งอยู่ด้วยกันและมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั่งอยู่ด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถหันไปหานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อต้องการความช่วยเหลือในการตรวจแบบฝึกหัดนักเรียนอายุมากกว่าสามารถช่วยนักเรียนที่อายุน้อยกว่าในการอ่านหรือเขียนนั่นคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถช่วยงานสอนของครูได้มาก

7.2) การจัดกลุ่มอายุเดียวกัน (The Same Age Group) การจัดกลุ่มแบบนี้จัดโดยยึดอายุตามปฏิทินของเด็กที่พบโดยทั่วไปคือการแบ่งเป็นระดับชั้นการจัดกลุ่มลักษณะนี้มีสมมติฐานว่าผู้ที่มีอายุเท่ากันจะมีความก้าวหน้ามากหรือน้อยในอัตราความเร็วเท่ากันเช่นมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วแบ่งเป็น 2 กลุ่มตามอายุและสอนแยกวิชากัน ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 2 แสดงแผนผังการจัดกลุ่มอายุเดียวกัน (The Same Age Group)

การจัดห้องเรียนตามกลุ่มอายุของผู้เรียนห้องเรียนแบบคละชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 4 (ประถมศึกษาปีที่ 1 = 8 คนประถมศึกษาปีที่ 3 = 6 คน ประถมศึกษาปีที่ 4 = 6 คน)

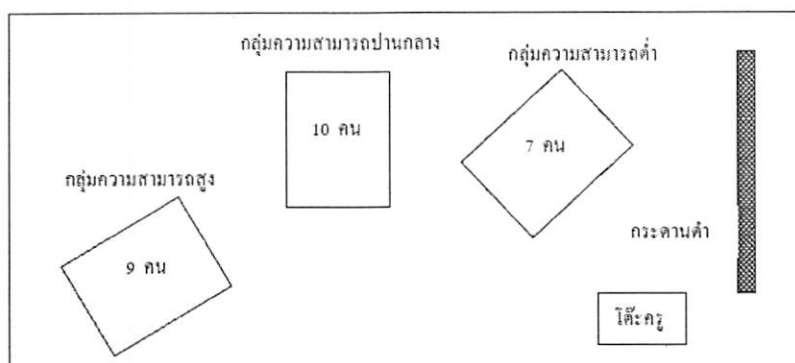
การจัดห้องเรียนลักษณะนี้จะเห็นได้ว่ามีลักษณะไม่เป็นทางการมากนักการจัดโต๊ะเก้าอี้ไม่จัดให้หันหน้าเข้าหาครูการจัดที่นั่งเป็นเชิงสังคมมากขึ้นเพราะผู้เรียนนั่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และหันหน้าเข้าหากันครูสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคุยกันได้และทำงานร่วมกันได้ครูไม่ได้คาดหวังให้ผู้เรียนอยู่แบบเงียบๆแต่เด็กพูดกันได้เมื่อครูถามหรือทำกิจกรรมน่าสนใจและสนุกสนานผู้เรียนก็ไม่ควรส่งเสียงดังเกินไปหรือมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

จากภาพจะเห็นได้ว่าพื้นที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือส่วนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 4 ในส่วนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 จะอยู่ใกล้กระดานดำและตู้เอกสารและสื่ออุปกรณ์นอกจากนี้จะสังเกตเห็นว่าอยู่ใกล้กับโต๊ะครูซึ่งครูสามารถดูแลและช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดการมีมากขึ้นจะช่วยให้ห้องเป็นสัดส่วนและไม่รบกวนซึ่งกันและกันแต่ทั้งนี้ครูจะต้องเดินและพูดคุยกับผู้เรียนตลอดเพื่อดูแลและช่วยเหลือ

7.3) การจัดกลุ่มทางสังคม (The Social Group) การจัดกลุ่มแบบนี้จัดตามความสัมพันธ์ของเด็กคือเด็กที่เป็นเพื่อนใกล้ชิดหรือมีความสัมพันธ์ทางครอบครัวจะจัดเข้ากลุ่มด้วยกัน การจัดกลุ่มประเภทนี้เด็กจะไม่รู้สึกว่าการแข่งขันในกลุ่มอาจรวมเอาเด็กชายอายุ 11 ปีและพี่สาวอายุ 16 ปีอยู่กลุ่มเดียวกันกลุ่มแบบนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในตนเองขึ้นในเด็กที่เรียนอ่อนเด็กที่มีปัญหาทางสังคม เช่น ขี้อายเก็บตัวพูดน้อยเป็นต้นจะช่วยให้มีความมั่นใจมากขึ้นดังนั้นครูจึงควรจัดกลุ่มสังคมโดยไม่ลืมวางแผนการจัดกลุ่มให้เป็นกลุ่มแบบผสมความสามารถของเด็กด้วย

7.4) การจัดกลุ่มตามความสามารถ (The Same Ability Group) การจัดกลุ่มแบบนี้จัดกลุ่มกว้างๆ ตามความสามารถของเด็กออกเป็น 3 ระดับคือกลุ่มความสามารถสูงกลุ่มปานกลางและกลุ่มความสามารถต่ำทั้งนี้ควรคำนึงว่าเด็กที่มีความสามารถต่ำความจริงแล้วเขาอาจมีความสามารถอย่างอื่นระดับปานกลางหรือสูงก็ได้แต่ที่ผลสัมฤทธิ์ต่ำอาจเป็นเพราะมีเหตุผลบางอย่าง เช่น เด็กหูพิการบางคนเป็นเด็กเก่งแต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำเพราะมีความพิการ เป็นต้น

การจัดกลุ่มในลักษณะนี้ทำให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับเด็กที่มีความสามารถระดับเดียวกัน เขาได้แบ่งปันอุปกรณ์การเรียนรู้และให้ความรู้ซึ่งกันและกันได้ดีการแก้ปัญหาและความเร็วในการทำงานจะเป็นระดับเดียวกันแต่ทั้งนี้งานที่让孩子ทำไม่ควรยากหรือง่ายเกินไปเพราะถ้าง่ายไปเด็กรู้สึกสบายเกินไปแต่ไม่ยากเกินไปจนทำไม่ได้นอกจากนี้งานที่让孩子ทำต้องเป็นงานที่ทำได้อย่างมีชีวิตชีวา การจัดกลุ่มแบบนี้เด็กจะมีปัญหาทางการเรียนน้อยและรู้สึกสบายใจ ดังภาพประกอบ

ภาพที่ 3 แสดงแผนผังการจัดกลุ่มตามความสามารถ (The Same Ability Group)

การจัดห้องเรียนตามกลุ่มความสามารถ (ห้องเรียนคละชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ประถมศึกษาปีที่ 4 (ประถมศึกษาปีที่ 3 = 10 คนและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 = 16 คน)

การจัดกลุ่มผู้เรียนในห้องนี้จัดตามระดับความสามารถโดยเชื่อว่ากลุ่มที่ความสามารถสูงต้องการเอาใจใส่จากครูน้อยกว่ากลุ่มอื่นดังนั้นจึงจัดให้เด็กกลุ่มนี้อยู่ไกลจากครูส่วนกลุ่มที่อ่อนจะจัดให้นั่งใกล้ครูที่สุดและอยู่หน้าชั้นเนื่องจากเด็กบางคนมีปัญหาทางการเรียนรู้เช่นเด็กความสามารถต่ำจะเกิดความเบื่อหน่ายและคับข้องใจได้ง่ายดังนั้นเมื่อได้นั่งใกล้ครูทำให้ครูช่วยเหลือได้ง่ายและเด็กที่รบกวนคนอื่นครูจะแก้ปัญหาได้ทันก่อนที่จะมีปัญหามากขึ้นจากตัวอย่างนี้ ผู้เรียนทั้ง 16 คนมีอายุตั้งแต่ 6 - 15 ปีดังนั้นครูจึงต้องทำงานกับผู้เรียน 3 กลุ่มที่แบ่งโดยความสามารถและวุฒิภาวะการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบคละชั้นที่นักเรียนมีความต้องการและความสามารถหลากหลายครูจึงนำวิธีสอนแบบกลุ่มมาใช้โดยการจัดกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษานั้นครูควรพิจารณาถึงความต้องการของบุคคลและกลุ่มควบคู่กันไปโดยที่ครูสามารถจัดกลุ่มนักเรียน ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการสอนทั้งชั้น (Whole class) การสอนแบบกลุ่มใหญ่ (Large Group) การสอนแบบกลุ่มเล็ก (Small Group) การสอนแบบกลุ่ม 3 คน (Triads) การสอนแบบกลุ่ม 2 คน (Pairs) และการสอนแบบรายบุคคล (Working Individually) ในการสอนครูสามารถเลือกวิธีการจัดกลุ่มนักเรียนโดยปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ลักษณะของกลุ่มแบบต่าง ๆ ส่งผลต่อการเรียนรู้และความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผู้อื่นการจัดกลุ่มแบบคละความสามารถ (Mixed-Ability Grouping) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากที่สุดการจัดกลุ่มตามความสามารถทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกทางลบในระยะยาวแต่สามารถนำมาใช้ได้ในระยะสั้นสำหรับการสอนเฉพาะบางเรื่องการสอนแบบจัดกลุ่มตามความสามารถใช้สำหรับการสอนตามความต้องการเฉพาะของผู้เรียนซึ่งไม่ใช่การสอนนักเรียนทีละคนแต่เป็นการสอนนักเรียนตามความต้องการเฉพาะกลุ่มมากกว่าเฉพาะบุคคลที่มีความต้องการคล้ายกันในเวลาเดียวกัน

การจัดกลุ่มนักเรียนแบบยืดหยุ่นช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนได้ตามพื้นฐานความสนใจและความต้องการของนักเรียนเมื่อครูจัดกลุ่มนักเรียนตามความสนใจไม่ใช่จัดตามความสามารถจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากผู้อื่นมากที่สุดนักเรียนต้องการโอกาสในการเรียนรู้แบบร่วมมือและได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าจากการทำงานร่วมกับผู้อื่นการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจะช่วยให้มีความเข้าใจและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการเรียนรู้ร่วมกัน

สรุปได้ว่าการจัดกลุ่มในห้องเรียนแบบคละชั้นที่นักเรียนมีความต้องการและความสามารถหลากหลายมีหลายวิธีในการจัดกลุ่มนักเรียนนั้นครูควรพิจารณาถึงความต้องการของบุคคลและกลุ่มควบคู่กันไปโดยที่ครูสามารถจัดกลุ่มนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม

การจัดพื้นที่ในห้องเรียนคละชั้น ควรจัดโต๊ะทำงานเดี่ยวสำหรับเด็กที่ศึกษาด้วยตนเองและโต๊ะทำงานสำหรับนักเรียนที่ทำงานเป็นคู่พื้นที่สำหรับนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อยตั้งแต่ 3 – 6 คน มีพื้นที่หรือมุมสำหรับนักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้ว สามารถตรวจสอบแบบฝึกหัดหรือใบงานด้วยตนเองมีพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมศิลปะ ผลิตผลงานจากคอมพิวเตอร์ ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือค้นคว้า หรือสื่อซีดีต่าง ๆ มีพื้นที่กว้างสำหรับการสอนแบบทั้งชั้นและพื้นที่สำหรับครูสอนนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยและต้องมีศูนย์ค้นคว้ารายวิชา เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ฯลฯ ด้วย

2.4 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

2.4.1 การวัดความรู้พื้นฐานเพื่อจัดกลุ่มความสามารถในห้องเรียนคละชั้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนต้องรู้ว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานในแต่ละเรื่องขนาดไหน มีความสามารถด้านใดบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ที่ครูต้องจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนรายคนก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอน

การวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนเพื่อจัดกลุ่ม ควรวัดก่อนเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือก่อนการเรียนรู้แต่ละหน่วยและครูสามารถกำหนดเกณฑ์ในการจัดกลุ่มได้ตามความเหมาะสม เช่น คะแนนเต็ม 20 ใช้เกณฑ์การจัดกลุ่ม ดังนี้

ทำถูกต้อง 14	ข้อขึ้นไป	อยู่ในกลุ่มเก่ง
ทำถูกต้อง 7 – 13	ข้อ	อยู่ในกลุ่มปานกลาง
ทำถูกต้อง 6	ข้อลงมา	อยู่ในกลุ่มอ่อน

ตัวอย่าง เช่น การวัดความรู้พื้นฐานความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2,3

เมื่อวัดความรู้พื้นฐาน นำมาจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถแล้ว การพัฒนานักเรียนตามศักยภาพ ครูผู้สอนต้องมีสื่อหรือแบบฝึกที่ส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนตามระดับความรู้ความสามารถ ดังนั้น สื่อ หรือใบงาน แบบฝึกที่ใช้ต้องมีความแตกต่างกัน

หากครูผู้สอนจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน สื่อ/ใบงานหรือแบบฝึกที่ครูใช้ ควรสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.4.2 การประเมินผลระหว่างเรียน

การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการดำเนินการในระดับชั้นเรียน จุดหมายสำคัญเพื่อมุ่งหาคำตอบว่านักเรียนมีพัฒนาการและความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพียงใด นักเรียนคนใดต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขด้านใดบ้าง ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องมีการวัดประเมินความรู้ ความก้าวหน้าของนักเรียน ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นระยะ

สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นเพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนได้จัดทำแบบประเมินไว้ ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียนหรือประเมินทักษะการปฏิบัติงานตามสภาพจริงของนักเรียนได้ ครูต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอและครูสามารถใช้เทคนิคการประเมินอื่น ๆ เพิ่มเติม อาทิ การซักถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การตรวจการบ้าน ตรวจผลงาน ตรวจแฟ้มสะสมงาน การทดสอบ เป็นต้น ทั้งนี้ วิธีการประเมินอาจให้นักเรียนประเมินตนเอง ครูเป็นผู้ประเมิน เพื่อนนักเรียนประเมิน หรือผู้ปกครองร่วมประเมินก็ได้

การประเมินผลในระดับชั้นเรียนจะทำให้ครูทราบว่านักเรียนคนไหนเก่งหรืออ่อน ในสมรรถภาพใด กลุ่มสาระการเรียนรู้ใด จะต้องได้รับการช่วยเหลือในเรื่องใด ครูต้องแก้ไขข้อบกพร่องหรือส่งเสริมนักเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เช่น การสอนซ่อมเสริม การให้ฝึกทักษะเพิ่มเติมหรือร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไข ช่วยเหลือร่วมกับครู

การวัดประเมินผลระหว่างเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้น แม้ว่าจะมีนักเรียนต่างชั้นมาจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ในการวัดประเมินความสามารถของนักเรียนครูผู้สอนต้องสามารถตอบคำถามได้นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถ มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง การประเมินผลเป็นระยะ เป็นรายเรื่อง รายสมรรถภาพจะช่วยให้ครูสามารถพัฒนา ช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริง ทั้งยังช่วยให้ครูสามารถแบ่งกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดสื่อ อุปกรณ์ แบบฝึก ฯลฯ ให้กับนักเรียนได้ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงอีกด้วย

2.4.3 การวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

การวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการดำเนินการในระดับโรงเรียน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ เพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นรายปี/รายภาค การประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลจากการวัดประเมินผลนี้ โรงเรียนสามารถ

นำไปใช้เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการวัดประเมินไปพิจารณา ตัดสินการเลื่อนชั้น กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านการเรียนรู้ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดโรงเรียนต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมและจัดให้มีการประเมินผลการ เรียนรู้ด้วย การวัดประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนในการสอนแบบคละชั้น ใช้แนวทางของการวัด ประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3. กิจกรรมนันทนาการ

3.1 ความหมายของกิจกรรมนันทนาการ

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย (2551, หน้า 7 – 8) ได้กล่าวถึงความหมายของนันทนาการว่า นันทนาการมาจากคำในภาษาอังกฤษ คือ “Recreation” ซึ่งมาจากคำ ว่า Re+Create คำ ว่า Re เป็น Prefix เมื่อนำไปเติมหน้าคำจะแปลว่า อีก (คิด) ใหม่ หรือ (ทำ) ใหม่ ส่วน Create แปลว่า สร้าง เมื่อนำคำสองคำมาทำเป็นคำใหม่จึงหมายถึง การสร้างขึ้นใหม่ ในพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 คำว่า นันทน์ (แบบ) เป็นคำนาม แปลว่า ความสนุก, ความยินดี, ความรื่นเริง เมื่อนำมา รวมกับอาการทำ ให้หมายถึง อาการสนุกสนานร่าเริง สำหรับความหมาย ของนันทนาการมี ความหมายที่แท้จริงอย่างไรจะได้กล่าวต่อไป แต่ก่อนที่จะทราบความหมายนั้น ควรรู้จักกับคำต่าง ๆ เกี่ยวข้องและเคยนำมาใช้ในความหมายนันทนาการ ได้แก่ การเล่น หรือการละเล่น การพักผ่อน เวลา ว่าง งานอดิเรก ในส่วนของคำที่มีความสัมพันธ์กับนันทนาการ ได้แก่ เกม กีฬา การออกกำลังกาย อาชีพ สัมผัสเล่น เป็นต้น

การเล่น หรือการละเล่น หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน ผ่อน อารมณ์ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Play”

การพักผ่อน (Rest) หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความบันเทิงผ่อนคลายร่างกาย และจิตใจ

งานอดิเรก (Hobby) หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง หรือหลังจากทำงานประจำ ตามความพอใจของบุคคล

เวลาว่าง (Free Time) หมายถึง เวลาที่ไม่ได้ใช้ในการประกอบกิจกรรมของร่างกาย เพื่อ การดำ รงชีวิต และ/หรือเพื่อการหาเลี้ยงชีพ โดยผลจากการประกอบกิจกรรมในเวลาดังกล่าว จะ ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและความเพลิดเพลินยินดี

เกม (Games) หมายถึง กิจกรรมการเล่นแข่งขันเพื่อชัยชนะ มีกฎ ระเบียบสั้น ๆ ง่าย ๆ

กีฬา (Sports) หมายถึง กิจกรรมแข่งขันลักษณะเดียวกับเกม แต่มีกฎ กติกา และ ระเบียบ การเล่นสลับซับซ้อนมากกว่า และต้องเป็นที่สากลวยอมรับ

การออกกำลังกาย (Exercise) หมายถึง กิจกรรมที่ต้องใช้ร่างกายเคลื่อนไหวหรือเคลื่อนที่ หรือให้ร่างกายทำงาน

อาชีพ (Professional) หมายถึง การทำหน้าที่ที่กระทำเพื่อการครองชีพหรือดำรงชีพ แต่ถ้าเป็นกิจกรรมที่บุคคลที่เข้าร่วมมีความมุ่งมั่นและใช้ความคิดพิจารณาสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดผลงานที่มีคุณภาพ เป็นการพัฒนาการใช้เวลาว่างเพื่อประโยชน์ของบุคคลอย่างมีคุณค่าเช่นนี้ ประพจน์ ลักษณะพิเศษ เรียกว่า นันทนาการ (Leisure) แต่ราชบัณฑิตยสถานเสนอให้ใช้ คำว่า “นันทนาการ” (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2551 ข้อสังเกตบางประการโครงการพัฒนารายวิชาเพื่อการเรียนการสอนวิชา “การเป็นผู้นำนันทนาการ (Recreation Lead) 3906303” ข้อ 5)

สมัครเล่น (Amateur) หมายถึง กิจกรรมหรือการปฏิบัติที่ไม่ยึดถือเป็นอาชีพ

นันทนาการ (Recreation) หมายถึง “กิจกรรมเวลาว่างที่สร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ มีคุณค่าสำหรับบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และส่งผลโดยตรงต่อผู้เข้าร่วม ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ซึ่งเป็นเป้าหมายของนันทนาการ คือ การกระทำให้ชีวิตมีคุณภาพ หมายถึง การมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ นั่นคือ มีความสุขที่สมบูรณ์ ประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ สุขภาพทางกาย และสุขภาพจิตใจ นอกจากนั้นยังมีผลพลอยได้อื่น ๆ อีกมากมาย

นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2547, หน้า 1-3) ยังกล่าวถึงความหมายของนันทนาการดังต่อไปนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่นหรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่ (Re+Fresh, Re+Creation) เป็นความหมายเริ่มแรกที่ได้มีการอธิบายว่า การที่บุคคลได้รับประทานอาหารเข้าไปแล้วเปลี่ยนเป็นพลังงานโดยแรงขับภายใน จะทำให้เขาต้องใช้พลังงานในรูปแบบของการเคลื่อนไหวหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ แล้วก่อให้เกิดการเหนื่อย เมื่อยล้า ดังนั้น บุคคลจึงต้องการนันทนาการ เพื่อสร้างพลังขึ้นมาใหม่ หรือสร้างความสดชื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หรือการที่บุคคลมีความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างความสดชื่นและพลังงานขึ้นมาใหม่ ในรูปแบบของการเล่น การแสดงออกในด้านกีฬา ดนตรี งานอดิเรก หรือไปท่องเที่ยว เป็นต้น ถือเป็นการนันทนาการ

2. ในความหมายที่ 2 มีนักการศึกษาและนักสังคมศาสตร์อธิบายไว้ว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย การที่บุคคลหรือชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามความสนใจของตน แล้วก่อให้เกิดผลการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน และสุขสงบ กิจกรรมในที่นี่หมายถึง กิจกรรมประเภท เกม กีฬา ศิลปะ ดนตรี การแสดงละคร การเดินทางท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม งานอาสาสมัคร งานอดิเรก กีฬาทำหาย เป็นต้น

3. ในความหมายที่ 3 นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) กล่าวคือ นันทนาการเป็นกระบวนการ ในการพัฒนาประสบการณ์ หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม โดยอาศัยกิจกรรม นันทนาการต่าง ๆ เป็นสื่อในช่วงเวลาว่าง เวลาอิสระ โดยที่บุคคลเข้าร่วมโดยอาสาสมัครใจ หรือ มีแรงจูงใจ แล้วส่งผลให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน และสงบสุข

ผลของการเข้าร่วมกระบวนการอาจเรียกว่า ประสบการณ์ชีวิต ซึ่งนักนันทนาการ เกรย์ (Grey, 1972) ได้สรุปประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากการใช้ชีวิต เลือกกิจกรรมนันทนาการ กลางแจ้ง เป็นสื่อ แล้วก่อให้เกิดการพัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจ หรือเรียกว่าคุณภาพทางอารมณ์

4. ในความหมายที่ 4 นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social Welfare) นันทนาการ คือ สถาบันทาง สังคม สวัสดิการทางสังคม ซึ่งรัฐบาลและฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่จัดการ ให้บริการ ชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองและของประเทศให้น่าอยู่ มีความอบอุ่นใจ เช่น จัด อุทยานแห่งชาติ วนอุทยานแห่งชาติ ศูนย์เยาวชน สวนสาธารณะ เป็นต้น

3.2 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการ

1. เพื่อพัฒนาอารมณ์ กิจกรรมนันทนาการเป็นกระบวนการเสริมสร้าง และพัฒนาอารมณ์ ของบุคคลและชุมชน โดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ เป็นสื่อกลางในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระ การเข้าร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถก่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ กิจกรรมนันทนาการ ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้ ร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะความหลากหลายกิจกรรม

3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ หรือกิจกรรมบางอย่างที่เคย เข้าร่วมมาแล้ว แต่ผู้เข้าร่วมอยากสร้างความประทับใจ หรือความทรงจำเดิม ก็จะเป็นการเพิ่มพูน ประสบการณ์ทั้งสิ้น

4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม กิจกรรมนันทนาการ จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและ ชุมชน ฝึกให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนด้วยความสนใจและสมัครใจ ส่งเสริมการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้จักสิทธิและหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อตนเองและ ผู้อื่น

5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออก กิจกรรมนันทนาการหลายประเภท เป็นการส่งเสริมให้บุคคล ได้แสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด สร้างสรรค์ การระบายอารมณ์ การเลียนแบบสถานการณ์ หรือ พฤติกรรมต่าง ๆ ทำให้สามารถเรียนรู้และรู้จักตนเองมากขึ้น สร้างความมั่นใจ ความเข้าใจและการ ควบคุมตนเอง

6. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาอารมณ์ สุขภาพ ความสามารถของบุคคล สุขภาพและสมรรถภาพทางกายและจิตใจ ความสมดุลทางกาย และจิต สิ่ง เหล่านี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ของสังคมทุกเพศและวัย

7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรม และ พัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจของคนทุกคน ทุก เพศ ทุกวัย ตามความสนใจและความต้องการของบุคคล

3.3 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

เทพประสิทธิ์ กุศลวิชัย (2551, หน้า 25 – 28) ได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้ นันทนาการเน้นการมีส่วนร่วมต้องปฏิบัติซึ่งจะทำให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ของนันทนาการ ฉะนั้นกิจกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะนำมาใช้ปฏิบัติตามลักษณะของกิจกรรมนันทนาการได้ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการเกม กีฬา และการละเล่น
2. กิจกรรมนันทนาการ และศิลปะหัตถกรรม และงานฝีมือ
3. กิจกรรมนันทนาการการร้องเพลงและดนตรี
4. กิจกรรมนันทนาการ เข้าจังหวะและการเต้นรำ
5. กิจกรรมนันทนาการด้านภาษาและวรรณกรรม
6. กิจกรรมนันทนาการการแสดงและการละคร
7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก
8. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง หรือนอกสถานที่หรือนอกเมือง
10. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ
11. กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัครและบริการ
12. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
13. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์
14. กิจกรรมนันทนาการความสงบสุขและเพื่อพัฒนาจิตใจ
15. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
16. กิจกรรมบันเทิงและสนทนา

รายละเอียดของกิจกรรมนันทนาการประเภทต่าง ๆ มีดังนี้

1. กิจกรรมเกม กีฬา และการละเล่น เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายส่งเสริมสุขภาพ และเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ทำหายความสามารถผู้เล่น ซึ่งใช้ร่างกายเป็นสื่อแสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรม และจะส่งผลต่อการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. กิจกรรมศิลปะ หัตถกรรม และงานฝีมือ เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ามาก ให้ความสุขใจ เกิดสุนทรีย์แก่ผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนร่วม ได้ผลงานที่เป็นรูปธรรมในสิ่งที่ประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ขึ้นมา ทำให้เกิดความภูมิใจ อีกทั้งยังมีประโยชน์ในการฝึกสภาพจิตใจบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้ดีกิจกรรมหนึ่ง ศิลปะถือเป็นมรดกของมวลมนุษยชาติ สอดคล้องถึงแนวทางวิถีของมนุษย์

3. กิจกรรมการร้องเพลงและดนตรี เป็นกิจกรรมบันเทิงใจที่สามารถร่วมกิจกรรมได้ง่ายและสะดวก สามารถเป็นได้ทั้งผู้ปฏิบัติหรือผู้ชมซึ่งต่างก็มีความสุข เป็นกิจกรรมที่จัดแบบง่าย ๆ ได้จนถึงขั้นที่มีความยิ่งใหญ่ ซึ่งกิจกรรมการร้องเพลงและเล่นดนตรียังแสดงออกถึงพื้นฐาน ความเป็นมาของบุคคลและเชื้อชาติ แสดงถึงควมมีอารยธรรมและความแตกต่างของชนชาติต่าง ๆ

4. กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ เป็นกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ ดนตรี เสียงเพลง หรือเสียงที่กำหนดขึ้น เป็นกิจกรรมที่แสดงออกด้วยท่าทางลีลาต่าง ๆ สะท้อนความรู้สึกภายในของบุคคลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ กิจกรรมประเภทกิจกรรมเข้าจังหวะยังช่วยส่งเสริมระบบประสาทสั่งงานของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ให้เคลื่อนไหวตามการสั่งการให้ลงจังหวะ เป็นการฝึกการควบคุมระบบสั่งการของกล้ามเนื้อที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวร่างกาย เมื่อมองย้อนกลับไปถึงกิจกรรมเข้าจังหวะในอดีตของบุคคลจะเป็นกิจกรรมแสดงถึงการถ่ายทอดบางส่วนของวิถีการดำรงชีพของคนแต่ละบุคคลแต่ละเชื้อชาติได้

5. กิจกรรมด้านภาษาและวรรณกรรม ภาษาแสดงถึงความเป็นชาติ กิจกรรมด้านภาษาจึงเป็นกิจกรรมที่สะท้อนถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละชาติและภาษา เป็นสิ่งบ่งบอกความเป็นเอกราช อิสระ มีอารยธรรม ลักษณะกิจกรรมด้านภาษาและวรรณกรรม จึงเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญา ความคิด ให้ความรู้สึกลึกซึ้งสุนทรีย์ทางอารมณ์ เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชาติแต่ละภาษา โดยเฉพาะของไทยมีกิจกรรมด้านวรรณกรรม อ่านเขียนมาช้านาน และการแต่งบทประพันธ์ต่าง ๆ โดยเป็นกลอน วรรณคดี เรื่องสั้น ปรีศนาคำ ทาย ฯลฯ

6. กิจกรรมการแสดงและการละคร การแสดงและการละคร เป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความเป็นมาตามอารยธรรมของมนุษย์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน สถานบันเทิงเป็นที่สร้างสรรค์ลีลาของบุคคลให้แสดงออกด้วยความสุนทรีย์ช่วยให้บันเทิงตลอดจนผ่อนคลาย แสดงออกซึ่งยุคสมัยของการใช้ชีวิตของกลุ่มคน หรือความเป็นอยู่ของชุมชนในขณะนั้น ลักษณะกิจกรรมการแสดง ได้แก่ ภาพยนตร์ ละคร รวมถึงการแสดงการเล่นต่าง ๆ ที่นำมาเสนอหรือแสดงให้ชม เช่น มายากล การแสดงนานาชาติ เป็นต้น

7. กิจกรรมงานอดิเรก เป็นกิจกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่ใช้เวลาว่างทำกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายเพลิดเพลิน ซึ่งส่งผลต่อคุณค่าทางจิตใจของผู้กระทำ อีกทั้งยังส่งผลพลอยได้เป็นชิ้นงานหรือเป็นรูปธรรมด้วยลักษณะของงานอดิเรกขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคลถ้าจะนำกิจกรรมใดมาใช้กับตนเอง เช่น งานฝีมือ และงานประดิษฐ์ การปลูกต้นไม้ ทำสวนเลี้ยงสัตว์ อ่านหนังสือ ฟังเพลง เล่นดนตรี การสะสม ฯลฯ โดยทั่วไปมักจะคิดว่าการทำ งานอดิเรกเป็นกิจกรรมเฉพาะคนวัยผู้ใหญ่หรือวัยสูงอายุเท่านั้น แต่ที่จริงแล้วงานอดิเรกนั้นเป็นกิจกรรมของบุคคลทุก ๆ วัย

8. กิจกรรมทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ทำ ร่วมกับผู้อื่น ทั้งบุคคลในครอบครัว และ บุคคลนอกครอบครัว เป็นงานสร้างสรรค์กิจกรรมตามประเพณี หรือกิจกรรมของชุมชน โดยมักจะร่วมกับ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานคล้ายวันเกิด งานเลี้ยงในโอกาสต่าง ๆ

9. กิจกรรมกลางแจ้ง หรือนอกสถานที่หรือนอกเมือง เป็นกิจกรรมแสดงออกซึ่ง ความต้องการของมนุษย์ที่ต้องการอิสระ ทำหาย ค้นหาสิ่งแปลกใหม่ และเข้าหาธรรมชาติ ลักษณะ กิจกรรมกลางแจ้ง ได้แก่ กิจกรรมค่าย การท่องเที่ยว กิจกรรมผจญภัยกีฬากลางแจ้ง ฯลฯ

10. กิจกรรมพิเศษ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นหรือกระทำ เป็นพิเศษ แล้วแต่กรณี เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือจัดขึ้นในโอกาสต่าง ๆ เช่น กิจกรรมที่จัดในวันสำคัญต่าง ๆ การจัดกิจกรรมขึ้นโดยเฉพาะเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมสามารถจัดได้ ทั้งเป็นกิจกรรมบุคคล กิจกรรมของหน่วยงานหรือองค์กร เป็นกิจกรรมของชาติหรือนานาชาติ

11. กิจกรรมอาสาสมัครและบริการ เป็นกิจกรรมที่กระทำ เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ การบริการสาธารณะเป็นความพึงพอใจ สมควรใจของผู้ปฏิบัติในการช่วยเหลือชุมชนหรือประเทศชาติ ตลอดจนสากลนานาชาติ ส่งผลต่อความสุขใจที่ได้กระทำ ช่วยให้สภาพสังคมดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กิจกรรมอาสาสมัคร ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสถานที่ พัฒนาชุมชน อาสาบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจน กิจกรรมของชาติและนานาชาติ โดยมากมักจะเป็นบุคคลหรือองค์กรเอกชนเป็นผู้ดำ เนินการ เช่น ชมรม สมาคม มูลนิธิต่าง ๆ เป็นต้น

12. กิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษา เป็นกิจกรรมกลางแจ้งกิจกรรมหนึ่งซึ่งเป็นการ เดินทางการย้ายไปสถานที่ใหม่ชั่วคราว เป็นการเปลี่ยนจากที่เป็นเพื่อความเพลิดเพลิน สุขใจ และได้ พบสิ่งใหม่ช่วยให้มีโลกทัศน์กว้างไกลต่างกับการอยู่ค้ำ คือที่รูปเป็นการดำเนินการต่างกัน คือ การ ท่องเที่ยว ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมที่เข้าใกล้กับธรรมชาติเหมือนกับการอยู่ค้ำ ลักษณะการ ท่องเที่ยว อาจมีจุดมุ่งหมาย โดยจุดมุ่งหมายหนึ่งหรือหลายจุดก็ได้ ยกเว้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Biotourism) จะมีลักษณะเข้าหาธรรมชาติเช่นเดียวกับกิจกรรมค่าย

13. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์เพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าในด้านมนุษย์สัมพันธ์ รู้จักการอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข โดยมากมักจะสอดแทรกจุดประสงค์หรือเป้าหมายอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ร่วม กิจกรรม เช่น วิธีการทำงานร่วมกัน การพัฒนาบุคคลและองค์กร เป็นต้น

14. กิจกรรมเพื่อความสงบสุขและพัฒนาจิตใจ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้บุคคลมี ความสุขทางใจเป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมพัฒนาจิตใจผู้ร่วมกิจกรรมซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันการใช้ชีวิต ของบุคคลมีความวุ่นวาย สังคมสับสน ผู้คนเอาแต่เอาเปรียบ ขาดความเอื้ออาทร กิจกรรมเพื่อความ สงบสุขและพัฒนาจิตใจ จะช่วยให้รู้จักการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขมีความพอเพียงได้ เช่น การเข้าวัด ฟังธรรม ปฏิบัติสมาธิ

15. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคคลมีสุขภาพที่ดีในรูปแบบของการออกกำลังกาย นอกเหนือจากกิจกรรมกีฬาแล้ว ยังมีทั้งการออกกำลังกายหรือบริหารร่างกาย โดยใช้อุปกรณ์และไม่ใช้อุปกรณ์ เช่น ตามสถานบริการ บางกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ บางกิจกรรมใช้การกำหนดลมหายใจ การใช้สมาธิประกอบการออกกำลังกาย ได้แก่ โยคะ ชิง การเต้นแอโรบิก กิจกรรมประกอบจังหวะ ฯลฯ

16. กิจกรรมบันเทิงและสนทนา กิจกรรมบันเทิงและสนทนา การสนทนาพูดคุย เป็นกิจกรรมที่มีมาดั้งเดิมของมนุษย์เพื่อการสื่อสาร ซึ่งการสนทนาที่เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินได้สาระ จึงนับเป็นนันทนาการ ซึ่งรวมถึงการเล่าเรื่องต่าง ๆ เช่น การเล่านิทาน เล่าเรื่องซ้ำชั้น หรือเรื่องราวให้แง่คิด ฯลฯ

3.4 แนวทางการจัดกิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการมีอยู่หลายประเภท โดยแต่ละประเภทจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจึงควรมีหลักในการเลือกให้เหมาะสมกับวัย เพศ โอกาส ความรู้ ความสามารถ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนี้

๑) ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศและวัย เช่น การเย็บปักถักร้อยเหมาะกับผู้หญิง กีฬาชกมวยเหมาะกับผู้ชาย หมากรุกเหมาะกับเด็ก ๆ เป็นต้น

๒) ความรู้ความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพราะจะทำให้เกิดความสนุกสนานขณะปฏิบัติ เช่น ถ้ามีความสามารถในการพูด อาจเลือกเล่านิทานหรือได้วาที่ร่วมกับเพื่อน เป็นต้น

๓) สภาพร่างกายการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมจะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพจิตดี เช่น ผู้ที่ป่วยไม่ควรเลือกการเล่นกีฬากลางแจ้ง

๔) โอกาสและสถานที่ เช่น การเล่นกีฬาควรเล่นในสนามหรือโรงยิมเนเซียม การเดินทางท่องเที่ยวทางทะเลไม่ควรไปในฤดูฝน เป็นต้น

๕) สังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เช่น ไม่ควรเลี้ยงสุกรในชุมชนที่มีชาวมุสลิมอาศัยอยู่มาก เป็นต้น

๖) งานอาชีพ เช่น ผู้ที่ทำงานที่ไม่ได้ใช้แรงกายมาก ควรเลือกกิจกรรมที่ต้องใช้กำลัง ได้แก่ การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เป็นต้น

๗) ฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวกิจกรรมบางชนิดใช้ค่าใช้จ่ายสูง เช่น กีฬาอล์ฟ เล่นเปียโน การสะสมของที่มีราคาแพง ซึ่งไม่เหมาะกับผู้ที่ยากจนดังนั้นจึงควรเลือกให้สอดคล้องกับฐานะ

๘) ประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และส่วนรวม กิจกรรมที่เลือกควรมีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและส่วนรวม เช่น การชดลอกคุกกี้

3.5 ประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ

ตารางใดที่มนุษย์ยังต้องต่อสู้กับชีวิต จากการประกอบอาชีพที่มีลักษณะแตกต่างกันไป บางคนต้องทำงานหนักตลอดวันและบางคนต้องทำงานทั้งวันทั้งคืน ไม่มีเวลาว่างที่จะพักผ่อนหย่อนใจและไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทำให้ระบบสังคมสลับซับซ้อนมากขึ้นดังนั้นบุคคลควรจะมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการ ซึ่งจะช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้

1. ช่วยให้คนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ตามปกติคนมีเวลาทำงาน เวลานอน กิจวัตรประจำวันแล้ว ยังมีเวลาว่างเหลืออีกประมาณวันละ 5 – 7 ชั่วโมง เวลาว่างนี้สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วยการร่วมกิจกรรมนันทนาการจะได้ประโยชน์ต่อสังคมดีกว่าปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์หรือในทางอบายมุข

2. ช่วยให้บุคคลในอาชีพต่าง ๆ ได้พักผ่อน การมีโอกาสผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย มีเวลาร่วมสนุกสนานในกิจกรรมนันทนาการ ใช้เวลาอื่น ๆ ให้เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์

3. ช่วยในทางสุขภาพจิต สังคมปัจจุบันซับซ้อน มีปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตมากมายสิ่งเหล่านี้เป็นหนทางนำไปสู่สุขภาพจิตเสื่อม การประกอบกิจกรรมนันทนาการจะทำให้สุขภาพดีแจ่มใสปราศจากความกังวลปัญหาต่าง ๆ ก็หมดไปและยังช่วยแก้ไขสุขภาพจิตเสื่อมได้ด้วย

4. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและความประพฤติเเรงของเด็ก ปัจจุบันนี้ปัญหาวัยรุ่นที่เกิดขึ้นมีมากมาย ซึ่งเนื่องมาจากวัยรุ่นเหล่านี้ใช้เวลาว่างเหล่านั้นไปในทางที่ผิด เช่น ลักขโมย ก่ออาชญากรรม ฯลฯ

5. ช่วยบำรุงขวัญ ความแข็งแรง และความอดทนของทหาร ตำรวจ นันทนาการทำให้ทหาร ตำรวจมีร่างกายแข็งแรงและรื่นเรึง สนุกสนาน ไม่ว่าในยามสงบหรือในยามสงครามเช่น มีนักร้องไปแสดงให้ความบันเทิงแก่ทหาร ตำรวจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยบำรุงขวัญ บำรุงน้ำใจ ทำให้มีกำลังใจ มีความแข็งแรง อดทนเพื่อหน้าที่

6. ส่งเสริมให้เกิดความสุข ความพอใจ ผู้ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการชนิดใดนั้น ย่อมพอใจในกิจกรรมนั้น ผลที่ได้รับทำให้เขามีความสุขสดชื่น เพลิดเพลิน สนุกสนาน พอใจในชีวิตและสังคม

7. ช่วยให้ความปลอดภัยแก่สังคม ประชาชนในกรุงเทพฯ อยู่กันอย่างหนาแน่น จะหาที่ว่างใช้สำหรับเล่น สำหรับพักผ่อน สนามเด็กเล่นมีไม่พอ จะเห็นได้ว่าเด็กจำนวนมากวิ่งเล่นบนถนนหรือบนทางเท้า ซึ่งอาจจะเกิดอันตรายได้ ฉะนั้นเพื่อความปลอดภัยแก่เด็ก ควรจัดสนาม เด็กเล่น สนามกีฬาให้เพียงพอ

8. ช่วยเสริมความรักความอบอุ่นและความเข้าใจอันดี สมาชิกภายในครอบครัวจะมีโอกาสพบกันเสมอ และได้แสดงความเห็นอกเห็นใจโดยการใช้กิจกรรมนันทนาการร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดี

9. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี ประชาชนที่รู้จักบำรุงรักษาสุขภาพใช้เวลาว่างในทางที่ถูก ไม่สร้างความเดือดร้อนให้สังคม รักความยุติธรรม ไม่เห็นแก่ตัว รักหมู่คณะ มีน้ำใจรักการให้ บริการ อาสาสมัครช่วยเหลือสังคม สิ่งเหล่านี้ก็นับว่าเป็นพลเมืองดี ซึ่งสืบเนื่องจากการเข้าร่วมนันทนาการ

10. ส่งเสริมให้มีการสงวนทรัพยากรธรรมชาติของประเทศชาติ นันทนาการมีนโยบายให้มีการสงวนป่าไม้ เพื่อเป็นวนอุทยานเป็นสวนพฤกษชาติ เพื่อให้ประชาชนได้แสวงหาความสุข ความพอใจ และความเพลิดเพลินจากธรรมชาติที่สวยงาม ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศยั่งยืนนาน ไม่มีวันหมดสิ้น

3.6 การประเมินผลกิจกรรมนันทนาการ

การประเมินผลกิจกรรมนันทนาการมีความจำเป็น เพราะจะทำให้เราทราบว่ากิจกรรมที่จัดนั้นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด มีข้อดี ข้อด้อย และสิ่งที่ควรปรับปรุงอย่างไร การประเมินตั้งแต่การเริ่มโครงการ ระหว่างงาน จนโครงการเสร็จสิ้นครบทุกขั้นตอน และวัดด้วยวิธีใดนั้น ในการประเมินต้องเน้นที่คุณค่าและประโยชน์ของผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การวัดและประเมินผลโครงการนันทนาการให้ดูจากความสามารถในการบริการถึงข้อดี ข้อบกพร่อง ในการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

อำไพ สุจริตกุล (2555, หน้า 202) ได้สรุปลักษณะการประเมินผลโดยใช้มาตรฐานประเมินพฤติกรรม ดัดแปลงจากแบบประเมินพฤติกรรมที่มีอยู่ Behavior Anchored Rating (BAR) มีลักษณะ ของวิธีการ คือ การจัดการทำมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นั้นเอง แต่สามารถให้รายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการกำหนดนิยาม ความหมายของตัวเลือก แต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน โดยครูยังสามารถ ใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือสื่อสารกับผู้ปกครองได้อย่างละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการพัฒนาเด็ก

4. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารนั้นเป็นศัพท์บัญญัติที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้โดยบัญญัติมาจากคำว่า Communication ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผู้ให้คำนิยามไว้อย่างหลากหลาย แต่มีความหมายใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังต่อไปนี้

จอร์จ เกร็บเนอร์ (George Gerbner, 1996, หน้า 2 อ้างใน คณะกรรมการวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดศึกษาศาสตร์ทั่วไป, 2554, หน้า 7) ได้นิยามความหมายของการสื่อสารไว้ว่า “การสื่อสาร คือ การแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) โดยใช้สัญลักษณ์และระบบสาร”

จอร์จ เอ มิลเลอร์ (กิตติมา สุรสนธิ, 2551, หน้า 3 อ้างถึงใน คณะกรรมการวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป, 2552, หน้า 3) ถึงได้กล่าวการสื่อสารว่า “คือกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อเหตุการณ์ต่างเหตุการณ์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันในด้านจิตวิทยาการสื่อสารนั้น การสื่อสารจะต้องเกี่ยวข้องกับสภาวะทางจิตใจกับเหตุการณ์ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันและนอกจากจะหมายถึงการสื่อสารด้วยถ้อยคำแล้ว การสื่อสารยังหมายรวมถึงการศึกษาปฏิสัมพันธ์ (interact) และการสื่อสารชนิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างสัตว์อีกด้วย”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556, หน้า 1240) ให้ความหมายของคำว่า สื่อสารไว้ว่า “สื่อสาร หมายถึง นำถ้อยคำ ข้อความ หรือหนังสือ เป็นต้น ของฝ่ายหนึ่งส่งให้อีกฝ่ายหนึ่งโดยมีสื่อเข้าไป”

วิลยา ช้างขวัญยืน (2540, หน้า 1) กล่าวว่า “การสื่อสาร คือ การติดต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยมีจุดประสงค์ที่จะเสนอเรื่องราวต่าง ๆ อันได้แก่ ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลรับรู้”

จากความหมายของการสื่อสารข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิด หรือความหมายของสิ่งต่าง ๆ จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยอาศัยสื่อหรือช่องในการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเกิดการตอบสนองต่อกันอย่างถูกต้องระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสาร และบุคคลที่เป็นผู้รับสาร

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสื่อสารมีประโยชน์อย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นในแง่ของบุคคลหรือสังคม ซึ่งประโยชน์ ในแง่ของบุคคลคือ ทำให้เรารู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น ทำให้เราได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต ส่วนประโยชน์ในแง่สังคมก็คือ การสื่อสารทำให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าเพราะทำให้มนุษย์นั้นสามารถสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมของตนเองไปจนถึงรับรู้วัฒนธรรมสังคมอื่น อีกทั้งยังสามารถนำมาปรับใช้และถ่ายทอดวัฒนธรรมของตนไปสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไปอย่างไม่จบสิ้น ซึ่งหากสังคมมนุษย์ปราศจากการสื่อสารแล้วมนุษย์ก็ไม่อาจดำรงอยู่ได้มาจนถึงปัจจุบันและอาจสูญสิ้นเผ่าพันธุ์และอารยธรรมไปแล้วก็เป็นได้

4.2 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

1. วัตถุประสงค์ของการส่งสารในการสื่อสารนั้นผู้ส่งสารอาจส่งสารด้วยวัจนภาษา คือ การพูดและการเขียน หรืออวัจนภาษา เช่น อากัปกิริยาต่าง ๆ เครื่องแต่งกาย การจัดระยะห่าง ฯลฯ หรืออาจใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาประกอบกันก็ได้โดยการส่งสารมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.1 เพื่อแจ้งให้ทราบหรือบอกให้รู้ (to inform or to tell) เป็นการส่งสารที่ผู้ส่งสารต้องการเล่าเรื่องหรือแจ้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือในสังคมให้ผู้รับสารได้ทราบ

1.2 เพื่อการสอนหรือให้การศึกษา (to teach or to education) เป็นการส่งสารเพื่อให้ผู้รับ สารมีความรู้ความเข้าใจสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่าสิ่งต่าง ๆ ได้

1.3 เพื่อชักจูงหรือโน้มน้าวใจ (to propose or to persuade) เป็นการส่งสารที่มุ่งเน้นให้ผู้รับสารเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ทศนคติหรือพฤติกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมักส่งผลดีกับผู้ส่งสาร

1.4 เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (to please or to entertain) เป็นการส่งสารที่มุ่งเน้นให้ผู้รับสารเกิดความพึงพอใจ เกิดความสนุกสนาน เพื่อเป็นการพักผ่อนและผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนหรือการทำงาน

1.5 เพื่อสอบถามหรือขอความช่วยเหลือ (to inquire or to ask help) เป็นการสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าต้องการข้อมูลข่าวสารความช่วยเหลือ ตลอดจนสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับสาร

2. วัตถุประสงค์ของการรับสาร ในการรับสารนั้นผู้รับสารอาจได้รับสารผ่านสื่อหรือประสาทสัมผัส ทางร่างกาย โดยสามารถจำแนกวัตถุประสงค์ของการรับสารได้ ดังนี้

2.1 เพื่อรับทราบ (to know) เกิดจากการที่ผู้รับสารต้องการจะทราบเรื่องราว เหตุการณ์ ข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง

2.2 เพื่อศึกษาเรียนรู้หรือทำความเข้าใจ (to learn or to understand) เกิดจากการที่ผู้รับสารต้องการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวิชาการต่าง ๆ เพิ่มพูนความสามารถของตนเองให้มีความเชี่ยวชาญ และสามารถนำความรู้นั้นไปวิเคราะห์สังเคราะห์หรือประเมินค่าเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

2.3 เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (to dispose or decide) เกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับนั้นต้องมีมากพอที่จะทำให้เปลี่ยนแปลงความคิด ทศนคติพฤติกรรม เพื่อการตัดสินใจ

2.4 เพื่อความพอใจหรือความรื่นเริง เกิดจากผู้รับสารต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้น เมื่อทราบวัตถุประสงค์ของการส่งสารและรับสารแล้ว ในฐานะผู้ส่งสารจำเป็นต้องทราบวัตถุประสงค์ของการสื่อสารให้ชัดเจนเพื่อเตรียมตนเองให้ดีและในฐานะของผู้รับสารหากมีความตั้งใจในการรับสารอย่างจริงจังและพยายามทำความเข้าใจ ก็จะสามารถตีความสารนั้นได้ใกล้เคียงและตรงกับสิ่งที่ผู้ส่งสารได้ตี ซึ่งทำให้การสื่อสารในครั้งนั้นมีโอกาสสัมฤทธิ์ผลได้มากยิ่งขึ้น

4.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร

ในกระบวนการสื่อสารนั้นจะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนเป็นอย่างน้อย ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) สื่อ (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งในบางกรณีอาจมีเรื่องของปฏิกิริยาตอบสนองหรือปฏิกิริยาโต้ตอบ (Feedback) จากผู้รับสารด้วย

1. ผู้ส่งสาร คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ให้ข้อมูล แสดงความคิด ความรู้สึก ฯลฯ ไปยังผู้รับสารเพื่อก่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้รับสาร ซึ่งผู้ส่งสารนี้มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารเพราะเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ในการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้ส่งสารยังสามารถเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้รับสารได้ในกรณีที่ผู้รับสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมา

2. สาร คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่เป็นเรื่องราวอันมีความหมาย โดยแสดงออกมาในรูปของภาษาหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถรับรู้ร่วมกันได้

3. สื่อ คือ สิ่งที่ทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร อาจจะเป็นวจนภาษาหรือวจนภาษาก็ได้ ซึ่งสื่อนี้มีบทบาทในการเป็นตัวกลางให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารติดต่อกันได้โดยสื่อที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารมีหลายประเภท ดังนี้

3.1 สื่อสามัญหรือสื่อธรรมชาติ หมายถึง สื่อที่มีอยู่เองตามธรรมชาติเช่น บรรยากาศ รอบ ๆ ตัวเรา

3.2 สื่อบุคคลหรือสื่อมนุษย์ หมายถึง มนุษย์ที่เป็นตัวกลางในการสื่อสาร เช่น ผู้สื่อข่าว นัก เล่านิทาน พิธีกร ครูอาจารย์ เป็นต้น

3.3 สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง เอกสารทุกชนิดที่ผ่านกระบวนการพิมพ์ เช่น วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์หนังสือ แผ่นพับ เป็นต้น

3.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง สื่อที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์โทรศัพท์โทรสาร คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3.5 สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ทำหน้าที่เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายชื่อถนน ชื่อ สิ่งของ เป็นต้น

3.6 สื่อระคนหรือสื่อผสม หมายถึง สื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่นำมาผสมผสานกันจนเป็นรูปแบบ ใหม่โดยมีเอกลักษณ์ของสื่อแต่ละแบบรวมกันอยู่ เช่น สื่อพื้นบ้านต่าง ๆ วัตถุจารึก เป็นต้น

4. ผู้รับสาร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้รับข้อมูล ความคิด ความรู้สึก ฯลฯ ที่ผู้ส่งสารส่งมา โดยสามารถกำหนดรู้และเข้าใจความหมาย เนื้อหาของสารไม่ว่าจะเป็น วจนภาษาหรือวจนภาษา นอกจากนี้ผู้รับสารยังสามารถเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ส่งสารได้ในกรณีที่ผู้รับสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับไปสู่ผู้ส่งสาร

5. ปฏิกริยาโต้ตอบ คือ กระบวนการสื่อสารย้อนกลับในการสื่อสารครั้งหนึ่ง ๆ นั้นอาจมีปฏิกริยา ตอบสนองหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้รับสารต้องการตอบสนองสารและเจตนาของผู้ส่งสารหรือไม่ ปฏิกริยาโต้ตอบนี้ถือว่ามีส่วนสำคัญในการสื่อสาร เพราะจะทำให้ผู้ส่งสารทราบว่าการสื่อสารของตนนั้นสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ เพราะฉะนั้นในการสื่อสารแต่ละครั้งจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ ซึ่งได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร และรวมไปถึงการมีปฏิกริยาโต้ตอบดังกล่าวมาแล้วข้างต้นด้วย โดยทิศทางของการสื่อสารดังกล่าวนี้มี 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารทางเดียว (One Way Communication) และการสื่อสารสองทิศทาง (Two Way Communication) ซึ่งทิศทางของการสื่อสาร ดังกล่าวนี้อาศัยขึ้นอยู่กับว่าการสื่อสารในครั้งนั้นมีปฏิกริยาตอบสนองจากผู้รับสารหรือไม่

4.4 ประเภทของการสื่อสาร

การจำแนกประเภทของการสื่อสารนั้นสามารถใช้เกณฑ์ต่าง ๆ จำแนกได้มากมาย เช่น จำนวนของผู้สื่อสาร ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ความแตกต่างระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เป็นต้น ซึ่งในที่นี้ขอนำเสนอเฉพาะประเภทของการสื่อสารที่ใช้จำนวนของผู้สื่อสารเป็นเกณฑ์ซึ่งแบ่งได้ 5 ประเภท (ประม าสตเวทิน, 2546, หน้า 34 อ้างถึงใน คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป, 2554, หน้า 27) ดังนี้

1. การสื่อสารภายในบุคคล (Intrapersonal Communication) คือ การสื่อสารของบุคคลคนเดียว โดยทำหน้าที่เป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสารเช่น การพูดกับตัวเอง การเขียนและอ่านตรวจทานก่อนส่ง ฯลฯ

2. การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) คือ การสื่อสารที่ประกอบด้วย บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในลักษณะที่ผู้รับสารและผู้ส่งสารสามารถที่จะแลกเปลี่ยนสารกันได้โดยตรง เช่น การ เขียนจดหมายถึงกัน การสนทนาทางโทรศัพท์การเรียนในชั้นเรียน เป็นต้น

3. การสื่อสารกลุ่มใหญ่ (Large Group Communication) คือ การสื่อสารระหว่างคนจำนวนมากที่ อยู่ในที่เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เช่น การอภิปรายในหอประชุม การพูดเพื่อหาเสียงเลือกตั้ง ฯลฯ ซึ่งการ สื่อสารประเภทนี้ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนสารโดยตรงน้อยกว่าการสื่อสารระหว่างบุคคล

4. การสื่อสารในองค์กร (Organization Communication) คือ การสื่อสารระหว่างผู้ที่เป็นสมาชิกใน องค์กรหรือหน่วยงานเพื่อปฏิบัติการกิจของหน่วยงานให้บรรลุเป้าหมาย เช่น การสื่อสารในบริษัทหรือการ สื่อสารในหน่วยงานราชการ เป็นต้น

5. การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) คือ การสื่อสารไปสู่มวลชนจำนวนมากในเวลา เดียวกัน โดยที่ผู้รับสารอยู่คนละที่กัน เป็นการสื่อสารที่ใช้ช่องทางที่เข้าถึงคนจำนวนมากในเวลา เดียวกัน เช่น หนังสือพิมพ์วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

ในปัจจุบันประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่เสรีประชาคมอาเซียน ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนนั้นหมายถึงผู้ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในทุกทาง ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวันและแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

4.5 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงมีการจัดอันดับการเรียนเป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนซึ่งเองโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริงกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ไม่ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์ เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้อง ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Davies & Pearse, 2000 ; Brown, 2001 ; Richard, 2006) คเนล และสเวน (Canale and Swain, 1980) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic competence and Grammatical competence) หมายถึงความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2) ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับ ความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) หมายถึงการใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพียงแต่นำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงเป็นการให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด (Littlewood, 1991 และ Larsen-Freeman, 2002)

4.6 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญ ดังนี้

1) ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2) จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาท่าทาง ที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3) ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือผู้เรียนทำกิจกรรม ใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทสถานการณ์ ส่วนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)

4) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความเห็น หรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ฯลฯ

5) ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้งานด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)

6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ

7) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน

8) ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

9) ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10) ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พร้อมกับตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Jack C. Richards (2006) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Ten core assumptions of current communicative language teaching) ไว้ดังนี้

1. Interaction : การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย

2. Effective Tasks : กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนในการร่วมสื่อสาร

3. Meaningful Communication : การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม

4. Integration of Skills : การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (holistic process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery/Analysis/Reflection: การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive learning) คือผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง และจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (deductive learning)

6. Accuracy & Fluency : การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษา และถึงแม้ความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็น

เรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือ การมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individuality : ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตนเอง และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากันและมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies : การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as a facilitator : บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนคือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษาและให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษาและการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration & Sharing atmosphere : ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ลอตตี้ เบเกอร์ และเจเน็ต ออร์ (Lotti Baker and Janet Orr, 2014) ได้เสนอแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาวิทยาการแก่นำกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน (Communicative Language Teaching Approach and Integrating in Classroom)” ระหว่างวันที่ 9 – 11 มกราคม 2557 สำหรับใช้ขยายผลครูผู้สอนภาษาอังกฤษในจุดอบรมทั่วประเทศ โดยได้สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการศึกษาหลายท่านว่า

“การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าเป็นระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งหมายความว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย (Brown, 2014 และ Harmer, 2003) ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ หน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสาร และการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนนั้นคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนไวยากรณ์ (การเขียนและการพูด) ยังคงมีความสำคัญ แต่จุดต่างอยู่ตรงที่ไวยากรณ์นั้นจะสอนในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมายมากกว่าการแยกสอนไวยากรณ์ต่างหาก” ทั้งนี้ Lottie Baker & Janet Orr (2014) ได้สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยไว้ 4 ประการดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูดและการเขียน (Hymes, 1971) นอกจากนี้ Canale & Swain (1980) ได้เพิ่มเติมจากแนวคิดของ Hymes โดยสรุปความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไว้ 4 ประการ ประกอบด้วยความสามารถด้าน

ไวยากรณ์ (Grammatical) ด้านวาทกรรม (Discourse) ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic) และที่ผ่านมากกว่า 4 ทศวรรษ นักวิชาการยังคงศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อยืนยันความสำคัญของความถูกต้องในความรู้ด้านหน่วยเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ และความคล่องแคล่วในการสื่อสาร

2. ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Johnson & Johnson, 1999) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างของการเอื้อประโยชน์ต่อกันในกลุ่ม (Kagan, 1994) กลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อการเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่ (Calderon, Slavin, & Sanchez, 2011)

3. เชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Harmer, 2003 ; Nunan, 1989) สอดคล้อง กับทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky ที่ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” (Chaiklin, 2003) ภาระงานด้านภาษาควรเชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน นั่นคือภาระงานด้านภาษานั้นอาจจะเชื่อมโยงถึงประเด็นทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญมากขึ้น สำหรับนักเรียนในทุกสาขาวิชา ไม่เพียงแต่ด้านภาษาเท่านั้น ทฤษฎีการคิดที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom’s Taxonomy) บลูม (Bloom, 1956) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า นักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้งในระดับสูง และระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือ การจำและความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจวลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่าเรื่อง หรือ แสดงความคิดเห็นและตัดสินใจด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้น ต้องบูรณาการทั้งทักษะระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น ยกตัวอย่าง เช่น ในการสร้างภาษาใหม่นั้นนักเรียนต้องจำคำศัพท์ใหม่ สังเคราะห์ความคิด และประเมินเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสาร

4.7 แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาใน

สถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1) ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

2) การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะ รวม ๆ กันไป ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม

3) ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

4) ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้

5) ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Jack C. Richard (2006) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารอีก 2 วิธี ที่เน้นกระบวนการ คือ แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน Content-Based Approach (CBI) และแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน Task-Based Instruction (TBI) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และในขณะเดียวกันนักพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถติดตาม ประเมินข้อมูลของเรื่อง และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

2) แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์ และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะทำกิจกรรม นิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Willis, 1996)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ

- 1) เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ
- 2) เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้
- 3) เพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติการงาน
- 4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4.8 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของผู้เรียนและครูผู้สอน

1. กิจกรรม เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สมจริงในห้องเรียน (Richards, 2006) กิจกรรมที่ดีนั้นจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรม

1.1 ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

- 1) กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียน
- 2) กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย
- 3) กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมาย
- 4) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมาย
- 5) กิจกรรมน่าสนใจและท้าทาย
- 6) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการ
- 7) กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่
- 8) กิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้

1.2 ลักษณะของการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายลักษณะ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน – บทเรียน ผู้เรียน – ผู้เรียน ผู้เรียน – ครูผู้สอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะการจัดกิจกรรมมีดังนี้

1) การจัดกิจกรรมรายบุคคล (Individual work) เป็นกิจกรรมที่ฝึกพึ่งตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามลีลาการเรียนรู้ (Learning style) ในรูปแบบที่ตนต้องการ ในเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง และสามารถทำได้นอกชั้น

เรียน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การอ่านหนังสือนอกเวลา การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมปริศนาอักษรไขว้ เกมสร้างคำ เป็นต้น

2) การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่จะต้องคิดและทำร่วมกัน (Collaborative learning) ทำให้เกิดการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง อย่างไรก็ตาม ระหว่างทำกิจกรรมครูผู้สอนจะเป็นผู้ควบคุม คอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การถามหาข้อมูลที่ตนขาดหายไปจากคู่ของตน (Information gap) การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) เป็นต้น

3) การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม (Group work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีภาวะอิสระ (Autonomy) ลดการพึ่งครูผู้สอน จำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะงานแต่ไม่ควรเกิน 6 คน กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบกลุ่ม ได้แก่ การอภิปราย (Discussion) การอ่านและฟังส่วนต่าง ๆ ของเรื่องราวแล้วนำส่วนเหล่านั้นมาปะติดปะต่อกัน (Jigsaw reading/listening) การช่วยหาข้อมูลเพื่อ มาทำโครงการ การเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เกมต่อคำ เกมยี่สิบคำถาม เป็นต้น

4) การจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำพร้อมกันทั้งห้อง ครูผู้สอนสามารถชี้แนะและควบคุมกิจกรรมได้มากกว่ากิจกรรมที่จัดในลักษณะอื่น กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำ ฝึกการอ่านออกเสียง การทำตามคำสั่ง การอภิปรายแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2. เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนเป็นการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1 ให้ผู้เรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด การสื่อสารที่สมจริงคือการที่ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมาหรือที่ต้องการส่งออกไป ไม่ใช่มุ่งที่ตัวภาษา (Breen และ Candlin, 1980)

2.2 ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น สื่อตามแนวการสอนแบบCLT ประกอบด้วย

2.2.1 เนื้อหา (Text-based materials) คือ แบบเรียนที่จัดกิจกรรมเน้นการสอนแบบ CLT เช่น มีกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม

2.2.2 งาน/กิจกรรม (Task-based materials) คือ สื่อที่เน้นการทำกิจกรรมและภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

2.2.3 สื่อจริง (Realis / Authentic materials) คือ สื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายประกาศ โฆษณา รูปภาพ แผนที่ แผ่นพับ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.3 ทหาวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกระหว่างเรียน และสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่อายเวลาตอบผิด (Dulay, Burt และ Krashen, 1982)

2.4 ศึกษาความสนใจของผู้เรียนและแทรกสิ่งที่ผู้เรียนสนใจไว้ในบทเรียนด้วย และครูผู้สอนควรเรียนรู้ด้วยว่าผู้เรียนชอบทำงานกับผู้ใด

2.5 เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Process) มากกว่าผลงานการเรียนรู้ (Product)

3. บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

Jack C. Richards (2006) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนที่ต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

3.1 บทบาทครูผู้สอน (Teacher's role) ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด ครูผู้สอนจะควบคุมการเรียนในช่วงที่มีการฝึกรูปแบบภาษาเท่านั้น แต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการคอยให้ความสะดวก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ครูจะกระตุ้นให้กำลังใจ ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านการสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน และครูผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะในขณะที่ผู้เรียนกำลังใช้ภาษาถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม แต่ครูจะช่วยอธิบายและให้ความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการสื่อสารของผู้เรียนจะงัดกัน อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนยังคงเป็นแหล่งความรู้ (Resource) ให้ผู้เรียนเมื่อเขาต้องการเป็นผู้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ครูผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด เป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ และให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอีกด้วย

3.2 บทบาทผู้เรียน (Learner's role) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครูผู้สอน ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเองโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันและผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น โดยนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจจากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้อีกด้วย

3.3 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ในศตวรรษที่ 21 ครูจะต้องปรับแนวทางการเรียนการสอน (pedagogy) โดยครูจะต้องทำให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต และมี

เป้าหมายในการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านไอที ซึ่งไอทีในที่นี้ไม่ได้หมายถึง ใช้คอมพิวเตอร์เป็นหรือใช้ไอแพดเป็น แต่หมายถึงการที่ผู้เรียนรู้ว่า เมื่อเขาอยากรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งเขาจะไปค้นหาข้อมูล (data) เหล่านั้นได้ที่ไหน และเมื่อได้ข้อมูลมาผู้เรียนต้องวิเคราะห์ได้ว่าข้อมูลเหล่านั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงใด และสามารถแปลงข้อมูลเป็นความรู้ (knowledge) ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากการฝึกฝน ครูจะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทดลองด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งมีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสารเริ่มจากการสอนทักษะการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ โดยมีการสอนไวยากรณ์แทรกอยู่ในทุกทักษะ

1) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการฟัง

การฟังในชีวิตประจำวันเกิดขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ การฟังที่ได้ยินโดยมิได้ตั้งใจในสถานการณ์รอบตัวทั่ว ๆ ไป (Casual Listening) และการฟังอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมาย (Focused Listening) ซึ่งเป็นการรับรู้และทำความเข้าใจใน “สาร” ที่ผู้อื่นสื่อความมาสู่เรา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจในสารที่ได้รับฟัง ครูผู้สอนควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการฟังเพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จ

การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหา และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1.1 สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็น การฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์

1.2 กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

1.2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมี ข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียน

รายการคำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟังเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า เกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟังเป็น ส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

1.2.2 กิจกรรมระหว่างการฟังหรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มิใช่การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

1.2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้นโดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

2) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการพูด

การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศการพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1 ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟังจึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียงอากัปกริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมการเตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว

2.2 สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้นมีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้อง

2.3 ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

2.4 เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

2.5 ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง อากัปกิริยา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

1) ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2) ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

3) ขั้นถ่ายโอนเป็นขั้นตอนที่ถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบาทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

3) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการอ่าน

การอ่านคือ การสื่อความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน โดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมายรูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาด้วยการสังเกตและพิจารณา ซึ่งมีความหมายตรงกับผู้สื่อสารเขียน โดยเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และการตีความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งจะเข้าใจมากหรือน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมและการทำนาย ความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหมายของศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยคแต่ละประโยค และโครงสร้างของข้อเขียนด้วย

การจำแนกประเภทการอ่าน

การแบ่งประเภทการอ่านแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1) การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency)

การอ่านออกเสียง การฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่าง ถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับ โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

1.1 Basic Steps of Teaching (BST) มีขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

- ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง
- ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม
- ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามที่ละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)
- นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด
- นักเรียนฝึกอ่านเอง
- สุ่มนักเรียนอ่าน

1.2 Reading for Fluency (Chain Reading) คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียว โดยครูสุ่มเรียกนักเรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 2, 12, 22, 32, 42 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไปหากสะดุดหรือติดขัดที่นักเรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาดต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือเปลี่ยน Chain-number ใหม่

1.3 Reading and Look up คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยค แล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

1.4 Speed Reading คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

1.5 Reading for Accuracy คือ กิจกรรมการฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำ Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และ คล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

2) การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อรับรู้ และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการ อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ

เทคนิคการอ่านเรื่องให้เข้าใจ

วิธีการอ่านมีหลายเทคนิควิธี แต่ที่สำคัญ ๆ และนิยมใช้กันมากคือ

1. Skimming

การอ่านแบบสกิมมิง หรืออ่านแบบ “ข้ามคำ” นี้ เป็นรูปแบบการอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือ จะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้จะไม่อ่านทุกคำแต่จะอ่านข้ามเป็นตอน ๆ ไป อาจจะ เป็นคำ ประโยค หรือบรรทัด ๆ ไป ไม่ติดต่อกันก็ได้ กล่าวคือ อาจจะอ่านตอนนี้ก่อนแล้วข้ามไป ประมาณสี่หรือห้าประโยค จึงจะอ่านข้อความตอนใหม่ต่อไป ถ้าเห็นว่าจำเป็นและสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้ ผู้อ่านทราบได้ว่าเนื้อหาบางอย่างจะขาดหายไป อย่างไรก็ตาม การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

- 1) เพื่อจับสาระหรือใจความสำคัญ โดยทั่ว ๆ ไป
- 2) เพื่อเข้าใจรายละเอียดที่สำคัญบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น

2. Scanning

การอ่านแบบนี้ เรียกอีกอย่างว่า การอ่านแบบ “กวาดสายตา” เป็นเทคนิคการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่งโดยใช้สายตา อ่านกวาดข้อความอย่างคร่าวๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น เช่น การค้นหารายชื่อหรือเลขหมายโทรศัพท์ในสมุดโทรศัพท์ในการอ่านแบบกวาดสายตานี้ มีข้อควรจำไว้อย่างหนึ่งคือ ไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความที่กำลังอ่านนั้นหมดทุกคำ ทั้งนี้ เพราะว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านของเราเพียงแต่ต้องการที่จะหาคำบางคำ ตัวเลขบางตัวหรือคำตอบบางข้อเท่านั้น ถ้าได้สิ่งที่ต้องการเหล่านี้แล้วก็ถือว่าได้ใช้เทคนิคการอ่านแบบนี้จนสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้มุ่งหวังไว้

3. Surveying

การอ่านแบบสำรวจ Surveying เป็นการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้น ใช้อ่านบทความหรือหนังสือประเภทที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและซับซ้อน เพื่อเป็นการตรวจสอบดูก่อนอย่างรวดเร็ว และ

คร่าว ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกเลยทีเดียว ว่าบทความหรือหนังสือ นั้น ๆ สมควรที่จะอ่านให้ละเอียดและลึกซึ้งอีกต่อไปหรือไม่

4. Intensive Reading

การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูลเป็นการอ่านเชิงพินิจพิเคราะห์และละเอียดถี่ถ้วนเพื่อความถูกต้อง และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียนในเกือบทุกแง่มุมหรือทุกขั้นตอน การอ่านแบบเข้มนี้มักจะทำให้ความสำคัญในเรื่องของความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากกว่าความเร็ว

ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน

กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอน คือ

- ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา ได้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

- ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำมาสนทนา หรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรืออาจฝึกกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่านกิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการ “ฝึกทักษะ” การอ่านเพื่อความเข้าใจ” กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่น โดยมีได้เจตนา กิจกรรมที่จัดไว้ในขณะอ่านควรเป็นประเภทต่อไปนี้

- Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ขณะอ่านจบย่อหน้า เพื่อให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร

- Predicting คือ การให้คาดเดาย่อหน้าต่อไปน่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร

- Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์ หรือวลี ในเนื้อเรื่องที่จะอ่าน

- Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับ คำจำกัดความ หรือ จับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพแผนภูมิ
- Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือ เรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง
- Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน
- Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน
- Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือ เลือกประโยค ถูกผิด(True/False) หรือ เลือกว่ามีประโยชน์นั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือ เลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (Opinion)
- Supplying / Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือ สรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือ ย่อเรื่อง (Summary) หรือ หาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)
- เขียนแผนผังความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง
- เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จากเรื่องที่ได้อ่านเป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟังการพูดโดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนระดับสูงอาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น ควรฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระและสิ่งที่ได้รับจากการอ่านหรือประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหา หรือแสดงความคิดสร้างสรรค์ทุกครั้งวิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเน้นเทคนิค ดังต่อไปนี้

1. การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap)
2. การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving)

3. การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรเป็น เอกสารจริง (Authentic Material) เอกสารจริง คือ เอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้น มาเพื่อ จุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้น เพื่อเป็น เครื่องมือในการ สอนศัพท์และไวยากรณ์ จะมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เขียนจะคำนึงถึง โครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสอนมากเกินไป บทอ่านที่เป็นเอกสารซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ โฆษณา ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศ เป็นต้น และในการนำเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรแก้ไขให้ ภาษาง่ายขึ้น สรุปรหรือย่อเพราะจะทำให้ข้อความผิดไปจากเดิมเนื่องจากเอกสารที่ผู้อ่านจะได้พบใน ชีวิตประจำวันนั้นไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่ายให้

4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการเขียน

การเขียน คือ กระบวนการของการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนออกมา โดยใช้ สัญลักษณ์ตัวอักษรซึ่งผู้เขียนจะต้องเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ และถูกต้องตามโครงสร้างและ ไวยากรณ์ของการเขียน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การเขียนคือการ สื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้ส่ง สารคือผู้เขียนไปสู่ผู้รับสารคือผู้อ่าน มีการเขียนได้ถูกต้องทั้งในด้านการใช้คำศัพท์ การสะกดตัว การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน แบบแผนแบบสร้างตามภาษานิยมของเจ้าของภาษา

การสอนเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย จุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียน เลียนแบบเจ้าของภาษา มิใช่การสอนเขียนเพื่อสื่อสารเต็มรูปแบบ แต่จะเป็นการฝึกทักษะการเขียน อย่างเป็นระบบที่ถูกต้อง อันเป็นรากฐานสำคัญในการเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพใน ระดับสูงได้ต่อไป ดังนั้น สิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงให้มากที่สุด คือ ต้องให้นักเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และเนื้อหา (Content) อย่างเพียงพอที่จะเป็นแนวทางให้ นักเรียนสามารถคิดและเขียนได้ ในการสอนการเขียนควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. ทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกับการอ่าน คือเป็นทักษะที่ต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในการ ฟังและการพูด ฉะนั้น ก่อนที่ครูจะให้นักเรียนเขียนอะไร จะต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถพูดออกเสียง คำหรือประโยคข้อความนั้นๆ ได้ อ่านคำ ข้อความหรือประโยคนั้นออก และเข้าใจความหมายของคำ ข้อความหรือประโยคนั้นก่อนที่จะเขียน

2. การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้ และจำในสิ่งที่เรียนได้ไม่ว่าจะเป็น การเรียนรู้การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์สำนวน ดังนั้น ถ้า นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนจะเรียนรู้และจำสิ่งที่เขาเรียนได้ดี ยิ่งขึ้น ครูจึงควรจัดให้มีกิจกรรมการเขียนเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะสิ่งที่เรียน มา และยังสามารถเก็บงานเขียนสะสมไว้เพื่อกลับมาทบทวนดูได้ภายหลัง

3. ทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ครูจึงควรจัดกิจกรรม การอ่านและการเขียนให้ต่อเนื่อง และเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ให้เขียนเครื่องปรุงต่าง ๆ หลังการอ่านวิธีการปรุงอาหาร ให้เขียนข้อความเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง เป็นต้น

4. นักเรียนควรทราบวัตถุประสงค์และขอบข่ายการเขียน นักเรียนจึงจะเขียนได้ต้องประเด็น ๓ ประเด็นก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนใดๆ ครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างชัดเจน และกำหนดขอบข่ายการเขียนนั้นๆ เช่น ต้องการให้เขียนคำ ข้อความ หรือประโยค จำนวน ความยาวเท่าไร เขียนเรื่องอะไร และอย่างไร เช่น เขียนโดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในบทที่เรียนมา การสอนการเขียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเนื้อหา (Content) ข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน รูปแบบ (Form) การวางรูปแบบของการเขียนไวยากรณ์ (Grammar) การใช้กฎไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคต่างๆ ลีลาในการใช้ภาษา (Style) การเลือกใช้คำพจน์ สำนวนเพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษากลไกทางภาษา (Mechanics) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกด คำศัพท์ และการใช้อักษรตัวเล็กและใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเขียน

การสอนการเขียนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การเขียนแบบคัดลอก (Mechanical Copying) คือการลอกคำ ข้อความ หรือประโยค โดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง มักเป็นกิจกรรมที่ใช้กับนักเรียนในระดับต้น ๆ เช่น การคัดลายมือ เขียนตามรอยประ การโยงภาพและข้อความที่เข้าคู่กันแล้วลอกข้อความ จัดลำดับตัวอักษรแล้วเขียนคำให้ถูกต้อง หรือจัดลำดับประโยคและเขียนข้อความที่ถูกต้อง Mechanical Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยค หรือข้อความที่กำหนดให้ ในขณะที่เขียนคัดลอก นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ สะกดคำ ประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยค และอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน ข้อเสียของการเขียนในลักษณะนี้ คือในบางกิจกรรมนักเรียนอาจลอกคำ ข้อความ หรือประโยค โดยไม่เข้าใจความหมาย และกิจกรรมการเขียนแบบนี้ไม่ได้เอื้อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างภาษาของตนเอง ลักษณะกิจกรรมแบบนี้อาจไม่ท้าทายความสามารถของนักเรียน ครูจึงควรพิจารณาไม่ควรจัดกิจกรรมการเขียนในแบบนี้มากเกินไป

2. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบ โดยครูให้เนื้อหาและรูปแบบของภาษาสำหรับนักเรียนใช้ในการเขียนครูจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่เปลี่ยนแปลงให้นักเรียน นักเรียนจะถูกจำกัดในด้านความคิดอิสระสร้างสรรค์ เช่น การเปลี่ยนรูปทางไวยากรณ์ คำศัพท์ในประโยค รูปแบบประโยคที่ต้องใช้ ตัวอย่างย่อหน้าสำหรับเลียนแบบหรือข้อความสำหรับเติมให้สมบูรณ์ ข้อดีของการเขียนแบบควบคุมนี้ คือ การป้องกันมิให้นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่เริ่มต้น กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียน เช่น

- Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยค หรือข้อความที่กำหนดให้ ในขณะที่เขียนคัดลอก นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำ การประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยค และอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน

- Gap Filling เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยค นักเรียนจะได้ฝึกการใช้คำชนิดต่าง ๆ (Part of Speech) ทั้งด้านความหมาย และด้านไวยากรณ์

- Re-ordering Words เป็นการฝึกเขียนโดยเรียบเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค นักเรียนได้ฝึกการใช้คำในประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเรียนรู้ความหมายของประโยคไปพร้อมกัน

- Changing Forms of Certain words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ ในประโยคให้เป็นรูปพจน์ หรือรูปกาลต่าง ๆ หรือรูปประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ นักเรียนได้ฝึกการเปลี่ยนรูปแบบของคำได้อย่างสอดคล้องกับชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

- Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตารางมาเขียนเป็นประโยค ตามโครงสร้างที่กำหนด นักเรียนได้ฝึกการเลือกใช้คำที่หลากหลายในโครงสร้างประโยคเดียวกัน และได้ฝึกทำความเข้าใจในความหมายของคำหรือประโยคด้วย

3. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less – Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และนักเรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น การฝึกเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเค้าโครงหรือรูปแบบ แล้วให้นักเรียนเขียนต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ วิธีการนี้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การเขียนอย่างอิสระได้ในโอกาสต่อไป ตัวอย่างกิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระมีดังนี้

- Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกัน ด้วยคำขยายหรือคำเชื่อมประโยค นักเรียนได้ฝึกการเขียนเรียบเรียงประโยคโดยใช้คำขยาย หรือคำเชื่อมประโยคในตำแหน่งที่ถูกต้อง

- Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยใช้คำคุณศัพท์แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ นักเรียนได้ฝึกการใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามได้อย่างสอดคล้อง และตรงตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น

- Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราว ภายหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้ว โดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้ แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้ หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้า นักเรียนได้ฝึกการเขียนเรื่องราวต่อเนื่องกันโดยมีคำถามเป็นสื่อนำความคิด หรือเป็นสื่อในการ

ค้นหาคำตอบ นักเรียนจะมีข้อมูลเป็นรายชื่อที่สามารถนำมาเรียบเรียงต่อเนื่องกันไปได้อย่างน้อย 1 เรื่อง

- Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โดยเขียนจากข้อมูลหรือประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมายและโครงสร้างประโยคของเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องและศึกษารูปแบบการเขียน เรียบเรียงเรื่องนั้นแล้ว นักเรียนสามารถนำข้อมูลหรือประเด็นที่กำหนดให้มาเขียนเลียนแบบ หรือเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่านได้

- Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของนักเรียนในหลายๆ ด้าน เช่น การสะกดคำ ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ รวมถึงความหมายของคำ ประโยค หรือข้อความที่เขียน

4. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใด นักเรียนมีอิสระในการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิด จินตนาการอย่างกว้างขวาง การเขียนในลักษณะนี้ครูจะกำหนดเพียงหัวข้อเรื่อง หรือสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเอง วิธีการนี้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้เต็มที่ ข้อจำกัดของการเขียนลักษณะนี้ คือ นักเรียนมีข้อมูลที่เป็นคลังคำ โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ เป็นองค์ความรู้อยู่ค่อนข้างน้อย ส่งผลให้การเขียนอย่างอิสระนี้ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กิจกรรมการเขียน เช่น การเขียนความเรียงที่ครูกำหนดหัวข้อให้หรือเขียนบทสนทนา กิจกรรมการเขียนแบบนี้ครูจะต้องเตรียมนักเรียนเป็นอย่างดีก่อนที่จะให้นักเรียนเขียน โดยมีหลักในการเตรียมตัวดังนี้

4.1 กำหนดเนื้อหาก่อนการเขียนโดยการพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่เขียนควรให้นักเรียนแสดงความคิด ให้มากที่สุด และอาจให้นักเรียนแต่ละคนสร้าง Web หรือเครือข่ายเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่เขียน จากนั้นจึงให้นักเรียนกำหนดโครงร่างของเรื่องที่จะเขียนโดยขยายความเนื้อหาจากคำที่อยู่ใน Web แล้วจึงลงมือเขียน

4.2 ครูไม่ควรกำหนดหัวข้อเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนมีประสบการณ์ ครูไม่ควรสั่งงานเขียนลักษณะนี้ให้เป็นการบ้านโดยมิได้ช่วยนักเรียนเตรียมตัวในการเขียน และไม่ควรถูกกำหนดให้นักเรียนเขียนหัวข้อหรือเรื่องที่ยากเกินความสามารถของนักเรียน นอกจากกิจกรรมการเขียนที่กล่าวมา ยังมีกิจกรรมการเขียนอีกหลายตัวอย่าง เช่น

1. การเขียนเรื่องราวของตัวเอง (Writing about yourself)
2. การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน (Writing about your family and friends)
3. การเขียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน (Writing about daily activities)
4. การเขียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต (Writing about lifestyles)
5. การเขียนเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ (Writing about people)

6. การเขียนเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ (Writing about places)
7. การเขียนบรรยาย (Writing a description)
8. การเขียนคำสั่ง (Writing instructions)
9. การเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต (Writing about past events)
10. การจดยรายการการซื้อของ (Making a shopping list)
11. การเขียนบัตรอวยพร (Writing greeting cards)
12. การเขียนป้าย (Writing labels)
13. การเขียนข้อความบนกำแพงตามอาคารต่างๆ (Writing graffiti on a wall)
14. การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E- mail writing)
15. การทำข้อสอบการสะกดคำ (Doing a spelling test)
16. การเขียนไปรษณียบัตร (Writing a postcard)
17. การเขียนบันทึกประจำวัน (Taking notes in a diary)
18. การเขียนบันทึกข้อความให้กับครอบครัว (Taking notes for the family)
19. การเขียนบัตรเชิญ (Writing an invitation)
20. การเขียนคำสั่ง (Writing instructions for others)
21. การเขียนใบสั่งจ่ายเงิน (Writing a cheque)
22. การเขียนบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ (Taking a phone message)
23. การเขียนคำสุภาษิต (Writing a proverb)
24. การเขียนที่อยู่ (Writing an address)

การสอนทักษะการเขียนมีข้อเสนอแนะสำหรับครู เช่น แบบฝึกหัดเขียนนั้นให้ทำในห้องเรียนน้อยที่สุด ควรจะให้ทำเป็นการบ้าน เวลาส่วนใหญ่น่าจะใช้เป็นการฝึกฟังและอ่านที่ครูจะต้องควบคุมอย่างใกล้ชิดการสอนตามคำบอก มีประโยชน์มาก จะต้องทำให้ห้องเรียน เช่นเดียวกับแบบฝึกหัดเขียน ซึ่งเป็นส่วนของการฝึกความเข้าใจในการฟัง แบบฝึกหัดเขียนต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียนมาแล้วในแต่ละหน่วย เพื่อเสริมความแม่นยำให้กับทักษะ ฟัง อ่าน และเขียน

กิจกรรมการสอนทักษะการเขียนมีกิจกรรมก่อนการเขียนซึ่งเป็นการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ กลไกทางการเขียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้กาล (Tense) และศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียน กิจกรรมระหว่างเขียน เป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึกทักษะการเขียน เช่น นำภาพประกอบมาให้ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ นำเทพทศนหนามาเปิดให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนเขียนเป็นเรื่องเล่า หรือสรุปเรื่องที่ได้อ่านกิจกรรมหลังการเขียน เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว อาจนำมาอ่านในชั้นเรียนผู้ให้เพื่อน ร่วมชั้นฟัง ตลอดจนนำมาแสดงความคิดเห็น และวิจารณ์ข้อเขียนนั้นว่า ดี ถูกต้องในการสื่อความหมายน้อยเพียงไรและการใช้

ภาษาถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ และมีข้อที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรบ้างเมื่อนักเรียนได้ชิ้นงานจากการฝึกทักษะการเขียน การตรวจงานเขียนเป็นสิ่งที่ครูต้องดำเนินการต่อไป ซึ่งครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การให้ระดับคะแนน A, B, C หรือ /7, /8 ,.../10 การให้คะแนนแบบนี้เป็นการประเมินการเขียนโดยรวม ไม่ควรเน้นเฉพาะความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นเกณฑ์ แต่ยังคงดูว่านักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความคิดได้ชัดเจนหรือไม่ และพัฒนาความคิดและเรื่องราวที่เขียนดี เหมาะสมมากน้อยเพียงไร

2. การแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน good, fair, needs improvement, careless ครูพึงตระหนักว่า การแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียน เป็นการใช้ให้นักเรียนเห็นทั้งจุดเด่นและจุดด้อย ครูควรกล่าวชมสิ่งที่นักเรียนเขียนดีแล้ว และค่อยชี้ให้เห็นจุดที่ยังบกพร่องให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไข

3. การตรวจแก้ไขที่ผิด ที่ผิดซึ่งนักเรียนเขียนมานั้น นักเรียนควรวิเคราะห์ด้วยว่ามาจากสาเหตุใดผิดเพราะนักเรียนไม่รู้จึงใช้ผิด เขียนผิด หรือผิดเพราะความสะเพร่า

4. การตรวจแก้ไขที่ผิดสามารถทำได้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การตรวจแก้ไขที่ผิดทั้งหมด ครูต้องใช้เวลามากในการตรวจงาน วิธีนี้ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกคิดด้วยตนเอง ว่าที่เขียนนั้นผิดอย่างไร การตรวจแก้ไขที่ผิด เฉพาะบางส่วน ครูผู้สอนอาจแก้ไขเฉพาะจุดที่เห็นว่าสำคัญ นักเรียนควรให้ความสนใจในข้อบกพร่องนั้นให้มาก เช่น เรื่อง Tense, Subject Verb Agreement การชี้ให้นักเรียนเห็นที่ผิด วิธีนี้อาจทำได้โดยขีดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมที่ผิด โดยมีการตกลงเรื่องเครื่องหมายในการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ กับนักเรียน เช่น sp =spelling error, ss = error in sentence structure เป็นต้น

5. ครูอาจยกกรณีที่นักเรียนทำผิดกันมาก หรือ ผิดซ้ำ ๆ มายกตัวอย่างขึ้น กระดานดำแก้ไขให้ถูกต้องในชั้นเรียน โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมออกความเห็นในการแก้ไขที่ผิดให้ถูกต้อง

4.9 การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังที่ Hughes (2003, หน้า 4) “ระบุว่าการเกิดจากการทดสอบในด้านการสอนและการเรียนรู้ (Backwash/ หรือ the impact of assessment) นั้นเป็นทั้งด้านบวกและลบ ดังนั้นครูผู้สอนต้องตระหนักว่าการทดสอบผู้เรียนนั้นจะได้ข้อมูลความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง”

วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1. เพื่อประเมินวิธีการสอนของครูว่า วิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และวิธีใดที่ต้องมีการปรับปรุง

2. เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามพัฒนาการ ความก้าวหน้าของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์

3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่ม นักเรียนตามความสามารถ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนในกลุ่มสามารถเท่าเทียมกัน

4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง และจุดเด่นการเรียนการสอนของแต่ละบุคคล

5. เพื่อประโยชน์ในการซ่อมเสริมแก่ผู้เรียน

6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู

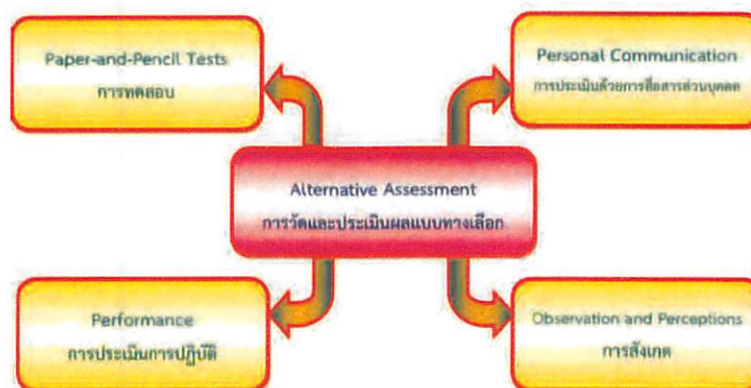
7. เพื่อให้ทราบกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับ

8. เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

3.9.1 การวัดและการประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)

ด้วยเหตุผลที่ว่า Brown and Hudson (1998 อ้างอิงใน Brown and Abeywickrama, 2010, หน้า 18) เปรียบเทียบให้เห็นแนวการทดสอบแบบเดิมและแบบทางเลือกที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเอง ในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการวัดและประเมินผลผู้เรียนในความสามารถทางด้านภาษาที่ตนได้ สอนไป

Brown, H. D and Abeywickrama, (2010) ได้เสนอการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก ได้แก่ การทดสอบ การประเมินผลการปฏิบัติ การสังเกต และการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล

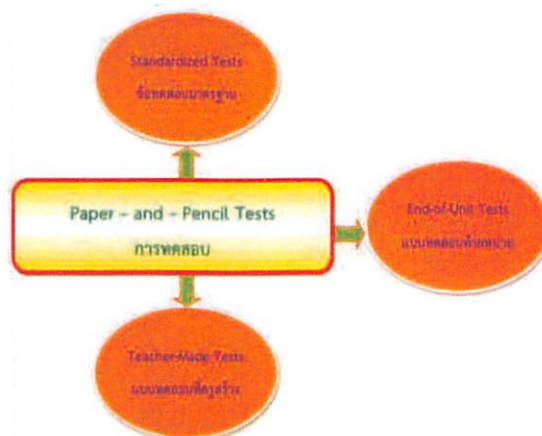

ภาพ 4 แสดงแผนผังรูปแบบการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก
(Alternative Assessment)

รูปแบบการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก คือ การประเมินแนวใหม่ ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมจะนำมาใช้ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมิน

จากการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง มีกระบวนการสังเกต บันทึก และรวบรวมข้อมูลจากผลงานหรือกิจกรรม ที่ผู้เรียนทำเพื่อตัดสินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก ประกอบด้วย

1. การทดสอบ (Paper – and – Pencil Tests) ได้แก่ ข้อสอบมาตรฐาน แบบทดสอบท้ายหน่วยและแบบทดสอบที่ครูสร้าง

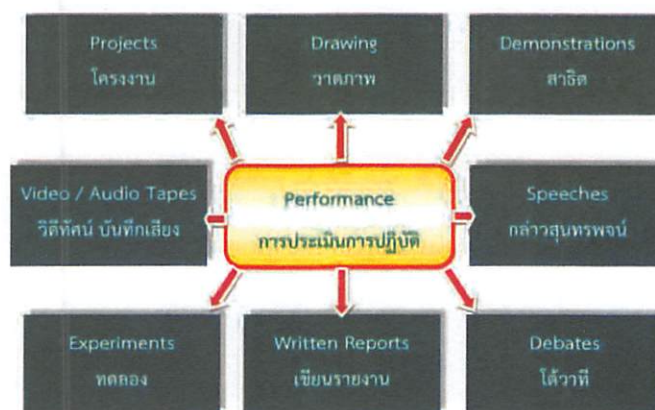
ภาพ 5 แสดงแผนผังรูปแบบการทดสอบ (Paper – and – Pencil Tests)

2 การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication) ได้แก่ การสื่อสารเป็นรายบุคคล การอภิปรายกลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์

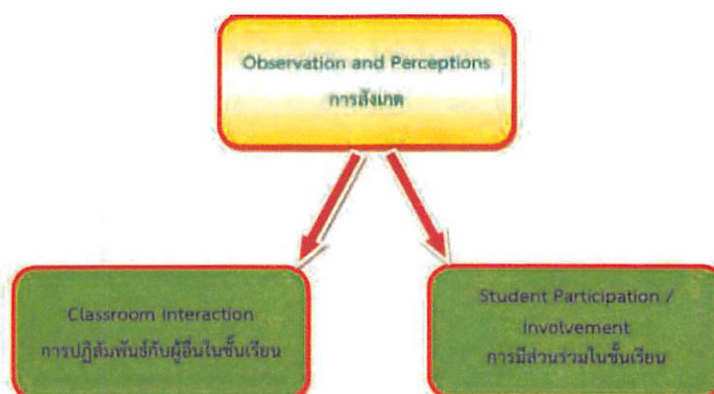
ภาพ 6 แสดงแผนผังรูปแบบการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล
(Personal Communication)

3 การประเมินการปฏิบัติ (Performance) ได้แก่ โครงการงาน วาดภาพ สาสิต กล่าวสุนทรพจน์
โต้วาที เขียนรายงาน ทดลอง และวิดีโอทัศน์หรือบันทึกเสียง

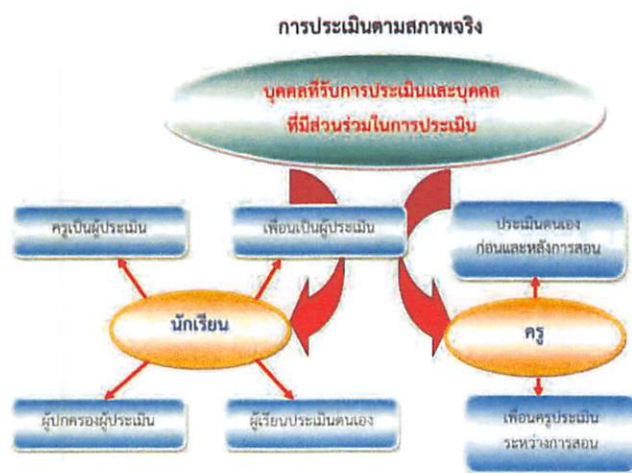
ภาพ 7 แสดงแผนผังรูปแบบการการประเมินการปฏิบัติ (Performance)

4 การสังเกต (Observation and Perception) ได้แก่ สังเกตจากการที่นักเรียนมี
ปฏิสัมพันธ์และเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นในชั้นเรียน

ภาพ 8 แสดงแผนผังรูปแบบการสังเกต (Observation and Perception)

3.9.2 การประเมินตามสภาพจริงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

ภาพ 9 แสดงแผนผังรูปแบบการประเมินตามสภาพจริง

2.1 การประเมินด้วยข้อสอบที่สร้างขึ้นและได้มีการทดลองใช้จนเป็นที่เชื่อถือได้ เรียกว่า “ข้อสอบมาตรฐาน”

2.2 การประเมินที่เน้นตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนจะเน้นการประเมิน 4 ด้านคือ

- 1) ประเมินการปฏิบัติ (Performance)
- 2) ประเมินกระบวนการ (Process)
- 3) ประเมินชิ้นงาน (Products)
- 4) ประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

ภาพ 10 แสดงแผนผังเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริง

รูบรีค (Rubric) เป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่ง ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบรีคประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน เกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้นๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้อะดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้นๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร รูบรีคจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้นๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ หรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

ข้อดีในการให้คะแนนแบบรูบรีคในการประเมิน คือ

1. เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการประเมินว่าบรรลุเกณฑ์ที่ระบุไว้หรือไม่
2. เป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังครูเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน และเป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง

ข้อควรคำนึงและลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง

1. ข้อควรคำนึงในการประเมินตามสภาพจริง

- 1.1 เน้นพฤติกรรมที่แสดงออกจากความสามารถที่แท้จริง
- 1.2 ทำไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.3 ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของผู้เรียน
- 1.4 ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์จริง
- 1.5 มีการใช้ข้อมูลที่หลากหลาย และมีการเก็บข้อมูลในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง

- 1.6 ตอบสนองการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง
- 1.7 สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน
- 1.8 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง
- 1.9 เกิดความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครองและผู้เรียน ในการพัฒนาการเรียนรู้

เรียนรู้

- 1.10 ตอบสนองหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ในสภาพจริง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้จะมุ่งให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนจะบรรลุผลได้มากน้อยเพียงใดขึ้นกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นประการสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบและหลายวิธีการ แตกต่างกันไปตามสภาพผู้เรียน สภาพสิ่งแวดล้อม สถานที่ เวลา ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจจึงจะจัดกิจกรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง

5.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

กิจกรรมการเรียนรู้หรือชุดการเรียน หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้สามารถเรียนอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจตลอดเวลา ทำให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ (ประพจน์ ศิลพิพัฒน์, 2540, หน้า 30)

กิจกรรมการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่สนองความต้องการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรียนรู้โดยการกระทำที่นอกเหนือจากสถานการณ์ในชั้นเรียนปกติสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเป็น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ยังเป็นการนำกระบวนการเรียนการสอนมาบูรณาการอย่างเป็นระบบ โดยการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เข้ากับเนื้อหาในหลักสูตร มีรายละเอียดของการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและความคิดรวบยอด ที่วางไว้ การกำหนดสื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สมบูรณ์ในตัวเอง ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้จะเบ็ดเสร็จ แต่ละชุดไม่ขึ้นต่อกัน เมื่อปฏิบัติกิจกรรมจากกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนักเรียนประเมินผลตนเองได้

กิจกรรมการเรียนรู้และชุดการสอนจะมีลักษณะเหมือนกัน เพราะในกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นการนำเอาสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วยมาช่วยในการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (จิรมัย ศิริทัพ และคณะ, 2545, หน้า 481)

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนการสอนที่มีระบบ ขั้นตอนและสื่อการเรียน ที่นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และทราบความก้าวหน้าในการเรียนในทันทีที่เรียนจบ และถ้ายังไม่เข้าใจก็สามารถกลับไปศึกษาค้นคว้าใหม่ได้ ทั้งนี้ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น

กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อการเรียนรู้ไว้หลายประการดังนี้

1. กิจกรรมช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน
 2. กิจกรรมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
 3. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
 4. กิจกรรมช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
 5. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 6. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหว
 7. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้รู้สึกสนุกสนาน
 8. กิจกรรมช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
 9. กิจกรรมช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวาง
 10. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมความงอกงามและพัฒนาการของผู้เรียน
 11. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะ
 12. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
 13. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่
 14. กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน
 15. กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้ง ความงามในเรื่องต่าง ๆ
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้
1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน
 2. เพื่อสนองความสนใจ ความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล
 3. เพื่อสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ให้เพลิดเพลินสนุกสนาน
 4. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก
 5. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เกิดทักษะ

กระบวนการให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
หลักการที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร
2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
3. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา
5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน
6. จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและ

เหมาะสม

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม
8. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิด
9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย
10. จัดกิจกรรมโดยเน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข
11. จัดกิจกรรมแล้วต้องสามารถประเมินผลได้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบ ครอบคลุมการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล โดยเหตุนี้การจัดการเรียนรู้จึงเป็นระบบด้วยเหตุผล 6 ประการ คือ

1. ผู้สอนต้องมีการสำรวจสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ สภาพผู้เรียน เนื้อหาสาระและ ประสพการณ์
2. ผู้สอนต้องมีการวางแผน โดยใช้ข้อมูลจากข้อที่ 1 กำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้
3. ผู้สอนต้องมีการเตรียมและสร้างสภาพแวดล้อมของการจัดการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้
4. ผู้สอนต้องมีแนวทางและวิธีสอนตามขั้นตอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์
5. ผู้สอนต้องประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการวัดและ เ ค รื่ อ ง มี อ วัดผลที่วางแผนไว้
6. ผู้สอนต้องมีการประเมินผลย้อนกลับจากผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและจาก การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงกระบวนการ

การจัดการเรียนรู้เป็นการจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และ

กระบวนการ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกระหว่างการทำกิจกรรม ผู้เรียนจะได้รับผลการพัฒนาตนเองทางความคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผน การจัดการ และเทคนิควิธีต่าง ๆ ที่เรียกว่า การเรียนรู้ ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อจัดการเรียนรู้เชิงกระบวนการ

กระบวนการมีหลายชนิด แม้กระทั่งเรื่องเดียวกันยังมีกระบวนการหลากหลาย อาจมีขั้นตอนมากหรือน้อยแตกต่างกันทั้งที่มีจุดประสงค์เดียวกัน ชื่อขั้นตอนของกระบวนการไม่จำ เป็นเหมือนกันเสมอไป แต่มีความหมายเดียวกันเป็นกระบวนการเดียวกันกระบวนการเป็น สิ่งที่ผู้สอน จำเป็นต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดเป็นทักษะ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เหตุผลสำคัญในการจัด กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. ความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ กับความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน
 2. การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น พัฒนางาน และมีเจตคติ ที่ดี
- การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ ผู้เรียนเป็น “ศูนย์กลาง” รู้จักคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง และฝึกฝนตนเองให้เป็นที่พึ่งแห่งตนได้ ผู้สอนพยายามหลีกเลี่ยงการเป็นผู้บอกความรู้ แต่จะเป็นผู้ดำเนินการ วางแผนกำหนดกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้สอนจึงต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร พัฒนาหลักสูตรระดับห้องเรียน ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากดำเนินการจัดการเรียนรู้ไป แล้ว ผู้สอนจะต้องประเมินผลหาข้อดีข้อเสียและปรับปรุงให้ดีขึ้น จนเกิดความรู้ลึกซึ้งขึ้นชมในการปฏิบัติ ตนของตนเอง ซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ทราบ เข้าใจ และใช้กระบวนการอย่างเสมอ
2. นำผู้เรียนผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการที่ละขั้นอย่างเข้าใจครบถ้วน
3. ผู้เรียนเข้าใจและรับรู้ขั้นตอนของกระบวนการ และเข้าใจความต่อเนื่องสัมพันธ์ตั้งแต่ต้น

จนจบกระบวนการ

4. ผู้เรียนนำกระบวนการนั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้
5. ผู้เรียนใช้กระบวนการนั้นในชีวิตประจำวันจนเป็นนิสัย

กระบวนการที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตร ต้องการ มีหลายกระบวนการ เช่น

1. กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด มักจะใช้สอนคำนิยามศัพท์ แนวคิดต่าง ๆ เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดเป็นเบื้องต้นก่อนการเรียนรู้เนื้อหาอื่น มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 การรับรู้
- 1.2 สังเกตและคิด

1.3 จำแนกลักษณะร่วมและสรุป

1.4 ทดสอบความเข้าใจ

1.5 สรุปแนวทางความคิด

2. กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการซึ่งมีเทคนิคตั้งแต่การรับรู้ การจำ การเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 สร้างความคิดรวบยอด

2.2 การอธิบาย

2.3 การรับฟัง

2.4 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์

2.5 วิเคราะห์ วิจารณ์

2.6 สรุป

3. กระบวนการปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ ได้ฝึกฝน มักจะใช้กับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ด้านทักษะ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 สังเกตและรับรู้

3.2 ทำตามแบบ

3.3 ทำเองโดยไม่มีแบบ

3.4 ฝึกให้เกิดความชำนาญ

4. กระบวนการสร้างเจตคติ หลักสูตรมีการกำหนดคุณลักษณะและเจตคติที่พึงประสงค์ ถ้าจะให้เกิดขึ้นกับบุคคลจำเป็นต้องใช้กระบวนการและระยะเวลาต้องแทรกตามหัวข้อประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสม มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 สังเกต

4.2 วิเคราะห์

4.3 สรุป

5. กระบวนการสร้างค่านิยม ค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมที่ต้องเน้นคล้ายเจตคติ แต่ค่านิยมเป็นการยอมรับและนำไปปฏิบัติ จึงควรปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

5.1 สังเกตและตระหนัก

5.2 การวิเคราะห์

5.3 การเลือกกำหนดเป็นค่านิยม

5.4 เห็นคุณค่าและนำไปปฏิบัติ

5.5 สรุปเป็นค่านิยมของตนเอง

6. กระบวนการกลุ่ม เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเกิดการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรดำเนินการดังนี้

- 6.1 การเลือกผู้นำกลุ่ม
- 6.2 กำหนดจุดประสงค์และวิธีการ
- 6.3 การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิก
- 6.4 การสรุปผล

7. กระบวนการความรู้ความเข้าใจ เป็นกระบวนการที่ใช้ในการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย สิ่งที่ต้องการพัฒนานั้นเป็นเนื้อหาสาระ มีขั้นตอนดังนี้

- 7.1 สังเกตและตระหนัก
- 7.2 วางแผนกำหนดแนวทาง
- 7.3 แบ่งความรับผิดชอบไปแสวงหาความรู้
- 7.4 พัฒนาความรู้ความเข้าใจ
- 7.5 สรุปสาระสำคัญ

8. กระบวนการสร้างความตระหนัก เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนสนใจรับรู้ในประสบการณ์ปรากฏการณ์ในด้านความหมาย ความเป็นไปต่าง ๆ จนเห็นความสำคัญและความจำเป็นของปัญหาโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 8.1 สังเกต
- 8.2 วิจารณ์
- 8.3 สรุปผล

9. กระบวนการแก้ปัญหา เป็นกระบวนการหาคำตอบหรือแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีหลักการ มีขั้นตอนดังนี้

- 9.1 สังเกต
- 9.2 วิเคราะห์
- 9.3 สร้างทางเลือก
- 9.4 เก็บรวบรวมข้อมูลหรือทดสอบ
- 9.5 สรุปผล

10. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงสิ่งที่อยู่ใกล้กันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ให้รวมกันอยู่เป็นรูปแบบใหม่มีขั้นตอน คือ

- 10.1 เตรียมข้อมูล
- 10.2 รวบรวมข้อมูลและปล่อยความคิดไว้เงียบ ๆ
- 10.3 เชื่อมโยงความคิด

10.4 ทดสอบความคิดและพิสูจน์ให้เห็นจริง

11. กระบวนการทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะการคิดคำนวณ และทักษะการแก้โจทย์ปัญหา

11.1 ทักษะการคิดคำนวณมีขั้นตอนดังนี้

11.1.1 สร้างความคิดรวบยอด

11.1.2 ยกตัวอย่างและสรุปเป็นกฎ

11.1.3 ฝึกประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่

11.1.4 สรุปผล

11.2 ทักษะการแก้โจทย์ปัญหา มีขั้นตอนดังนี้

11.2.1 ทำความเข้าใจโจทย์ปัญหา

11.2.2 กำหนดแนวทางแก้โจทย์ปัญหา

11.2.3 หาคำตอบ

12. กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นวิธีการคิดค้นและการทำงานด้านวิทยาศาสตร์ เหมาะสำหรับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และนำไปประยุกต์ใช้ได้กับวิชาอื่น ๆ ได้บางหัวข้อประสบการณ์ มีขั้นตอนดังนี้

12.1 กำหนดปัญหา

12.2 การตั้งสมมติฐาน

12.3 การทดลองหรือการรวบรวมข้อมูล

12.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

12.5 สรุปผล

13. กระบวนการทางภาษาศาสตร์ เป็นกระบวนการที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษา มุ่งให้เกิดการพัฒนาทางด้านทักษะภาษา มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

13.1 ทำความเข้าใจสัญลักษณ์

13.2 สร้างความคิดรวบยอด

13.3 ถ่ายทอดหรือสื่อความหมาย ความคิด

13.4 พัฒนาความสามารถ

14. กระบวนการจัดการเรียนรู้ 9 ประการ เป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนา ในด้านคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น พัฒนางานและเจตคติที่ดี เป็นกระบวนการที่สังเคราะห์ข้อดีของกระบวนการต่างๆ เข้าด้วยกัน การจัดการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องจัดให้ครบทุกลำดับขั้นเพราะบางขั้นไม่จำเป็นต้องใช้ เพราะการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งมีจุดเน้นที่แตกต่างกันแต่ควรเรียงตามลำดับขั้น ลำดับขั้นของกระบวนการจัดการเรียนรู้ 9 ประการ มีดังนี้

- 14.1 ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
- 14.2 คิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์
- 14.3 สร้างทางเลือกหลากหลาย
- 14.4 ประเมินผลเลือกทางเลือก
- 14.5 วางแผนการปฏิบัติ
- 14.6 ปฏิบัติอย่างชื่นชม
- 14.7 ประเมินระหว่างปฏิบัติ
- 14.8 ปรับปรุงแก้ไข
- 14.9 ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ

กระบวนการเรียนรู้มีขั้นตอนในการปฏิบัติ แต่ถ้าพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ไม่ใช่วิธีสอนหรือขั้นตอนการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ วิธีสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ที่ผู้สอนพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับขั้นตอนของกระบวนการนั้นต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและประสบการณ์และสมรรถภาพพื้นฐานของผู้เรียน ในขณะที่ผู้สอนกำลังดำเนินการจัดการเรียนรู้หรือ จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อยู่นั้น นอกจากจะต้องมีความแม่นยำในกระบวนการแล้ว ยังต้องแม่นยำในเรื่องเทคนิคการจัดการเรียนรู้ วิธีสอน หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้อีกด้วย และต้องพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนทุกสถานการณ์ โดยมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่คล่องแคล่วชำนาญ

แนวคิดเกี่ยวกับการผลิตกิจกรรมการเรียนรู้

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แนวคิดพื้นฐานที่คณะผู้วิจัยนำมาใช้ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดจากหลักการและทฤษฎี ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 ประการ ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2539, หน้า 115 -116)

แนวคิดที่ 1 คือ ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือการศึกษาตามเอกัตภาพและการศึกษาด้วยตนเอง ล้วนเป็นวิธีเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามสติปัญญา ความสามารถและความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 คือ ความพยายามที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนไปจากเดิมที่เคยยึด “ครู” เป็นแหล่งความรู้หลักมาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ การเรียนวิธีนี้ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนเพียงหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด ส่วนอีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเองจากที่ครูผู้สอนเตรียมไว้ให้ในรูปชุดการสอน

แนวคิดที่ 3 คือ เป็นแนวคิดในการใช้สื่อ โดยที่ให้เปลี่ยนไปจากการใช้สื่อ “เพื่อช่วยครูสอน” มาเป็น “เพื่อนักเรียน”

แนวคิดที่ 4 คือ เป็นแนวคิดในการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม ใช้กระบวนการกลุ่มประกอบกิจกรรมร่วมกัน

แนวคิดที่ 5 คือ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ โดยจัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งหมายถึง ระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรม ดังนี้

1. ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. มีโอกาสทราบว่าการตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร
3. เสริมแรงโดยให้เกิดพฤติกรรมซ้ำ
4. เรียนรู้ตามความสามารถและความสนใจ

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นแนวทางในการผลิตกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเป็นมาตรฐานทั้งทางด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมและที่สำคัญเป็นแนวความคิดที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงและเป็นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ

5.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสำคัญต่อการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่งเพราะจะเป็นแนวทางให้การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีระบบและมีความสมบูรณ์ใน กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้ (พิศนา แคมมณี, 2534, หน้า 10-12)

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรมนั้น
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมาย หลักของการจัดกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาพร้อมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้น ซึ่งส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าต้องเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้วยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 7.1) ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน
- 7.2) ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย
- 7.3) ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรม มาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางออกไปอีก
- 7.4) ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลข้อความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปราย นำมาสรุปหาสาระความสำคัญที่จะสามารถนำไปใช้ต่อไป
- 7.5) ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม
- 7.6) ขั้นประเมินผล เป็นส่วนที่วัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว โดยให้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนท้ายกิจกรรมการเรียนรู้

5.3 การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ยึดขั้นตอนในการสร้างตามนักการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา ประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาที่ผู้สอน จะถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุป
5. แนวคิด สาระและหลักการสำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
6. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องเป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรม
7. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือก และการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลอง เล่นเกม เป็นต้น

8. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบ อิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากอ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
9. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ล้วนเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “กิจกรรมการเรียนรู้”
10. หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเป็นการประกันว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนบรรลุผล
11. การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแล้วและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของกิจกรรมการเรียนรู้และตามระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้
 - 11.1) ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
 - 11.2) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - 11.3) ชื่นประกอบกิจกรรม
 - 11.4) ชื่นสรุปการสอน
 - 11.5) ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดพฤติกรรมความรู้ที่เปลี่ยนไป

จากขั้นตอนดังกล่าว จะได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือช่วยทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รับความสะดวก ในการเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย

5.4 การหาประสิทธิภาพ

ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

คำว่าประสิทธิภาพ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จ โดยใช้เวลา ความพยายามและค่าใช้จ่ายคุ่มค่าที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 7) การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบ

ประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์เป็นขีดกำหนดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้ การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียวเพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 ส่วนแบบสนาม ตั้งไว้ 80/80 ถือว่า เป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง

เนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้นหากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ดังนี้ 1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้ 2) ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมา คือ 90/90, 85/85, 80/80 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ 75/75

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, (2556, หน้า 11 – 12) ได้กำหนดเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ และค่าดัชนีความสอดคล้องต้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.5 จึงถือว่ากิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้เรียน 1 – 3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือ กิจกรรม หรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติ คะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวนี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่เมื่อปรับปรุง แล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ทั้งนี้ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้เรียน 6 – 10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์ คือ การทดสอบ หลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วยให้นำคะแนนมาคำนวณหา ประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลัง เรียนให้ดีขึ้นคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง โดยคะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์ โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้เรียนทั้งชั้น (ปกติใช้กับผู้เรียน 30 คน แต่ในโรงเรียน ขนาดเล็กอนุโลมให้ใช้กับนักเรียน 15 คนขึ้นไป) ทำการหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไข ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 80/80 หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5 ก็ให้ยอมรับได้ หากแตกต่างกันมากผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ใหม่ โดยยึดตามสภาพความเป็นจริงตามเกณฑ์

รัตน์ บัวสนธ์ (2552, หน้า 50 – 51) ได้กำหนดการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินนี้เป็นการพิจารณาว่าเมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความ สอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานหลัง คล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้วผลจะเป็นประการใด โดยที่การประเมินประสิทธิภาพของ นวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะ เป็นตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง จาก

ตัวอย่าง เช่น นักวิจัยสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องบุคคลสำคัญของชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักวิจัยก็จะคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ยมา 1 คน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางหรือใกล้ๆค่าเฉลี่ยมา 1 คนและคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอีก 1 คนการทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมดังกล่าวนั้นมีความเกี่ยวข้อง สร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไปการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญเพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้นี้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม(1:3) หรือว่าแบบ(1:4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นแบบหนึ่งต่อสี่ ก็ต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวนทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E_1/E_2 (ซึ่งหมายความว่าและวิธีการวิเคราะห์ค่า) โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของนวัตกรรมการศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีอยู่ 3 เกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใด เกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อนมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้ามีเนื้อหาสาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุดในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติจะใช้เกณฑ์ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้วสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน เมื่อนวัตกรรมการศึกษาผ่านการหาประสิทธิภาพและได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วก็อุปมาดังสินค้าที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.)หรือมาตรฐานอาหารและยา (อย.)ก่อนที่จะวางจำหน่ายในท้องตลาดหรือนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายในขั้นต่อไป

จากการทบทวนการหาประสิทธิภาพของชัยยงค์ พรหมวงศ์และรัตนะ บัวสนธ์ จะเห็นได้ว่า ชัยยงค์ พรหมวงศ์เหมาะสำหรับการหาประสิทธิภาพของสื่อ โดยเฉพาะประเภทสื่อเทคโนโลยี สื่อวัสดุ อุปกรณ์ ในขณะที่รัตนะ บัวสนธ์ เหมาะกับการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เน้นการจัดการเรียน การสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละ ชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยใช้วิธีหาประสิทธิภาพ ตามแบบของรัตนะ บัวสนธ์

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

รัตนะ บัวสนธ์, (2552, หน้า 103) ได้กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพโดยเน้น กระบวนการและผลลัพธ์ และกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E_1/E_2 โดยมีการ คำนวณค่าสถิติจากสูตร ดังนี้

1. การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X_1}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X_1$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในบทเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในบทเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

2. การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X_2}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X_2$ คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

5.5 ประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมการเรียนรู้

1. ช่วยสร้างความสนใจ เพราะกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ของตนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ ฝึกความรับผิดชอบและฝึก การทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง
4. ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถบรรยายได้ เช่น การทำงานของเครื่องกล อวัยวะในร่างกาย การเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ เป็นต้น
5. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้กับผู้สอน เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ผลิตไว้เป็นชุดสำเร็จสามารถนำไปใช้ได้ทันที
6. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลและส่งเสริมการศึกษารายบุคคลตามความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียนซึ่งแตกต่างกัน
7. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนผู้สอน กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเรียนได้โดยอาศัยความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย ทั้งสามารถเรียนด้วยตนเอง
8. ทำให้การเรียนการสอนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนสามารถเรียน ได้ตลอดเวลา แม้ผู้สอนจะพูดไม่เก่งหรือมีความคับข้องใจบางประการ
9. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพราะสามารถนำไปใช้ได้ทุกเวลาและไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะในโรงเรียน

จากประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้เป็นเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี เพราะกิจกรรมการเรียนรู้สามารถช่วยแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีและยังช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในสภาพปัจจุบัน

6. แผนการจัดการเรียนรู้

6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ปานรวี ยงยุทธวิชัย (2546, หน้า 16 – 18) กล่าวว่า คำว่า บัณฑิตการสอน เป็นคำที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ครูใช้มาตั้งแต่การประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาพุทธศักราช 2503 ซึ่งครูทุกคนจะต้องจัดทำบัณฑิตการสอนของตนเป็นประจำทุกสัปดาห์ว่าในแต่ละสัปดาห์ได้ทำการสอนและมีวิธีการสอน การวัดผล การประเมินผลอย่างไรบ้าง

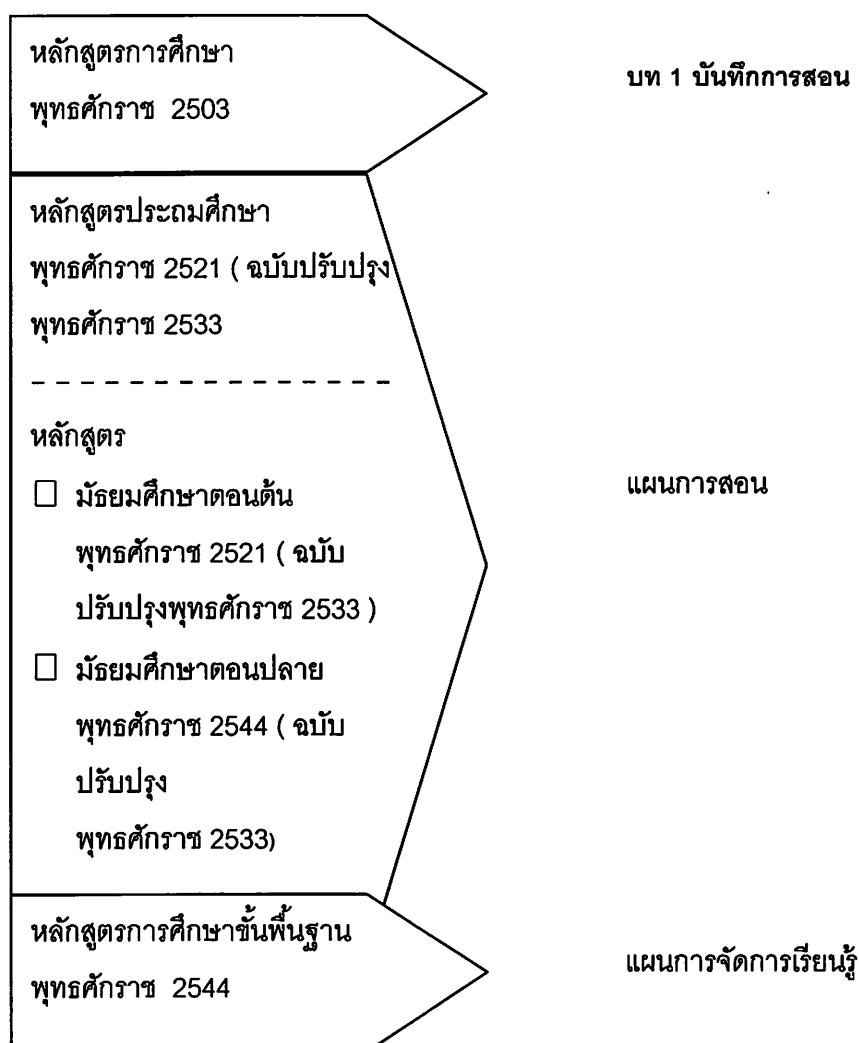
เมื่อมีการจัดทำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ต่อมาได้มีการปรับปรุง พ.ศ. 2533) คำว่า บัณฑิตการสอนได้เปลี่ยนมาเป็น แผนการสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ครูจะต้องมีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ในปีพุทธศักราช 2551 เมื่อมีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 1166/2551 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสั่ง ณ วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 คำว่า แผนการสอน ก็เปลี่ยนแปลงเป็น แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการ

เรียนรู้ใหม่ของคนไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้ครูมีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ โดยมีได้เน้นการเป็นผู้สอน หรือผู้ให้ความรู้ในรูปแบบเดิมอย่างเดียวแต่อย่างใด

ด้วยเหตุนี้เอง คำว่า บันทึกการสอน และแผนการสอน จึงได้รับการปรับเปลี่ยนถ้อยคำเสียใหม่ ให้สื่อความหมายที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา ซึ่งกำลังก้าวไปสู่ความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

ประวัติความเป็นมาของคำว่า บันทึกการสอน แผนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ จึงขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาเป็นสำคัญ ดังนี้

ภาพ 11 แสดงแผนผังประวัติความเป็นมาของแผนการจัดการเรียนรู้

เนื่องจากในช่วงระยะเวลานี้ เป็นช่วงระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตรจากเดิมได้แก่ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มาเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้การนิยามศัพท์ต่าง ๆ ทางด้านการศึกษาต้องปรับเปลี่ยนตามไปด้วย เช่น คำว่า แผนการสอน ได้ปรับเปลี่ยนเป็น แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมไปถึงหลักสูตรสถานศึกษาด้วยความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ ครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ต้องติดตามศึกษาค้นคว้าอย่างใกล้ชิดด้วย ทั้งนี้เพราะนิยามศัพท์ที่กำหนดใหม่อาจทำความเข้าใจได้ จึงต้องติดตามศึกษาการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด โดยสรุปแล้ว แผนการสอน (เดิม) ก็คือ แผนการจัดการเรียนรู้ (ใหม่) นั่นเอง (ปานรวิ ยงยุทธวิชัย, 2546, หน้า 16 – 18)

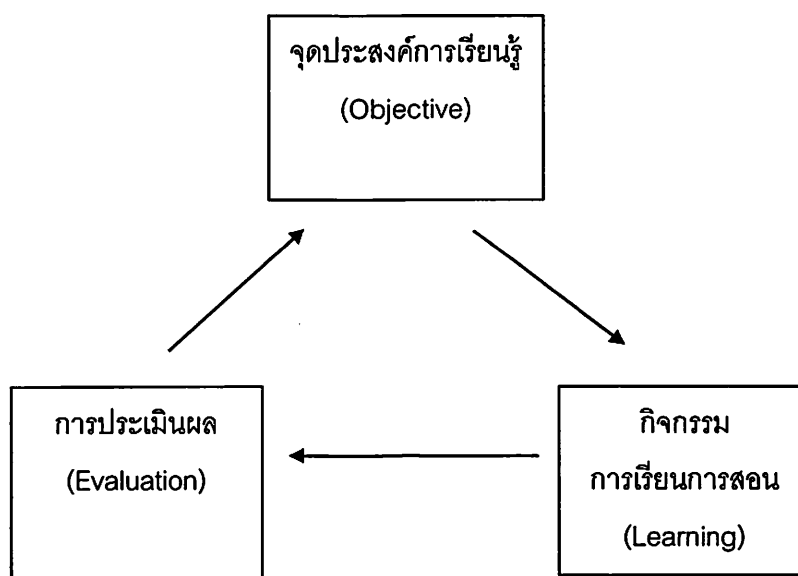
แผนการจัดการเรียนรู้คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดและประเมินผลสำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตในท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ก็คือการเตรียม การสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า หรือคือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง กล่าวให้สั้นก็คือ การเตรียมการ

ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ ก็คือ แนวดำเนินการและวิธีการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีส่วนสำคัญประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา (สาระการเรียนรู้) วิธีการจัดกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้ (แหล่งการเรียนรู้) และการประเมินผลผู้เรียน (กระบวนการวัดและประเมินผล)

องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มี 3 ส่วนประกอบหลัก ได้แก่

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือ สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือ กระบวนการที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
3. การวัดผลและประเมินผล (Evaluation) คือ สิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียน

การเรียนรู้และมีพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่มากนักเพียงใด องค์ประกอบหลักสำคัญในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว เรียกโดยย่อว่า OLE ซึ่งมีความประสานสัมพันธ์กัน ดังนี้

ภาพ 12 แสดงแผนผังความสัมพันธ์ของการวัดและประเมินผล (OLE)

จากแผนผัง OLE จะเห็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเป็นกระบวนการ จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นตัวตั้ง หรือเป็นตัวเริ่มต้นการเรียนการสอน เป็นตัวกลางนำไปสู่การบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ประกอบด้วย

- สารสำคัญ
- เนื้อหาวิชา
- กิจกรรมการเรียนการสอน
- สื่อการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล เป็นตัวสรุปเพื่อบ่งชี้ถึงความสำเร็จว่าการจัดกระบวนการเรียน การสอน หรือการจัดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

6.2 ลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน เป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบ หรือทำสำเร็จ ด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นคอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาโดย ให้ผู้เรียนคิดหรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จราคาสูง (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, ม.ป.ป., หน้า 1-3)

6.3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

จากแผนภูมิของ OLE ขั้นตอนสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งในหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 เน้นการบรรลุจุดประสงค์ใน 3 ด้าน ได้แก่

1. พุทธิพิสัย (Cognitive) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง (Brain) ความรอบรู้ในเนื้อหาสาระ หรือในทฤษฎี

2. ทักษะพิสัย (Skill) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hand)

3. จิตพิสัย (Affective) จุดประสงค์ที่เน้นคุณธรรม เจตคติ ความรู้สึกในด้านจิตวิญญาณ จิตใจ (Heart)

ขั้นที่ 2 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นสืบเนื่องจากขั้นที่ 1 ซึ่งในขั้นนี้จะกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้จุดประสงค์การเรียนรู้บรรลุผล ได้แก่ การกำหนดหัวข้อรายละเอียดที่จำเป็นในการจัดทำแผนการสอน หรือแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น สาระสำคัญ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ ฯลฯ

ในขั้นที่ 2 นี้ เป็นการจัดการเรียนการสอน (Instruction) ซึ่งผู้สอนจะต้องเตรียมการวางแผนในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบว่าในแผนการสอนมี จุดเน้น สาระ เนื้อหา ที่สำคัญอะไร และจะใช้รูปแบบการถ่ายทอดความรู้ หรือรูปแบบที่จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบใด เช่น การอภิปราย การสาธิต การสืบค้น การจัดทำโครงงาน การวิจัย การทดลองปฏิบัติจริง ฯลฯ ทั้งนี้หมายถึงรวมถึงการกำหนดสื่อการสอน สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีการวัดผล และการประเมินผล

การวัดผล และการประเมินผล เป็นกิจกรรมสำคัญที่จะต้องกำหนดไว้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของการวัดผล และประเมินผล ประกอบด้วย

- การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ เจตคติ เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ด้วยการใช้เครื่องมือวัดผลแบบต่าง ๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การตรวจแบบฝึกหัด การใช้แบบทดสอบ การประเมินด้วยแฟ้มผลงานของนักเรียน

- การประเมินผล (Evaluation) คือ การตัดสินคุณภาพของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด เมื่อนำผลจากคะแนนหรือการปฏิบัติงานมาเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ผ่านเกณฑ์การประเมิน ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ดีมาก ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง ต้องแก้ไข

ปัจจุบันการประเมิน กำหนดไว้ 4 ประเภทหลัก ๆ เช่น

1. การประเมินผลก่อนเรียน (Placement Test) เป็นการตรวจสอบความรู้ พื้นฐานเดิมของผู้ที่จะเริ่มเรียนว่าอยู่ในระดับใด จะต้องพัฒนาในเรื่องอะไรบ้าง

2. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงผลการเรียนรู้ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน และของผู้สอนไปพร้อมกัน

3. การประเมินผลเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง (Diagnostic Evaluation) ได้แก่ การประเมินผลที่ผู้สอนประเมินผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวิชาการ เพื่อค้นหาสาเหตุสำหรับการแก้ไข ดังกล่าว

4. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) เป็น การประเมินผลระหว่างช่วงเวลาที่กำหนด เช่น กลางภาคเรียน สิ้นภาคเรียน และสิ้นปีการศึกษา เป็นต้น

6.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

โดยสรุปแล้ว ในการจัดการทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

- มาตรฐานการเรียนรู้
- สาระสำคัญ
- จุดประสงค์การเรียนรู้
- จุดประสงค์ปลายทาง
- จุดประสงค์นำทาง
- เนื้อหาสาระ
- สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
- ลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน
- กิจกรรมการเรียนรู้
- การวัดและประเมินผล
- กิจกรรมเสนอแนะ

- บันทึกผลหลังการสอน
- ผลการสอน
- ปัญหาอุปสรรค
- แนวทางแก้ไข
- ข้อเสนอแนะ
- ชื่อผู้สอน

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานฯ ผู้สอนมีอิสระในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งมีได้หลากหลายรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ว่าให้ใช้รูปแบบใด ถ้าโรงเรียนมิได้กำหนดรูปแบบไว้ จึงเลือกแบบที่ตนเองเห็นว่าสะดวกต่อการนำไปใช้

สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. เลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนดจำนวนเวลา ระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี/รายภาค ที่เลือกไว้ เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา โดยยึดหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ของลิน มอริส (Lynn Morris) ที่ว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ต้อง
 - บรรยายจุดหมายปลายทาง ไม่ใช่วิธีการ
 - สะท้อนถึงระดับต่าง ๆ ของทักษะที่เกิด
 - ใช้คำกริยาที่เป็นรูปธรรม และใช้องค์ประกอบ 3 ส่วน ตามแนวของโรเบิร์ต เมจเจอร์ (Robert Mager) คือ
 - พฤติกรรม (Overall behavior)
 - สถานการณ์หรือเงื่อนไข (Important Conditions)
 - เกณฑ์ (Criterion)
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทางตามธรรมชาติวิชา
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน
7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหานั้น ๆ
8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม

9. เลือกสื่ออุปกรณ์ สำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วีดิทัศน์

10. จัดลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงขั้นตอนการสอนตาม ธรรมชาติวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย

11. กำหนดการวัดผลและประเมินผลโดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งที่เกิด ระหว่างเรียนตามจุดประสงค์ย่อย จุดประสงค์นำทาง และที่เกิดหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแผนการ จัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม เช่น ปฏิบัติจริง การทดสอบ ความรู้ การทำงานกลุ่ม ฯลฯ (ถวัลย์ มาศจรัส, 2546, หน้า 37-44, 55-56)

6.5 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีส่วนประกอบ ดังนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (วิธีสอน) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ กระบวนการวัดผลและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกผลหลังสอน

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีวิธีการดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้หรือ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มาให้ ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการช่วงชั้นละ 3 ปี สถานศึกษาต้องวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ให้เป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี สำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายภาค สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการออกแบบรายวิชา (Course Design) ว่าในแต่ละรายวิชานั้นควรมี มาตรฐานการเรียนรู้และเนื้อหาสาระมากน้อยเพียงใด และกำหนดให้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังต้องระบุ พฤติกรรมการเรียนรู้และองค์ความรู้ที่จะเกิดกับผู้เรียน ตลอดจนร่องรอยของพฤติกรรมและองค์ ความรู้นั้น ดังนั้น คำอธิบายรายวิชา จึงประกอบด้วยผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ที่ ได้มาจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ที่ระบุพฤติกรรมการเรียนรู้และองค์ความรู้ที่จะเกิด กับผู้เรียน อันเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะนำไปจัดหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง การจัดกลุ่ม เนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์กันภายใต้หัวข้อ และหลักเกณฑ์หรือคุณสมบัติคล้ายกันเป็นหน่วย เดียวกัน เพื่อบรรจุลงในแผนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ระบุสาระการเรียนรู้

การระบุสาระการเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ เป็นการนำเอาสาระการเรียนรู้ที่ได้จากการ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาคซึ่งบรรจุลงในคำอธิบายรายวิชา โดยการสรุปสาระการ

เรียนรู้ที่ใกล้เคียงกันหรือเรื่องเดียวกันหรือประเด็นเดียวกันเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน แล้วพิจารณาแยกสาระการเรียนรู้ในกลุ่มเดียวกันนั้นเป็นคำหลัก (คำสำคัญ) เพื่อบ่งชี้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ

คำหลักหรือคำสำคัญ (Key word) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำหลักหรือคำสำคัญที่แสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ต้องปฏิบัติ (Performance standard) ได้แก่ คำว่า สามารถ ใช้ ดูแล บอก วิเคราะห์ สังเคราะห์ แสดง จำแนก ระบุ

2. คำหลักหรือคำสำคัญที่แสดงสาระการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นมาตรฐานเนื้อหา (Content standard) ได้แก่ คำว่า ความรู้ ความเข้าใจ เป็นต้น

การพิจารณาคำหลักหรือคำสำคัญ (Key word) เพื่อเป็นตัวบ่งชี้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและแต่ละด้านอาจใช้คำดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ ได้แก่ รู้จัก รู้จำ เข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุป เชื่อมโยง ประเมิน ตีความ เปรียบเทียบ วิจาร์ณ คิดรวบยอด เป็นต้น

2. ด้านทักษะ ได้แก่ ปฏิบัติ แสดง สืบรวจ นำเสนอ ตรวจสอบ ทดลอง สาธิต นำไปใช้ มีส่วนร่วม อภิปราย ประยุกต์ เป็นต้น

3. ด้านเจตคติ ได้แก่ ชื่นชม เห็นคุณค่า ภูมิใจ รัก ศรัทธา ซาบซึ้ง ห่วงแทน นิยม พึงพอใจ เห็นความสำคัญ เห็นประโยชน์ ยอมรับ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ จุดประสงค์ปลายทาง และจุดประสงค์นำทาง

จุดประสงค์ปลายทาง เป็นจุดประสงค์ที่บอกถึงผลรวมของความปรารถนา หรือ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนทุกคน เมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้แล้ว จุดประสงค์ปลายทางมีลักษณะที่สำคัญ คือ

1. ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้

2. ชี้ให้เห็นคุณสมบัติที่พึงปรารถนาของนักเรียน อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ โดยให้มีทั้งส่วนที่เป็นองค์ความรู้ ส่วนที่เป็นพฤติกรรมความสามารถในการปฏิบัติ (ทักษะ) และส่วนที่เป็นคุณธรรม เจตคติ และค่านิยมต่าง ๆ

จุดประสงค์นำทาง เป็นจุดประสงค์ที่แยกย่อยจากจุดประสงค์ปลายทาง ที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมหรือองค์ความรู้ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนเป็นเรื่องย่อย ๆ ซึ่งเมื่อนักเรียนเกิดการเรียนรู้ครบทุกจุดประสงค์นำทางแล้วจะทำให้บรรลุเป็นจุดประสงค์ปลายทางได้

ขั้นที่ 4 กำหนดเนื้อหาสาระ

การกำหนดเนื้อหาสาระ เป็นการกำหนดว่าถ้าต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์จะต้องกำหนดเนื้อหาสาระในการเรียนรู้อะไร เนื้อหาสาระนี้จึงต้องมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพราะเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาสาระนั้น ๆ แล้ว นักเรียนจะต้องมีผล การเรียนรู้ที่คาดหวังตามจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ด้วย

ขั้นที่ 5 กำหนดกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง วิธีสอนหรือวิธีจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุผล การเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ผู้สอนต้องศึกษาวิธีสอนก่อนที่จะเลือกกว่าวิธีสอนใดที่ เหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำมาเขียนตามลำดับขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน ขั้นทดสอบก่อนเรียน ขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ จนถึงขั้นการทดสอบหลังเรียน การเลือก วิธีสอนอาจใช้เกณฑ์แตกต่างกันไปได้ แต่ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

1. วิธีสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
2. วิธีสอนที่เน้นการพัฒนาความรู้และทักษะ
3. วิธีสอนที่เน้นการพัฒนากระบวนการคิด
4. วิธีสอนที่เน้นที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. วิธีสอนที่เน้นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม

ขั้นที่ 6 กำหนดสื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลาย เช่น ประเภทสื่อ ได้แก่ สื่อธรรมชาติ สิ่งพิมพ์ เทคโนโลยี เป็นต้น ส่วนประเภทที่เป็นแหล่งความรู้ ได้แก่ ห้องสมุด ศูนย์วัฒนธรรม โบราณสถาน เป็นต้น การกำหนดสื่อต้องคำนึงถึงคุณค่า น่าสนใจ กระตุ้นให้ คิด เข้าใจง่าย ใช้สะดวกรวดเร็ว สามารถนำสิ่งที่มียู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ได้ ราคาไม่แพงจนเกินไป มี ความคุ้มค่า สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา ที่สำคัญที่สุด คือ ต้องเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด การเขียนสื่อและแหล่งการเรียนรู้ในแผนการ เรียนรู้ต้องเขียนให้ชัดเจน เช่น ถ้าใช้ใบงานต้องบอกว่าใบงานเรื่องอะไร ใบงานที่เท่าไร นำตัวอย่าง ของใบงานใส่ลงไปแผนการเรียนรู้ด้วย ถ้าเป็นรูปภาพต้องบอกว่า เป็นภาพอะไร มีกี่ภาพ นำรูปภาพ ใส่ลงไปแผนการเรียนรู้ด้วย (ถ้าทำได้) ในกรณีที่ไม่มีวิธีทัศนให้บอกว่าเป็นภาพเรื่องอะไร สาระมี อะไร ใช้ในขั้นตอนไหน เวลาเท่าไร เป็นต้น หากเป็นบัตรคำ ให้บอกว่าบัตรคำเรื่องอะไร มีกี่บัตร บัตร ที่ 1,2,3....คำว่าอะไร

ขั้นที่ 7 กำหนดกระบวนการวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผลมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ เพื่อมุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ มากน้อยเพียงใด ผลของการวัดและประเมินผล จะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ

ความก้าวหน้า และความสำเร็จของผู้เรียน รวมทั้งเป็นข้อมูลที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ได้รับการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การวัดและประเมินผลตามแนวของการประเมินผลหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เสนอแนะให้มีการประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่าง เรียน และประเมินผลหลังเรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายและมีการตรวจสอบคุณภาพ เพื่อให้ มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้สามารถบอกผลการวัดและประเมินได้อย่างเที่ยง ในกรณีที่เครื่องมือที่ใช้ในการ วัดและประเมินผล ไม่ว่าจะเป็นแบบสังเกต แบบทดสอบ แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินผลการ ปฏิบัติงาน ฯลฯ ต้องแสดงแบบวัดหรือแบบประเมินนั้น ๆ ไว้ในแผนการเรียนรู้ด้วย (กาญจนา วัฒนา, ม.ป.ป., หน้า 5-9)

ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนพื้นฐานในการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาระยะเวลาทั้งหมดในการสอนว่าควรจะมีเวลาเท่าไร

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาระยะเวลาของแต่ละวิชา หรือแต่ละหัวข้อของแต่ละวิชา

ขั้นตอนที่ 3 พิจารณาระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตาม

จุดประสงค์ และครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดรายละเอียดของหน่วยการสอน

ขั้นตอนที่ 5 ปรับหน่วยการเรียนรู้ ให้เป็นรายสัปดาห์ หรือในการสอนแต่ละครั้ง

(รุจิรี ภูสาระ, 2546, หน้า 128)

แผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในชั้นเรียน เพราะจะเป็นส่วนกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้งอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นประโยชน์ โดยตรงต่อครูผู้สอน ดังนี้

1. ครูมีโอกาสศึกษาหลักสูตรแนวการสอน การวัดผลประเมินผล รวมทั้งเอกสาร หลักสูตรอื่นๆ ได้อย่างละเอียดทุกแง่มุม

2. ครูสามารถเตรียมกระบวนการเรียนการสอน ได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงได้ มากกว่า เช่น ปัจจัยเรื่องอำนวยความสะดวกของโรงเรียน ทรัพยากร ค่านิยมและความเชื่อของ ท้องถิ่น

3. แผนการจัดการเรียนรู้ จะเป็นคู่มือของครู ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับผู้เรียน ระยะเวลาดำเนินการ จำนวนคาบ จำนวนชั่วโมง ที่ใช้จริงในแต่ละครั้ง โดยสรุปคือ สามารถสอนได้ครบถ้วนและทันเวลา

4. ครูผู้สอนสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เที่ยงตรง แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนด หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน เช่น ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ หน่วยงานนิเทศฯ ฯลฯ

6.6 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุง เพื่อนำไปใช้สอนจริงให้ได้ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2537, หน้า 494 – 498) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ คือ

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะพึงพอใจว่า หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1 / E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำการทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย ร้อยละ 75 การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความพอใจ ตามปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดมักจะได้ผลลัพธ์เท่านั้น

6.7 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการเรียนรู้ เป็นประโยชน์โดยตรงต่อครูผู้สอนและตัวผู้เรียนดังนี้

1. ทำให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจในการสอนยิ่งขึ้น
2. ทำให้การสอนของครูต่อเนื่อง
3. ทำให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในตัวครู
4. ทำให้บทเรียนมีประโยชน์และมีความหมายต่อชีวิตจริงของผู้เรียน
5. เป็นแนวทางการสอนสำหรับผู้อื่นที่จำเป็นต้องสอนแทน
6. เป็นหลักฐานในการวัดผลนักเรียน
7. เป็นหลักฐานในการพิจารณาผลงานครู
8. เป็นผลงานแสดงให้เห็นว่างานการสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องได้รับการฝึกฝน มี

ลักษณะเฉพาะของวิชาชีพครู

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีผู้ให้คำอธิบายความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้ ไพบุลย์ ช่างเรียน (2516, หน้า 146 – 147 อ้างใน นริชา นราศรี 2544, หน้า 28) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความต้องการทางร่างกายมีความรุนแรงในตัวบุคคล ในการร่วมกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจแล้วจะรู้สึกต้องการความมั่นคง ปลอดภัย เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการทางร่างกายและความต้องการความมั่นคงแล้ว บุคคลจะเกิดความผูกพันมากขึ้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

อุทัย หิรัญโต (อุทัย หิรัญโต, 2523, หน้า 272 อ้างใน นริชา นราศรี, 2544, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า “ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนเกิด ความสบายใจ เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของเขา ทำให้เขาเกิดความสุข ”

กิติมา ปรีดีติลล (2524, หน้า 278 -279) ได้รวบรวมความหมายของความพึงพอใจในการทำงาน ดังนี้

1. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของ คาร์เตอร์ (Carter) หมายถึง คุณภาพสภาพหรือระดับความพึงพอใจของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อคุณภาพและสภาพของงานนั้น ๆ

2. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของ เบนจามิน (Benjamin) หมายถึง ความรู้สึกที่ความสุข เมื่อได้รับความสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

3. ความพึงพอใจในการทำงานตามแนวคิดของ เอิร์นเนสท์ (Ernest) และโจเซฟ (Joseph) หมายถึง สภาพความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่การงานแล้วได้รับการตอบสนอง

4. ความพึงพอใจตามแนวคิดของ จอร์จ (George) และเลโอนาร์ด (Leonard) หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์

ธงชัย สันติวงษ์ (2533, หน้า 359) กล่าวว่า ถ้าบุคคลหนึ่งได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาสจะสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้ว ก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หรืออยู่ในระดับสูง

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542, หน้า 279 - 279) กล่าวว่า

1. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ

2. ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ

3. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จ จนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้

จากความคิดเห็นของนักวิชาการ ได้กล่าวถึงสิ่งที่สร้างความพึงพอใจสรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสุขหรือสนองความต้องการทำให้เกิดความสุข เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

7.2 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

สมพงษ์ เกษมสิน (สมพงษ์ เกษมสิน, 2518, หน้า 298 อ้างใน นริชา นราศรี, 2544, หน้า 28) บุคคล จะเกิดความพึงพอใจได้นั้น จะต้องมีการจูงใจ ซึ่งได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ว่า “การจูงใจเป็นการชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม โดยมีมูลเหตุความต้องการ 2 ประการ คือ ความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางจิตใจ”

นฤมล มีชัย (2535, หน้า 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบนั้นๆ ด้วยใจรัก มีความกระตือรือร้นในการทำงาน พยายามตั้งใจทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด มีความสุขกับงาน ที่ทำและมีความพึงพอใจ เมื่องานนั้นได้ผลประโยชน์ตอบแทน

จรรยา ทองถาวร (2536, หน้า 22 – 24 อ้างใน นริชา นราศรี, 2544, หน้า 28) กล่าวถึง ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โดยได้สรุปเนื้อหาความมาจากแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) สรุปได้ว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกายเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค
2. ความต้องการความมั่นคง และปลอดภัย ได้แก่ ความต้องการมีความเป็นอยู่อย่างมั่นคงมีความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน มีความมั่นคงในการทำงาน และมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม
3. ความต้องการทางสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง ได้แก่ ความภูมิใจ การได้รับความยกย่องจากบุคคลอื่น
5. ความต้องการความสำเร็จแห่งตน เป็นความต้องการระดับสูงสุด เป็นความต้องการที่อยากจะทำให้เกิดความสำเร็จทุกอย่างตามความคิดของตน

สแต๊สส์ และเซเลย์ (Stauss and Sayles , 1960, หน้า 119 - 121) กล่าวว่า ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร คนจะพอใจในงานที่ทำก็ต่อเมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนด้านวัตถุและจิตใจ ซึ่งสามารถสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานของเขาได้

โวแมน (Wolman, 1973, หน้า 95) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือ แรงจูงใจ

7.3 การวัดความพึงพอใจ

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร (2542, หน้า 14) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นเรื่องที่เปรียบกับความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถาม มีเครื่องมือที่ต้องการ จะใช้ในการวิจัยหลายๆ อย่าง อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีการวัดอยู่หลายแนวทางการศึกษาความพึงพอใจ อาจแยกกล่าวแนวทางวัดได้สองแนวคิดตามความเห็นของ ซาลิซนิกส์ สเทนส์ กล่าวคือ

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงานที่บ้านและทุกๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตการศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ
2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงาน การนิเทศงาน เกี่ยวกับนายจ้าง

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

กึ่งเพชร ส่งเสริม (2552) การศึกษาเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่เป็นเด็กปกติ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองและมีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาของครู ผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง พบว่า ครู ผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่อรูปแบบในแต่ละด้านและรวมอยู่ในระดับมาก

รุ่งฤดี หมั่นการ (2552) พัฒนาหลักสูตรการสอนบูรณาการแบบคละชั้นสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า (1) ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรการสอนบูรณาการแบบคละชั้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 11 ประโยชน์

และวิธีการสอนแบบคละชั้น คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 (2) ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรการสอนบูรณาการแบบคละชั้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 11 ประโยชน์และวิธีการสอนแบบคละชั้น คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 (3) ผู้เรียนโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรการสอนบูรณาการแบบคละชั้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ผู้เรียนโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 11 ประโยชน์และวิธีการสอนแบบคละชั้น คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 (4) ผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็น ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หลักสูตรการสอนบูรณาการแบบคละชั้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อ 6 วิธีการเรียนรู้แบบคละชั้น คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 (5) ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดเล็กปีการศึกษา 2551 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ แต่ปีการศึกษา 2552 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ คือ คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดเล็กปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนเท่ากับ 38.41 คะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ เท่ากับ 37.71

จำลองเอกพยนต์ ง่วนทอง (2553) ได้พัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นของโรงเรียนขนาดเล็กที่พัฒนาขึ้น เป็นเครื่องมือประเมินตนเองในการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น นักเรียนชั้น ป.2-3 โรงเรียนวัดใหม่สระพลอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียน รวม 14 คน และได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 นอกจากนี้ได้เผยแพร่เกณฑ์การประเมินที่ได้จากการวิจัยไปยังโรงเรียนเรียนขนาดเล็กที่จัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จำนวน 27 โรงเรียน เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นที่เหมาะสม

โรงเรียนวัดเขาสารอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 (2556) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนในแต่ละปีการศึกษา ประมาณ 80 - 90 คน มีครูและผู้บริหาร 6 คน โรงเรียนประสบปัญหาครูไม่ครบชั้น ขาดครูบางสาขาวิชา โรงเรียนจัดดำเนินการเรียนการสอนในรูปแบบการคละชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น (Multigrade Teaching)

คือ การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุ ซึ่งมีความสามารถต่างกัน นำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกันเพียงชั้นเดียว พบว่า เด็กได้รับ มีพัฒนาการทุกด้านเต็มตามศักยภาพ มีระเบียบวินัย เกิดสมาธิในการทำงาน รักความสงบควบคุมตนเองและพึ่งพาตนเองได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น รู้สิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่น มีมารยาทตามวัฒนธรรมที่ตนอาศัยอยู่ รักอิสระมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และรักสิ่งแวดล้อม

ฐิติพงษ์ รักษาริกรณ์ (2557) ได้ศึกษาการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบคละชั้นสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก: กรณีศึกษาเขตอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนจัดการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบคละชั้นสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในเขตอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

โรงเรียนบ้านน้ำว้างเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 3 คน นักเรียน 36 คน (10 มิถุนายน 2558) จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีข้อจำกัดในการบริหารงาน เช่น ครูไม่ครบชั้น ขาดครูผู้สอนตามสาขาวิชาเอก ครูมีภาระงานอื่นๆ มาก ทำให้เวลาสอนสำหรับนักเรียนลดลง ดังนั้น เพื่อเป็นการลดปัญหาครูไม่ครบชั้นและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน จึงมีการบริหารจัดการชั้นเรียนคละชั้น ซึ่งในการจัดห้องเรียนคละชั้นครูจะดูแลนักเรียนมากกว่า 1 ชั้นเรียน ดังนั้น จึงมีกิจกรรมที่ครูต้องจัดเตรียมอย่างหลากหลายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหรือ แต่ละคน การจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมคละชั้น จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว งานวิจัยในการเพิ่มศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนคณะชั้น พบว่า โรงเรียนบ้านน้ำว้าง มีการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของเขตพื้นที่ และค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

พอตเตอร์ (Porter, 2001, 1) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความบกพร่องและการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ผลการวิจัยพบว่า การจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องเป็นสิ่งที่ท้าทายมาก เนื่องจากมีประชากรเพียงร้อยละ 1 – 10 เท่านั้นที่สามารถเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้ แต่นักเรียนส่วนใหญ่กลับถูกส่งไปอยู่โรงเรียนเฉพาะความพิการ ทำให้เด็กขาดโอกาสทางสังคมที่จะได้อยู่กับเพื่อน ๆ ที่เป็นเด็กปกติ งานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โจนส์สัน (Jonsson, 1995, Online) ที่ศึกษาเรื่องการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ผลการวิจัยพบว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เป็นการจัดการศึกษาที่สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทั้งหลายได้อยู่ใกล้ชิดกับพ่อแม่ และได้เรียนในโรงเรียนใกล้บ้านเหมือนกับเด็กอื่น เพราะเด็กที่มีความบกพร่องเหล่านี้ไม่ได้ถูกส่งไปอยู่โรงเรียนเฉพาะความพิการที่อยู่ไกลบ้าน

สจิวต (Stuart, 2006, 12-26) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเรียนรวมและการสอนนักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน นักเรียนอายุ 6 – 9 ปี จำนวน 42 คน โยใช้ครูร่วมกันสอนโดยที่ครูช่วยกันสอนและดูแลทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติที่เรียนรวมกัน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนภายใต้ปรัชญาของการเรียนรวม คือ นักเรียนทุกคนได้รับการตอบสนองตามความต้องการของแต่ละบุคคลมากกว่าการได้รับการสอนเหมือนกัน ครูมีความเชื่อว่า นักเรียนทั้งที่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และนักเรียนทั่วไปต่างเป็นสมาชิกของห้องเรียน ที่จะได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน การจัดห้องเรียนแบบคละชั้นสามชั้นปีเป็นการขยายขอบเขตในการช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้กับเพื่อนได้ดียิ่งขึ้น

บราวน์ (Brown, 2007) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ยุทธศาสตร์การเรียนรวมสำหรับความเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับชั้นเรียนทั้งระบบ ผลการวิจัยพบว่า การสอนนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันทั้งนักเรียนที่มีความฉลาดมากจนถึงนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนที่มีการจัดการศึกษาปกติ ผู้วิจัยใช้ระบบบทเรียนหลายระดับความสามารถโดยใช้ตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงและมีประโยชน์ต่อเด็ก ผู้วิจัยใช้การช่วยเหลือสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องไม่มากนัก ใช้วิธีการปรับเปลี่ยนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องมากหรือรุนแรง และนักเรียนที่ฉลาด เพื่อให้ให้นักเรียนทั้งหมดเรียนด้วยกันในห้องเรียนเดียวกันได้

ปีเตอร์สัน (Peterson, 2007) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทั้งโรงเรียน การศึกษาโรงเรียนเรียนรวมและการปฏิรูปโรงเรียนในชนบท การเรียนรู้ด้วยกันอันเป็นบทเรียสำหรับการจัดการเรียนรวม ผู้วิจัยทำการศึกษากิจการจัดการเรียนรวมจาก 16 โรงเรียนในมลรัฐมิชิแกน และวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา จากปี ค.ศ.1998 – 2002 ผลการวิจัยพบว่า หลักการสำคัญของการพัฒนาทั้งโรงเรียนเพื่อการเรียนรวมมี 5 ประการ ได้แก่ การสนับสนุนให้ประชาชนมีประชาธิปไตย การรวมนักเรียนให้เรียนด้วยกัน การสอนด้วยวิธีการหลายระดับความสามารถ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และการให้ผู้ปกครองชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในหลักการทั้ง 5 ประการทำให้ได้รายละเอียดของการจัดการเรียนรวมที่มีประสิทธิภาพและการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย การช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนกับนักเรียนปกติ การใช้หลักสูตรและวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ
คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและ
รายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนในการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน สำหรับตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ไว้ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ เป็นอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านหลักสูตรและการสอนระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน คือ ผศ.ดร.อมรรัตน์ วัฒนารัตน์ ผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา การสอน และการนิเทศติดตามและประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน คือ นางสาวภัทราภรณ์ น้อยกอก ศึกษานิเทศก์กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คือ นางสาวเกศราภรณ์ อุทัยชิน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหนองตางู อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองตางู อำเภอ บรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่พัฒนาขึ้นโดยดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 6 คน โรงเรียนวัดหนอง ตางู อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ประกอบด้วย นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูงระดับชั้น ละ 1 คน ปานกลางระดับชั้นละ 1 คน และต่ำกว่าปานกลางระดับชั้นละ 1 คน ระหว่างทดสอบ ประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ก่อนนำไป ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก

2.2 ขั้นตอนทดลองแบบกลุ่มเล็ก นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การ สอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่แก้ไข ปรับปรุงมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 จำนวน 9 คน รวมทั้งหมด 18 คน โรงเรียนวัดหนองตางู อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

ประกอบด้วย นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูงระดับชั้นละ 3 คน ปานกลางระดับชั้นละ 3 คน และต่ำกว่า ปานกลางระดับชั้นละ 3 คน ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม เพื่อ พิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมหากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระกิจกรรมระหว่างและ แบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้นแล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่มจนได้ ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอน แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

2. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

1. ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรม ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการอย่างละเอียด ทั้ง แนวคิด ทฤษฎี และหลักการสำคัญในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ให้มีลักษณะ 3 แบบ ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันทั้งสองระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบรวมทั้งชั้น (Whole Class Teaching)

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์ คือ การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ และเป็นกลุ่มตามระดับชั้น ตาม แนวการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group Work Teaching)

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคล ตามแนวการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Teaching)

1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ภาษาอังกฤษต่างประเทศเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ

1.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ภาษาอังกฤษต่างประเทศเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ที่จะใช้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง กำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และจำนวนชั่วโมงได้ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และจำนวนชั่วโมง จากหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Seasons and Climate

มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
ต 1.1 ป. 5/3	1. Talking about seasons	ทดสอบก่อนเรียน	1
ต 1.3 ป. 5/1	in Thailand and Western	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4
ต 1.1 ป. 6/3	countries.	เพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอน	
ต 1.3 ป. 6/1	2. Giving information ; weather of each season in Thailand and Western countries	แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ เรื่อง The Climate and Temperature	
	3. Explaining information about Clothes in each	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอน แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม	4

season and weather.	นันทนาการ เรื่อง Seasons in Thailand and Western countries	
	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4
	เพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม	
	นันทนาการ เรื่อง Clothes in each season	
	ทดสอบหลังเรียน	1
รวมเวลา		14

1.4 ศึกษาเอกสารทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และกำหนดกรอบของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

1.5 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดให้ สื่อ/อุปกรณ์ รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้ง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีทั้งหมด 3 กิจกรรม ได้แก่

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง The Climate and Temperature
2. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง Seasons in Thailand and Western countries
3. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง Clothes in each season

1.6 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการดำเนินการเรียนจำนวน 12 คาบ คาบละ 60 นาที ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง The Climate and Temperature

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Seasons in Thailand and Western countries

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Clothes in each season

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่ากิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีความเหมาะสม

1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และประเมินความเหมาะสม

1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1.9.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดหนองตาว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

1.10 พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ไปใช้กลุ่มเป้าหมาย

2. การสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ที่มีผู้วิจัยเอาไว้ก่อนแล้วว่าเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

2.2 กำหนดจุดประสงค์ในการประเมิน

2.3 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน ดังนี้

2.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

1. ด้านผลการเรียนรู้
2. ด้านสาระสำคัญ
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
4. ด้านเนื้อหา
5. ด้านความเหมาะสมตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

6. ด้านการวัดและประเมินผล
7. ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

2.3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอน แบบ

คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

1. ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้
3. ด้านความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับ

กิจกรรมนันทนาการ

4. ด้านวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
5. ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 สร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ระดับ	3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.5 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา และความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำรายการที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วมาจัดพิมพ์และนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

1.2 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

1.3 ส่งแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

1.4 รับแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 คืนจากผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดหนองตางู

อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่พัฒนาขึ้นโดย ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 - 6 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 จำนวน 3 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 6 คน ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2559 โรงเรียนวัดหนองตางู อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูงระดับชั้นละ 1 คน ปานกลางระดับชั้นละ 1 คน และต่ำกว่าปานกลางระดับชั้นละ 1 คน ระหว่างทดสอบ ประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ก่อนนำไป ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก

2.1.2 ขั้นตอนทดลองแบบกลุ่มเล็ก นำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 - 6 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน รวมทั้งหมด 18 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัด หนองตางู อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ า นครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูงระดับชั้นละ 3 คน ปานกลางระดับชั้นละ 3 คน และต่ำกว่าปานกลางระดับชั้นละ 3 คน ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบ กิจกรรม เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหา สาระกิจกรรมระหว่างและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้นแล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก ซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่มจนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมี ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.31/77.04 และ 78.69/76.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึง นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ โดยมีเกณฑ์ระดับการประเมิน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมมากที่สุด	ได้ระดับ 5
แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมมาก	ได้ระดับ 4
แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมปานกลาง	ได้ระดับ 3
แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมน้อย	ได้ระดับ 2
แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการอ่าน มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ได้ระดับ 1

1.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ในแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 105 – 106)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสูตร E_1/E_2 ดังนี้

2.1 หาคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัดท้ายชั่วโมงทั้งหมด 9 แบบฝึกหัด

2.2 ทหะแนนเฉลียหลังเรียนของนักเรียนที่ทหะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

โดยเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 5 คน โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แยกตามระดับชั้น โดยสร้างแบบทดสอบชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 ข้อ และสร้างแบบทดสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวนระดับชั้นละ 24 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวนระดับชั้นละ 6 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เวลาในการทำ 60 นาที เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา และบทความที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตลอดจนลักษณะเฉพาะและวิธีการสร้างคำตอบ

2. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง และขอบข่ายเนื้อหา ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง Seasons and Climate ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

3. ศึกษาหนังสือเรียน คู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Seasons and Climate ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

4. กำหนดสัดส่วนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ตาราง 4 แสดงสัดส่วนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5							
เรื่องที่	จุดประสงค์การเรียนรู้/ประเภทข้อสอบ						รวม (ข้อ)
	1. บอก ความหมายของ คำศัพท์		2. พูดสนทนา		3. เขียนให้ข้อมูล		
	ปรนัย	อัตนัย	ปรนัย	อัตนัย	ปรนัย	อัตนัย	
	1. The climate and Temperature	4 (2)	-	4 (2)	-	-	

2. Seasons in Thailand and Western countries	4 (2)	-	4 (2)	-	-	2 (1)	10 (5)
3. Clothes in each season	4 (2)	-	4 (2)	-	-	2 (1)	10 (5)
รวมทั้งหมด (ข้อ)							30 (15)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่องที่	จุดประสงค์การเรียนรู้/ประเภทข้อสอบ						รวม (ข้อ)
	1. บอก ความหมายของ คำศัพท์		2. พุทธสนทนา		3. เขียนให้ข้อมูล		
	ปรนัย	อัตนัย	ปรนัย	อัตนัย	ปรนัย	อัตนัย	
1. The climate and Temperature	4 (2)	-	4 (2)	-	-	2 (1)	10 (5)
2. Seasons in Thailand and Western countries	4 (2)	-	4 (2)	-	-	2 (1)	10 (5)
3. Clothes in each season	4 (2)	-	4 (2)	-	-	2 (1)	10 (5)
รวมทั้งหมด (ข้อ)							30 (15)

หมายเหตุ ตัวในวงเล็บ หมายถึง จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง เช่น 8(4) หมายถึง สร้างแบบทดสอบ 8 ข้อ นำไปใช้จริง 4 ข้อ

5. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนระดับชั้นละ 24 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวนระดับชั้นละ 6 ข้อ รวมทั้งสิ้นระดับชั้นละ 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริงในการทดสอบก่อนและหลังเรียนจำนวนระดับชั้นละ 15 ข้อ

6. หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาแสดงความคิดเห็น ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ กับเนื้อหา และข้อคำถามของแบบทดสอบโดยวิธีของโรวินेलลี (Rovinelli) และ แฮมเบลตัน (R.K. Hambletan) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2537) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 จำนวน 60 ข้อ

7. นำข้อสอบที่ได้ไปหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้ดัชนี เบ รนแนน (Brennan) โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดหนองตาว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 จำนวน ระดับชั้นละ 12 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.80 ซึ่งได้คัดเลือกไว้ 30 ข้อ (ระดับชั้นละ 15 ข้อ) มาสร้างแบบทดสอบ วัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธี ของโลเวต (Lovett)

8. จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบคละ ชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการตาม แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group Pretest- Posttest Design)

ตาราง 5 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group Pretest- Posttest Design)

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

- X หมายถึงการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
- T1 หมายถึงการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
- T2 หมายถึงการทดสอบหลังทดลอง (Posttest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อธิบาย ชี้แจง ตกลงและทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในการทำการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 5 คน

2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ไปให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำการทดสอบก่อนเรียน

3. ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 จำนวน 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาโดย ปกรณ์ ประจัญบาน ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำกระดาษคำตอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน

2. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ด้วยวิธีการทดสอบ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Rank Test

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร วิธีการสร้างและขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสาร และงานวิจัย

2. กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ซึ่งเป็นด้านบรรยากาศ จำนวน 5 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 8 ข้อ กำหนดค่าเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 105 – 106 ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับ	3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับแก้ตามคำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมสอดคล้อง
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมสอดคล้อง
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมสอดคล้อง

6. นำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง 0.50 – 1.00 และนำข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 มาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

7. หาความเที่ยงของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยหาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดหนองตาว อําเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่หาประสิทธิภาพของกิจกรรม

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มาตรวจให้คะแนนเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเทียบเกณฑ์เพื่อแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ดังนี้

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ไชยศ เรืองสุวรรณ, 2533 หน้า 138)

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (ไชยศ เรืองสุวรรณ, 2533 หน้า 138)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนรวม
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test คำนวณจากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์, 2553, หน้า 92)

$$\text{สูตร} \quad D = Y - X$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
 X แทน คะแนนความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนทำการทดลอง

Y แทน คะแนนความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษหลัง
การทดลอง

หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่กำกับด้วยเครื่องหมาย บวก และลบ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดอันดับจากน้อยไปมากโดยหาค่าที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่ได้คิดเครื่องหมาย)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 คำนวณได้จากสูตร E_1/E_2 (รัตนะ บัวสนธ์, 2537 หน้า 136)

1.1 การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

สูตร

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในกิจกรรม

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในขณะที่ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทั้งหมดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

N แทน จำนวนผู้เรียน

1.2 การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

สูตร

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมของผู้เรียนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

2. สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 181)

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. สูตรการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Brennan มีสูตร ดังนี้
 (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป., หน้า 210)

$$\text{สูตร} \quad B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ
 U แทน จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
 L แทน จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
 N_1 แทน จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์
 N_2 แทน จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

4. สูตรการหาค่าความเที่ยง ของแบบทดสอบ ของ โลเวต (Lovett) แบบทดสอบอิงเกณฑ์
 ใช้สูตร ดังนี้ (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2546, หน้า 85 - 86)

$$\text{สูตร} \quad r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X - \sum X^2}{(k-1) \sum (X-c)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเที่ยง
 X แทน คะแนนของแต่ละคน
 k แทน จำนวนข้อมูล
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

5. สูตรค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดย
การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
(วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2546, หน้า 91) ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_j^2}{S_t^2} \right]$$

สูตร			
เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_j^2$	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนการตอบแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา(Research and Development) ซึ่งได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ผลการสร้างผลสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างจำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 เรื่อง ได้แก่

1. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง The climate and temperature
2. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Seasons in Thailand and Western countries
3. กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Clothes in each season

ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีการผสมผสาน คำศัพท์ ข้อความ เนื้อเรื่อง ภาพนิ่ง ที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน โดยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านเนื้อหาวิชาและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รวมเฉลี่ย	N = 3		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านสาระสำคัญ	4.44	0.50	มาก
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.73	0.23	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้	4.47	0.45	มาก
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.66	0.41	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.75	0.25	มากที่สุด
6. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้	4.55	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้ง 6 ด้าน	4.60	0.13	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า พบการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ลักษณะโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ส่วนด้านสาระสำคัญ และด้านสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ

ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏผลดังนี้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพ ได้ผลดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 ผลการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน โรงเรียนวัดหนองตา อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก ผลการทดลองพบว่า ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม และนักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตลอดเวลา แต่มีโครงสร้างประโยคบางประโยคยังไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

การทดลองครั้งที่ 2 ผลการทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน โรงเรียนวัดหนองตา อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรม ผลการทดลองพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 แบบ คือ แบบพหุลักษณะ แบบเอกลักษณ์ และแบบอัตลักษณ์ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.31/77.04 และ 78.69/76.30 ดังตารางที่ปรากฏ

ตารางที่ 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5					
คะแนนเก็บระหว่างทำกิจกรรม					
ชื่อเรื่อง	แต่ละเรื่อง			รวมคะแนนเก็บ ระหว่างเรียน (95)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (15)
	เรื่องที่ 1 The climate and temperature (25)	เรื่องที่ 2 Seasons in Thailand and western countries (35)	เรื่องที่ 3 Clothes in each season (35)		
รวมคะแนน	171	246	244	661	104
คะแนนเฉลี่ย	19.00	27.33	27.11	73.44	11.56
เฉลี่ยร้อยละ	76.00	78.10	77.46	77.31	77.04
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 77.31			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 77.04		
$E_1/E_2 = 77.31/77.04$					

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อเรื่อง	คะแนนเก็บระหว่างทำกิจกรรมแต่ละเรื่อง			รวมคะแนนเก็บระหว่างเรียน (134)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (15)
	เรื่องที่ 1 The Climate and Temperature (42)	เรื่องที่ 2 Seasons in Thailand and western countries (50)	เรื่องที่ 3 Clothes in each season (42)		
รวมคะแนน	103	352	298	949	103
คะแนนเฉลี่ย	11.44	39.11	33.11	105.44	11.44
เฉลี่ยร้อยละ	76.30	78.22	78.84	78.69	76.30
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 78.69			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 76.30		
$E_1/E_2 = 78.69/76.30$					

จากตารางที่ปรากฏจะเห็นว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 77.31/77.04 และ 78.69/76.30

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 5 คน ผู้วิจัยขอนำเสนอตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	ผลต่างของ	อันดับที่ของ	อันดับตาม	
	เรียน(X)	เรียน(Y)	คะแนน	ความ	เครื่องหมาย	
	(15)	(15)	(Y-X)	แตกต่าง	บวก	ลบ
1	5	12	7	3	3	
2	7	13	6	2	2	
3	4	8	4	1	1	
$\sum x$	16	31			6	
$\bar{x}$	5.33	10.33			2.00	0
ร้อยละ	35.55	68.88				

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	ผลต่างของ	อันดับที่ของ	อันดับตาม	
	เรียน(X)	เรียน(Y)	คะแนน	ความ	เครื่องหมาย	
	(15)	(15)	(Y-X)	แตกต่าง	บวก	ลบ
1	8	12	4	2	2	
2	11	14	3	1	1	
$\sum x$	19	26	8		3	
$\bar{x}$	9.50	13.00			1.50	0
ร้อยละ	63.33	86.66				

จากตารางจะเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ตามตารางเทียบของ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed-rank Test

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ผู้วิจัยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน

ด้านที่	รวมเฉลี่ย	N = 5		ระดับความพึงพอใจ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านบรรยากาศ	4.80	0.35	มากที่สุด
2	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.83	0.19	มากที่สุด
3	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.90	0.16	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน		4.83	0.21	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับ มากที่สุด

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มีรายละเอียดการสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/77.04 และ 78.69/76.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยทางสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 อยู่ในระดับ มากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีทั้งหมด 3 แบบ ได้แก่ 1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้พร้อมกันทั้งสองระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบรวมทั้งชั้น (Whole Class Teaching) 2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ และเป็นกลุ่มตามระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group Work Teaching) และ 3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณะ คือ การจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคล ตามแนวการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Teaching) ได้รับการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรม จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยภาพรวมพบว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ จากนักการศึกษาหลายท่าน แล้ว ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ กิจกรรมนันทนาการ และนำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ มาหาค่าประสิทธิภาพกับนักเรียนคน โรงเรียนวัดหนองตางู อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด ประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 75/75 พบว่า กิจกรรมทั้ง 3 แบบ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.31/77.04 และ 78.69/76.30 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 แบบ มีความหลากหลายตอบสนองต่อความแตกต่าง ในการเรียนรู้ระหว่างบุคคล ซึ่งบางคนอาจจะเรียนได้ดีทั้ง 3 แบบ หรือบางคนอาจจะถนัดเป็นกลุ่ม เฉพาะหรือเรียนเป็นรายบุคคล จากการทำกิจกรรมพบว่านักเรียนมีความสนใจและให้ความร่วมมือใน การทำกิจกรรมดีมากและยังสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนเองที่ได้เรียนไป ประยุกต์ใช้ในชั่วโมงเรียนของตนเอง ซึ่งประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการที่ได้นั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับอัญชลี ระบือพิณ ที่ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนแบบคละชั้นร่วมกับ กิจกรรมนันทนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา (2554. หน้า 167) พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา เท่ากับ 75.20/70.10 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 -6 พบว่า พบว่าความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ตามตารางเทียบของ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed-rank Test ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 -6 ที่ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นอย่างเป็น ระบบ ประกอบด้วย 1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน เรียนรู้พร้อมกันทั้งสองระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบรวมทั้งชั้น (Whole Class Teaching)

นักเรียนทุกคนจะเรียนรู้ไปพร้อมกันในกิจกรรมนี้ ซึ่งสามารถช่วยเหลือกันระหว่างพี่และน้อง โดยพี่เคยเรียนมาก่อนก็จะช่วยเหลือโดยการสอนอ่านออกเสียง อธิบายความหมาย และเติมเต็มความรู้ให้กับน้อง และพี่ที่เคยเรียนมาบ้างแล้วอาจจะเกิดการลืมไปบ้างก็จะได้ฝึกฝนทบทวนความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปในตัว จากกิจกรรมนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะได้ฝึกอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะได้ฝึกอ่านและวาดหรือระบายภาพให้ตรงกับคำศัพท์ ซึ่งเป็นไปตามตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 25512. 2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ และเป็นกลุ่มตามระดับชั้น ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม (Group Work Teaching) กิจกรรมนี้นักเรียนจะต้องแยกฝึกฝนในการพูดสนทนาเป็นกลุ่มตามระดับชั้นเนื่องจากกิจกรรมนี้โครงสร้างเนื้อหาและประโยคที่ใช้อาจจะมีความยากง่ายแตกต่างกันตามระดับชั้น ดังนั้นด้วยขอบเขตความยากง่ายของเนื้อจึงต้องฝึกเป็นกลุ่มหรือคู่ตามระดับชั้น เมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนกับเพื่อนของตนเองทำให้เกิดความกล้าที่จะพูดสนทนามากขึ้น ไม่อายที่จะพูดทำให้กิจกรรมเกิดความสโลว์ไพล์ได้ดี และ 3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคล ตามแนวการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Teaching) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องทำเป็นรายบุคคลเนื่องเป็นการประมวลความรู้ของแต่ละคนที่ฝึกฝนใน 2 กิจกรรมแรกมาเขียนเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเรียน เช่น การเขียนตั้งคำถามหรือตอบคำถามเกี่ยวกับสภาพอากาศ โดยกิจกรรมนี้ครูสามารถตรวจสอบความรู้ได้นักเรียนแต่ละคนเรียนรู้ไปได้มากน้อยเพียงใด แล้วมีนักเรียนคนไหนที่ยังต้องเพิ่มเติมตรงส่วนไหน โดยการสังเกตการณ์ทำงานเป็นรายบุคคลจึงสามารถช่วยแก้ไขความบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับจิตพิสัย รักษาภิกรณ์ (2557) ได้ศึกษาการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก : กรณีศึกษาเขตอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนจัดการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในเขตอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 เช่นกัน

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$) แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ทำให้นักเรียนเกิดสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ เหมาะสมส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ อัญชลี ระบือพิน (2554, หน้า 174) จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่านักเรียน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ในการทำกิจกรรมร่วมกันกับนักเรียนที่ต่างกลุ่มอายุ และ ทิฐินันท์ เฟื่องฟู (เพชรดำ ธนุศรี 2546 หน้า 69) ได้ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนแบบรวมชั้นในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โรงเรียนสุเหร่าคลองสิบ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนแบบรวมชั้น นักเรียนมีทักษะทางสังคมสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 พบประเด็นสำคัญต่อไปนี้

1. ครูจะต้องมีความเชื่อมั่นว่านักเรียนทุกคนมีความแตกต่างกันระหว่างบุคคลซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะสามารถเรียนรู้ได้ดีในวิธีการ บริบท หรือลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อที่ครูจะได้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อตอบสนองต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลของนักเรียน
2. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ครูผู้สอนควรศึกษาข้อปฏิบัติ ในการใช้กิจกรรม เตรียมการจัดการเรียนการสอนก่อนการใช้กิจกรรม ขณะใช้กิจกรรม และหลังใช้กิจกรรม
3. ครูผู้สอนควรมีความพร้อมในการสอนและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ และต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี
4. ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบ คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ ควรสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะจากการใช้กิจกรรมพบว่านักเรียนส่วนมากจะเขินอายและไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ดังนั้นครูจึงต้องเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษ จัดบรรยากาศในการเรียนให้ผ่อนคลายเพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่ครูจะต้องจัดการเรียนรู้กับนักเรียนหลายระดับชั้นไปพร้อมกัน ดังนั้น ผู้ที่สนใจทำวิจัยในครั้งต่อไปจึงควรศึกษาว่านักเรียนแต่ละ ระดับชั้นมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และศึกษาว่าขอบเขตของแต่ละชั้นจะต้องเรียนอะไรบ้างตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละระดับชั้นที่เป็นตัวกำหนด และเชื่อมโยงไปถึงออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา วิธีการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดและประเมินผล ให้ตรงตามจุดประสงค์ที่เราต้องการวัดและพัฒนาในแต่ละระดับชั้น และยังสามารถนำไปพัฒนากับเนื้อหาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เป็นต้น และนำไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ

2. เนื่องจากปัจจุบันมีสื่อจากแหล่งต่าง ๆ มากมายให้ค้นคว้า และนำมาประยุกต์ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ครูควรมีการพัฒนาวิธีการนำเสนอ หรือแนวการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการในวิธีที่หลากหลาย เช่น ใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา พัฒนาเป็นบทเรียนออนไลน์ เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วีดีโอ สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การออกเสียงอย่างถูกต้องและสามารถและทำทางประกอบ รวมถึงแสดงแววตา สีหน้า ในขณะที่พูด โดยที่ครูไม่ต้องอธิบายเป็นนามธรรม นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยตรงเลย เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิ่งเพชร ส่งเสริม. (2552). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร
- คุณวัฒน์ สมบูรณ์. (2555). ปัญหาและความต้องการในการบริหารจัดการของโรงเรียนขนาดเล็กที่จัดการเรียนรู้แบบคละชั้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา
- ฉันท ชาติทอง. (2552). การจัดการชั้นเรียน : ห้องเรียนแห่งความสุข. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน เอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1 – 5 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปรินต์ติ้ง
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. แพร่: ฐานบัณฑิต.
- ทิพาพร สุจารี. (2553). รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทศนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผินชัย. (ม.ป.ป.). สถิติเพื่อการวิจัย. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2534). วิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิชญาพรันต์.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ปาณิตา อางจวงษ์. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่ม

TAI กับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต).

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงพอใจ. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม. (2559 - 2560). คู่มือครูพระราชทาน โครงการการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: สยามพรีนซ์

รัตน์ บัวสนธ์. (2556). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม. พิษณุโลก: บุ๊คกราฟฟิค

เรณูภา หนูวัฒนา. (2558). การสอนแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). ราชบุรี: วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วชิรเกียรติ เบ้าทองจันทร์. (2553). การใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์อ่านเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2547). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ศิดา เยี่ยมขันติถาวร. (2556). ความรู้เบื้องต้นที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรรู้เกี่ยวกับการออกเสียง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิริณา สมศรี. (2558). วิธีการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2559, จาก <http://sirinapa040.blogspot.com/2015/11/learning-log-15.html>

ศุภมาส กุลดั่งวัฒนา. (2554). สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้นในโรงเรียนขนาดเล็ก ระดับช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยนครพนม, นครพนม

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ

สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2553). การสอนแบบคละชั้นในโรงเรียนขนาดเล็ก.แพร่: แพร่ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- อัญชลี โพธิ์ทอง, และสมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542). หลักการและทฤษฎีการบริหาร การประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัญชลี ลานกระปือ. (2554). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบคละชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- อ้อมธจิต แป้นศรี. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนสองภาษา รูปแบบ
ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแบบบูรณาการ. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Anoymous. (2008). Multigrade Teaching Strategies: Issues and Strategies. Online.
<https://www.ippn.ie/index.php/resources/school-policies/1025-multi-grade-teaching-issues-a-strategies>. 5 June, 2017.
- Abhayadeva. (1989). Development of Multi-grade and Multi-level Teaching
Strategies: Towards Qualitative Development of Primary Education in Sri
Lanka. Sri Lanka.
- Ames. (2007). Education for all and Multigrade Teaching: Challenge and Opportunities.
Natheland: Springer.
- Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book.
- Green, C. N. (1972). The satisfaction-performance controversy: New developments
and their implication. Business Horizon: n.p.
- Maslow, Abraham. (1970). Motivation and personality. New York: Harper and Row
Publishers.
- Morse, Nancy C. (1955). Satisfaction in the white collar job. Michigan: University of
Michigan Press.
- Rosenshine, B., & Meister, C. (1992). The use of scaffolds for teaching higher-level
cognitive strategies. Educational Leadership: n.p.

- Shelly, M. W. (1975). *Responding to social change*. Pennsylvania: Dowden Huntchisam Press.
- Wood, D., Bruner, J., & Ross, G. (1976). The role of tutoring in problem solving. *Journal of Child Psychology and Child Psychiatry*, 17, 89–100.
- Yoder, Dale, et al. (1985). *Personal principles and policies*. New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าด้วยตนเอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

1. ผศ. ดร.อมรรัตน์ วัฒนธรร อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ
2. นางสาวภัทรภรณ์ น้อยกอ ศึกษานิเทศก์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ
3. นางสาวเกศราภรณ์ อุทัยชิน ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดหนองตาสูง อำเภอบรรพตพิสัย
จังหวัดนครสวรรค์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการค้นคว้าด้วยตนเองและหนังสือ
ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าด้วยตนเอง

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/๒๕๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองตา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายสถาพร สมอุทัย รหัสประจำตัว ๕๘๐๙๐๒๙๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖”
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการค้นคว้าอิสระ
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายสถาพร สมอุทัย

โทร ๐๘-๘๘๖๗-๘๗๖๕

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/๒๔๒๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายสถาพร สมอุทัย รหัสประจำตัว ๕๘๐๙๐๒๙๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖”
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.วิเชียร ชำรงโสภณกุล
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการค้นคว้าอิสระ
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายสถาพร สมอุทัย

โทร ๐๘-๘๘๖๗-๘๗๖๕

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/๒๕๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ วัฒนธ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร สมอุทัย รหัสประจำตัว ๕๘๐๙๐๒๙๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖”
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.วิเชียร อ่างโสมถิตกุล
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายสถาพร สมอุทัย

โทร ๐๘-๘๘๖๗-๘๗๖๕

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/๒๔๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณภัทรภรณ์ น้อยกอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร สมอุทัย รหัสประจำตัว ๕๘๐๙๐๒๙๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖"
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายสถาพร สมอุทัย

โทร ๐๘-๘๘๖๗-๘๗๖๕

ที่ ศร ๐๕๒๗.๐๒/๒๕๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพิชญา โคทวี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร สมอุทัย รหัสประจำตัว ๕๔๐๙๐๒๙๕ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖"
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.วิเชียร อารังโสภิตกุล
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายสถาพร สมอุทัย

โทร ๐๘-๘๘๖๗-๘๗๖๕

ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินระดับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้
3. ด้านวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

นายสถาพร สมอุทัย
นิสิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้					
1.1 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
1.2 มีความน่าสนใจ					
1.3 เห็นวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน					
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้					
2.1 มีความชัดเจนแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน					
2.2 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง					
2.3 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย					
3. ด้านวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้					
3.2 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.3 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง					
3.4 เป็นลำดับขั้นตอน					
3.5 มีความชัดเจน					
4. ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้					
4.2 สามารถใช้วัดผลและประเมินผลได้จริง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความ			$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม สอดคล้อง
	คิดเห็นของ					
	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					
	1	2	3			
4.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สามารถใช้วัดผลและประเมินผลได้จริง	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.79	0.26	มากที่สุด

ภาคผนวก ง แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยบใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน
ระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด
2. ด้านสาระการเรียนรู้
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
5. ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
โดยกำหนดระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

นายสถาพร สมอุทัย
นิสิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด					
1.1 มีความถูกต้อง					
1.2 มีความชัดเจน					
2. ด้านสาระการเรียนรู้					
2.1 มีความถูกต้อง					
2.2 มีความชัดเจน					
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 มีความชัดเจนแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน					
3.2 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง					
3.3 ใช้ภาษาที่เหมาะสม					
4. ด้านการจัดกิจกรรมรูปแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ					
4.1 จัดกิจกรรมเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเป็นระบบ ขั้นตอน					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.4 เหมาะสมกับเวลา					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
5. ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 เหมาะสมกับผู้เรียน					
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
5.4 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5.5 มีความน่าสนใจ					
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6.2 ใช้เครื่องมือวัดผลได้ถูกต้อง เหมาะสม					
6.3 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน					
6.4 สามารถใช้วัดผลและประเมินผลได้จริง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก จ ผลการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 10 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการข้อความความเห็น	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม สอดคล้อง
	(คนที่)					
	1	2	3			
1.สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด						
1.1 มีความถูกต้อง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 มีความชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านสาระการเรียนรู้						
2.1 มีความถูกต้อง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 มีความชัดเจนแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับ ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ใช้ภาษาที่เหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ						
4.1 จัดกิจกรรมเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม นันทนาการได้อย่างเป็นระบบ ขั้นตอน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลา	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด

รายการข้อความความคิดเห็น	คะแนนความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			x̄	S.D.	ความ เหมาะสม สอดคล้อง
	(คนที่)					
	1	2	3			
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.66	0.57	มากที่สุด
5.5 มีความน่าสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 ใช้เครื่องมือวัดผลได้ถูกต้อง เหมาะสม	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
6.3 มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
6.4 สามารถใช้วัดผลและประเมินผลได้จริง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.93	0.10	มากที่สุด

ภาคผนวก ฉ ผลการตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคำสั่ง/คำชี้แจง รายละเอียด และข้อจำกัด

ตาราง 11 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคำสั่ง/คำชี้แจง รายละเอียด และข้อจำกัด

กิจกรรมเรื่อง	รายการตรวจสอบ			การปรับปรุง
	คำสั่ง/คำชี้แจง	รายละเอียด	ข้อจำกัด	
1. The climate and Temperature	มีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	คำศัพท์ ข้อความ เนื้อเรื่อง หรือ โครงสร้างประโยค พิมพ์ผิด และตก หล่น	เวลาในการจัด กิจกรรม เหมาะสม	แก้ไขการพิมพ์ ข้อความผิดและ ตกหล่น
2. Each seasons in Thailand and Western countries	มีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	คำศัพท์ ข้อความ เนื้อเรื่อง หรือ โครงสร้างประโยค พิมพ์ผิด และตก หล่น	เวลาในการจัด กิจกรรม เหมาะสม	แก้ไขการพิมพ์ ข้อความผิดและ ตกหล่น
3. Clothes in each season	มีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	คำศัพท์ ข้อความ เนื้อเรื่อง หรือ โครงสร้างประโยค พิมพ์ผิด และตก หล่น	เวลาในการจัด กิจกรรม เหมาะสม	แก้ไขการพิมพ์ ข้อความผิดและ ตกหล่น

ภาคผนวก ข ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
ตามเกณฑ์ 75/75

ตาราง 12 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน และนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5					
คะแนนเก็บระหว่างทำกิจกรรม					
ชื่อเรื่อง	แต่ละเรื่อง			รวมคะแนนเก็บ ระหว่างเรียน (95)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (15)
	เรื่องที่ 1 The climate and temperature (25)	เรื่องที่ 2 Seasons in Thailand and western countries (35)	เรื่องที่ 3 Clothes in each season (35)		
รวมคะแนน	171	246	244	661	104
คะแนนเฉลี่ย	19.00	27.33	27.11	73.44	11.56
เฉลี่ย ร้อยละ	76.00	78.10	77.46	77.31	77.04
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 77.31				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 77.04	
$E_1/E_2 = 77.31/77.04$					

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อเรื่อง	คะแนนเก็บระหว่างทำกิจกรรมแต่ละเรื่อง			รวมคะแนนเก็บ ระหว่างเรียน (134)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (15)
	เรื่องที่ 1 The Climate and Temperature (42)	เรื่องที่ 2 Seasons in Thailand and western countries (50)	เรื่องที่ 3 Clothes in each season (42)		
รวมคะแนน	103	352	298	949	103
คะแนนเฉลี่ย	11.44	39.11	33.11	105.44	11.44
เฉลี่ยร้อยละ	76.30	78.22	78.84	78.69	76.30
ประสิทธิภาพของกระบวนการ = 78.69			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ = 76.30		
$E_1/E_2 = 78.69/76.30$					

ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แต่ละข้อที่แนบมาให้อ่านสามารถวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมายลงในช่อง “+1, 0 หรือ -1” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- + 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นั้นจริง
- 0 ถ้าไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้ว่าข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นั้นจริง
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นั้นจริง

เรื่องที่ 1 The climate and temperature

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้	1. a. cool b. rainy c. windy d. hot 				
	2. It's a. sunny b. cloudy c. rainy d. hot 				
	3. The weather is a. foggy b. cold c. sunny d. clear 				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	4. The is thirty degrees Celsius. <u>a. temperature</u> b. season c. hot d. sunny 				
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง The climate and temperature ได้	5. A : What is the weather like today? B : a. It is rainy. b. it is windy. <u>c. It is snowy.</u> d. It is warm 				
	6. A : How is the weather in the cold season? B : a. It is hot. b. It is rainy. <u>c. It is cold.</u> d. It is warm.				
	7. A : B : It is foggy and cold. a. How is the weather in the summer? <u>b. How is the weather in the winter?</u> c. How is the weather in the hot season? d. How is the weather in the spring?				
	8. A : Today is 40 degrees Celsius. B : What the weather like today? A : a. Today is cool. b. Today is rainy. c. Today is cold. <u>d. Today is hot.</u>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	13. is in the cold season in Thailand. a. May b. June c. August <u>d. November</u>				
	14. isn't in the rainy in Thailand. <u>a. June</u> b. July c. August d. September				
2. นักเรียนสามารถพูด สนทนาตามบทบาท สมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้	15. A : How many seasons are there in Europe? B : a. two seasons. b. three seasons. <u>c. four seasons.</u> d. five seasons.				
	16. A : How many seasons are there in Thailand? B : a. two seasons. b. three seasons. <u>c. four seasons.</u> d. five seasons.				
	17. A : Is October in the hot season in Thailand? B : a. Yes, it is. b. Yes, it isn't. It is in the rainy season. c. No, it is. <u>d. No, it isn't. It is in the rainy season.</u>				
	18. A : Is January in the cold seasons in Thailand? B : <u>a. Yes, it is.</u> b. Yes, it isn't. It is in the hot season. c. No, it is. d. No, it isn't. It is in the hot season.				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้	Read and write answer the questions 19 – 20. In Thailand, there are three seasons. November, December, January and February are in the cold season. March, April, May and June are in the hot season. July, August, September and October are in the rainy season.				
	19. How many seasons are there in Thailand? <u>Three seasons.</u>				
	20. Is December in the cold season in Thailand? <u>Yes, it is.</u>				

เรื่องที่ 3 Clothes in each season

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้	21. a. trousers b. shorts <u>c. T – shirt</u> d. blouse 				
	22. a. trousers b. shorts c. T – shirt <u>d. blouse</u> 				
	23. a. trousers <u>b. shorts</u> c. T – shirt d. blouse 				
	24. <u>a. trousers</u> b. shorts c. T – shirt d. blouse 				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติเรื่อง Clothes in each season ได้	25. A : What do you wear in the summer? B : a. I wear a coat. b. I wear a sweater. c. I wear a scarf. <u>d. I wear a T – shirt.</u>				
	26. A : What do you wear in the rainy season before go outside? B : a. I wear a shirt. <u>b. I wear a raincoat.</u> c. I wear a sweater. d. I wear a jeans.				
	27. A : B : I wear a tank top and a sort skirt. a. What do you wear in the cold season? b. What do you wear in the rainy season? <u>c. What do you wear in the hot season?</u> d. What do you wear in the winter?				
	28. A: Does she wear scarf in the cold season? B: Yes, a. he does <u>b. she does</u> c. I do d. they do				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Clothes in each season ได้	29. What do you wear in the winter? <u>I wear (sweater, trousers, socks, boots, scarf, gloves, coat and overcoat, etc) in the winter.</u>				
	30. What cloth do you want to buy in the hot season? <u>I want to buy (T – shirt, shorts, tank top, skirt, sandals, etc) in the hot season.</u>				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฅ การประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้น ร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน เรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้น ร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1.00	ใช้ได้

លេខ	ការវាយតម្លៃ	(កម្រិត)			IOC	ប្រភេទ
		1	2	3		
17	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
18	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
19	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
20	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
21	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
22	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
23	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
24	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
25	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
26	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
27	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
28	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
29	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ
30	1.00	1	1	1	1.00	ល្អ

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แต่ละข้อที่แนบมาให้อ่านว่าสามารถวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมายลงในช่อง “+1, 0 หรือ -1” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- + 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นั้นจริง
- 0 ถ้าไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้ว่าข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นั้นจริง
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นั้นจริง

เรื่องที่ 1 The climate and temperature

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้	1. Which one are the weathers? a. summer, autumn, spring b. market, hospital, museum c. kangaroo, fox, elephant d. cold, warm, hot				
	2. Mom: What is the(2)..... like today? Dad : It's windy and cool. Mom : What is the temperature? Dad: It's night degrees Celsius. a. weather b. season c. temperature d. Fahrenheit				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	3. What's the weather like in the rainy season? It is a. sunny and hot <u>b. rainy and wet</u> c. warm and dry d. cold and snowy				
	4. How is the weather? a. It's sunny b. It's windy <u>c. It's snowy.</u> d. It's rainy				
2. นักเรียนสามารถ พูดสนทนาตาม บทบาทสมมติ เรื่อง The climate and temperature ได้	5. A : How is the weather today? B : a. It's sunny and hot. <u>b. It's windy and cold.</u> c. It's fresh and clear. d. It's rainy and wet. 				
	6. A : What is the temperature today? B : a. It's seven degrees Celsius. <u>b. It's twenty seven degrees Celsius.</u> c. It's seventeen degrees Celsius. d. It's thirty seven degrees Celsius.				
	7. A : B : It's thirty degrees Celsius. a. How is the weather? b. What is the weather like there? <u>c. What is the temperature?</u> d. How many seasons are there in Thailand?				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ										
		+1	0	-1											
	8. A : What is the weather like today? B : a. It's hot and dry. <u>b. It's cold and snowy.</u> c. It's rainy and wet. d. It's cloudy and rainy. 														
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเรื่อง The climate and temperature ได้	Read and write the answers (9 – 10). Weather Forecast <table><tr><td>North</td><td>19 °C</td></tr><tr><td>Northeast</td><td>32 °C</td></tr><tr><td>Bangkok</td><td>30 °C</td></tr><tr><td>East Coast</td><td>30 °C</td></tr><tr><td>West Coast</td><td>33 °C</td></tr></table> The weather is cool in the North of Thailand. It is nineteen degrees Celsius. It is clear. It is hot in the Northeast of Thailand. It's thirty – two degrees Celsius. It is sunny today. The West Coast of Thailand is hot. The temperature is thirty – three degrees Celsius. It's wet and cloudy in the central part, Bangkok and East Coast. The temperatures are thirty degrees Celsius. 9. What the weather like in the North of Thailand? <u>It's clear.</u> 10. What is the temperature in the central part, Bangkok and East Coast of Thailand? <u>The temperatures are thirty degrees Celsius.</u>	North	19 °C	Northeast	32 °C	Bangkok	30 °C	East Coast	30 °C	West Coast	33 °C				
North	19 °C														
Northeast	32 °C														
Bangkok	30 °C														
East Coast	30 °C														
West Coast	33 °C														

เรื่องที่ 2 Each season in Thailand and western countries

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้	11. Which one are the seasons? a. tiger/ giraffe/ elephant/ monkey b. grape/ watermelon/ banana/ strawberry <u>c. summer/ autumn/fall/ winter/ spring</u> d. cold/ warm/ clear/ hot				
	12. January is in in Thailand. <u>a. the cold season</u> b. the hot season c. the rainy season d. the season				
	13. Which season of Thailand is in November – February? a. The hot season b. The rainy season <u>c. The cold season</u> d. The summer				
	14. What season in this picture? a. winter b. spring <u>c. autumn/fall</u> d. summer 				
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้	15. Alice : Is November in the hot season in Thailand? Jason : a. Yes, it is. b. Yes, it isn't. <u>c. No, it isn't.</u> d. No, it is.				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	16. Daddy : Bob : I like summer because I like to go to the sea. <u>a. What season do you like?</u> b. What season don't you like? c. What season does you like? d. What season doesn't you like?				
	17. A : Are April and May in the hot season in Thailand? B : <u>a. Yes, they are.</u> b. Yes, they aren't. c. No, they are. d. No, they aren't.				
	18. Jeffy : Danny : There are four seasons in Europe. a. How seasons are there in Thailand? b. How many seasons are there in Thailand? c. How seasons are there in Europe? <u>d. How many seasons are there in Europe?</u>				
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้	Read and write answer the questions 19 – 20. In Thailand, there are three seasons. November, December, January and February are in the cold season. March, April, May and June are in the hot season. July, August, September and October are in the rainy season. 19. How many seasons are there in Thailand? <u>There are three seasons in Thailand.</u>				
	20. Is April in the cold season in Thailand? <u>No, it isn't. it is in the hot season.</u>				

เรื่องที่ 3 Clothes in each season

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เรื่อง Clothes in each season ได้	21. What should we wear in the cold season? We should wear a. flip – flops b. raincoat c. shorts d. scarf				
	22. We put on a in the sunny day. a. sweater b. boots c. tank top d. coat				
	23. If it's cold, we want the a. hat b. umbrella c. sweater d. raincoat				
	24. Kim always wears in the winter. a. dress b. coat c. shorts d. raincoat				
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season ได้	25. A: Do they wear scarf in the cold season? B: Yes, a. he does b. she does c. I do d. they do				
	26. Jane : July : I wear an overcoat and a pair of gloves. a. What do you wear in summer? b. What do you wear in autumn? c. What do you wear in spring? d. What do you wear in winter?				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	27. Mary : What does Joe wear in the winter? Benny : a. He wears a tank top in the winter. b. He wears a swimsuit in the winter. <u>c. He wears a coat in the winter.</u> d. He wears a T – shirt in the winter.				
	28. A : B : She wears a pink blouse and a white skirt. a. What do you wear in the summer? b. What do they wear in the summer? <u>c. What does she wear in the summer?</u> d. What does he wear in the summer?				
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Clothes in each season ได้	29. What do you wear in the winter? <u>I wear (sweater, trousers, socks, boots, scarf, gloves, coat and overcoat, etc) in the winter.</u>				
	30. What cloth do you want to buy in the hot season? <u>I want to buy (T – shirt, shorts, tank top, skirt, sandals, etc) in the hot season.</u>				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ก ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้น ร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้น ร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	1	0	1	0.66	ใช้ได้

ข้อที่	ความถี่ของพื้นที่อยู่อาศัย (คน/ปี)			IOC	แปลผล
	1	2	3		
18	1	1	1	1.00	ใช่
19	1	1	1	1.00	ใช่
20	1	1	1	1.00	ใช่
21	1	1	1	1.00	ใช่
22	1	1	1	1.00	ใช่
23	1	1	1	1.00	ใช่
24	1	1	1	1.00	ใช่
25	1	1	1	1.00	ใช่
26	1	1	1	1.00	ใช่
27	1	1	1	1.00	ใช่
28	1	1	1	1.00	ใช่
29	1	1	1	1.00	ใช่
30	1	1	1	1.00	ใช่

ภาคผนวก ก แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม
นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. ให้ท่านพิจารณาว่า ข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจที่กำหนดมีความสอดคล้องตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดให้หรือไม่ โดยกำหนดเนื้อหาการประเมินออกเป็น 3 ด้านดังนี้
 - 1.1 ด้านบรรยากาศ
 - 1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ
2. การกำหนดความหมายเกณฑ์ประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

ให้	+1	หมายถึง	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด
	0	หมายถึง	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด
	-1	หมายถึง	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด

ข้อที่	คำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
ด้านบรรยากาศ					
1	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม				
2	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม				
3	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน				
4	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ				

ข้อที่	คำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
5	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียน เกิดความคิดที่หลากหลาย				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา				
2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด				
3	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ				
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ				
5	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสดู ความคิดเห็น				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา มากขึ้น				
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน				
ประโยชน์ที่ได้รับ					
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย				
2	การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน				

ข้อที่	คำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
3	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียน สร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้				
4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียน นำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ				
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียน พัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น				
6	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจโดยใช้ เหตุผล				
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและ รู้จักเพื่อนมากขึ้น				
8	กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

4.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สามารถใช้วัดผลและประเมินผลได้จริง	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.79	0.26	มากที่สุด

គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការប្រឡង ឆ្នាំ២០១៤

អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល

លេខ ៥៨០៩០២៩៤

ស្ថាប័ន អង្គការ

៥ - ៦ ក្រសួងអប់រំ និង យុវជន

អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល

អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល

អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល

៥ - ៦ ក្រសួងអប់រំ និង យុវជន អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល

អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល អង្គការស្រាវជ្រាវ និង បណ្តុះបណ្តាល

กิจกรรมเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ
กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

กิจกรรมเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ
กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทาง
แก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง The
climate and season จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แผนละ 4
ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีกระบวนการจัด เนื้อหา และเวลาในการทำกิจกรรม
ดังนี้

เนื้อหากิจกรรม	เวลา (ชั่วโมง)
Pretest (ทดสอบก่อนเรียน)	1
The Climate and Temperature	4
Each season in Thailand and Western countries	4
Clothes in each season	4
Posttest (ทดสอบหลังเรียน)	1
รวม	14

วิธีดำเนินการกิจกรรมเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

กิจกรรมเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 มีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 รูปแบบ ดังปรากฏในตาราง ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ		
1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ	2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ	3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณะ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้พร้อมกันทั้ง 2 ระดับชั้น	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการและเป็นคู่ตามระดับชั้นของตนเอง	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคล

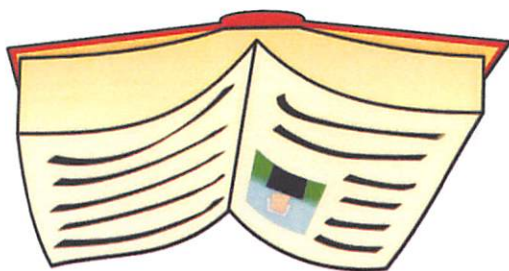

The Climate and Temperature

150191

Each seasons in Thailand and western countries

กิจกรรมเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบละครชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

เรื่องที่ 2 Each seasons in Thailand and Western countries

เวลา	จุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	วิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้	
		การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้
ชั่วโมงที่ 1	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Each seasons in Thailand and western countries ได้ (K)	1. ขึ้น warm up	แบบพหุลักษณะ
		2. ขึ้น presentation	แบบพหุลักษณะ
		3. ขึ้น practice	แบบเอกลักษณ์
		4. ขึ้น production	แบบอัตลักษณะ
		5. ขึ้น wrap up	แบบพหุลักษณะ
ชั่วโมงที่ 2 – 3	2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each seasons in Thailand and western countries ได้ (P)	1. ขึ้น warm up	แบบพหุลักษณะ
		2. ขึ้น presentation	แบบพหุลักษณะ
		3. ขึ้น practice	แบบเอกลักษณ์
		4. ขึ้น production	แบบอัตลักษณะ
		5. ขึ้น wrap up	แบบพหุลักษณะ
ชั่วโมงที่ 4	3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Each seasons in Thailand and western countries ได้ (P)	1. ขึ้น warm up	แบบพหุลักษณะ
		2. ขึ้น presentation	แบบพหุลักษณะ
		3. ขึ้น practice	แบบเอกลักษณ์
		4. ขึ้น production	แบบอัตลักษณะ
		5. ขึ้น wrap up	แบบพหุลักษณะ
หมายเหตุ จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้(A) จะสอดแทรกอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกๆ กิจกรรมในแต่ละชั่วโมง			

การวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้

1. ตรวจใบกิจกรรม
2. ประเมิน Role play
3. สังเกตพฤติกรรม

Clothes in each season

15097 3

กิจกรรมเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
เรื่องที่ 3 Clothes in each season

เวลา	จุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	วิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้	
		การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้
ชั่วโมงที่ 1	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้ (K)	1. ชั้น warm up	แบบพหุลักษณะ
		2. ชั้น presentation	แบบพหุลักษณะ
		3. ชั้น practice	แบบเอกลักษณะ
		4. ชั้น production	แบบอัตลักษณะ
		5. ชั้น wrap up	แบบพหุลักษณะ
ชั่วโมงที่ 2 – 3	2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season ได้ (P)	1. ชั้น warm up	แบบพหุลักษณะ
		2. ชั้น presentation	แบบพหุลักษณะ
		3. ชั้น practice	แบบเอกลักษณะ
		4. ชั้น production	แบบอัตลักษณะ
		5. ชั้น wrap up	แบบพหุลักษณะ
ชั่วโมงที่ 4	3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Clothes in each season ได้ (P)	1. ชั้น warm up	แบบพหุลักษณะ
		2. ชั้น presentation	แบบพหุลักษณะ
		3. ชั้น practice	แบบเอกลักษณะ
		4. ชั้น production	แบบอัตลักษณะ
		5. ชั้น wrap up	แบบพหุลักษณะ
หมายเหตุ จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้(A) จะสอดแทรกอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกๆ กิจกรรมในแต่ละชั่วโมง			

การวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้

1. ตรวจใบกิจกรรม
2. ประเมิน Role play
3. สังเกตพฤติกรรม

ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ
กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 15101, อ 16101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง The climate เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง The climate and temperature เวลา 4 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ครูผู้สอน นายสถาพร สมอุทัย

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน
---	--

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
โดยการพูด และการเขียน

ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
--	--

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ป.5/2 ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของ เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความ	ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งาน ฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
---	---

เป็นอย่างไร ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	
-----------------------------------	--

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม สภาพ ดิน ฟ้า อากาศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

3. สาระการเรียนรู้

1. Vocabulary	climate/ weather / temperature/ hot/ warm/ dry/ sunny/ windy/ foggy/ wet/ freezing/ snowy/ rainy/ cloudy/ clear/ cold/ cool	
2. Structure	Question	Answer
	- What's the weather like today? - How's the weather today?	- It's (hot/ warm/ sunny/ etc.)
	- What's the temperature today?	- The temperature is degrees Celsius. - It's degrees Celsius.

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้

ทักษะกระบวนการ (P)

2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง The climate and temperature ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง The climate and temperature ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

4. นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

ชั่วโมงที่ 1

ชั้น Warm up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ (Hello! Students. How are you today? Today I have a song for your listen and sing. Let's listen and sing together.)
2. ให้นักเรียนฟังเพลง Weather song จากวิดีโอ

<https://www.youtube.com/watch?v=ygryGkGpgUs>

3. ครูสอนนักเรียนร้องเพลง Weather song จากนั้นให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมกันโดยมีเนื้อเพลง ดังนี้

1. Sunny, sunny, sunny, sunny. It is sunny in the sky. S - U - N - N - Y, sunny. It is sunny in the sky.	2. Cloudy, cloudy, cloudy, cloudy. It is cloudy in the sky. C - L - O - U - D - Y, cloudy. It is cloudy in the sky.
3. Rainy, rainy, rainy, rainy. It is rainy in the sky. R - A - I - N - Y, rainy. It is rainy in the sky.	4. Snowy, snowy, snowy, snowy. It is snowy in the sky. S - N - O - W - Y, snowy. It is snowy in the sky.
5. Windy, windy, windy, windy. It is windy in the sky. W - I - N - D - Y, windy. It is windy in the sky.	

3. ครูสนทนาซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงที่ร้อง

ชั้น Presentation (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature จาก Power point ให้นักเรียน ฟังทีละคำและให้นักเรียนฝึกอ่านตาม โดยมีคำศัพท์ดังนี้

climate/ weather/ temperature/ hot/ warm/ dry/ sunny/ windy/ foggy/ wet/ freezing/ snowy/ rainy/ cloudy/ clear/ cold/ cool

ชั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ]

6. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ 2 กลุ่ม
7. ให้เล่นเกม I can read this word เมื่อครูเปิดสไลด์คำศัพท์ขึ้นมาทีละคำ ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มยกมือขึ้นแล้วอ่านคำศัพท์ให้ถูกต้อง กลุ่มที่ยกมือขึ้นก่อนและอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้อง จะได้รับ คะแนนสะสม 1 คะแนน แข่งขันกัน 10 คำหรือจนกว่าจะรู้ผลแพ้ชนะ โดยใช้คำศัพท์ ดังนี้ต่อไป

1. hot	7. clear
2. dry	8. snowy
3. sunny	9. cold
4. foggy	10. cloudy
5. windy	11. climate (สำรองเพื่อตัดสิน)
6. rainy	12. weather (สำรองเพื่อตัดสิน)

ชั้น Production (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณะ]

8. ครูแจกใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature ของแต่ละระดับชั้น ให้นักเรียนทุกคน และให้เวลาในการทำใบกิจกรรม 10 นาที เมื่อนักเรียนทำใบกิจกรรมเสร็จแล้วให้นำส่งครู

ชั้น Wrap up (5 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

9. ครูและนักเรียนร้องเพลง Weather song พร้อมกันอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2 - 3

ชั้น Warm up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

- ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ (Hello! My students, How are you doing? I'm glad to you today. I hope that you are okay. Today I have a video for your see. You must see and observe the sentence in the video.)
- ให้นักเรียนดูวิดีโอบทสนทนา เรื่อง What's the weather like? จากวิดีโอ

<https://www.youtube.com/watch?v=rn1BxewN-kQ&t=21s>

3. ครูสนทนาชักถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของวิดีโอ ว่านักเรียนเป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องอะไร นักเรียนเข้าใจหรือไม่ รู้จักคำศัพท์อะไรในบทสนทนาบ้าง ฯลฯ

ขั้น Presentation (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

4. ครูอธิบายประโยคที่ใช้ในการพูดสนทนาเกี่ยวกับสภาพอากาศและอุณหภูมิจาก Power point ให้ นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดตาม โดยมีเนื้อหา ดังนี้

Question	Answer
- What's the weather like today?	- It's (hot/ warm/ sunny/ etc.)
- How's the weather today?	
- What's the temperature today?	- The temperature is degrees Celsius.
	- It's degrees Celsius.

ขั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ]

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ ตามระดับชั้น
6. ให้นักเรียนแต่ละคู่มารับใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง The climate and temperature เพื่อไปฝึกพูดสนทนาตามบทบาทสมมติที่ครูกำหนดให้

ขั้น Production (50 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ]

7. ให้นักเรียนพูดสนทนาและแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนที่ละคู่จนครบทุกคู่

ขั้น Wrap up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

8. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาและสรุปกิจกรรมที่ได้ทำโดยใช้คำถาม เช่น นักเรียนได้อะไรบ้างจากกิจกรรมที่ทำ นักเรียนสามารถนำบทสนทนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร เป็นต้น

ชั่วโมงที่ 4

ขั้น Warm up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนโดยใช้คำถามที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้ว (Hello! Students! What day is today? What's the weather like today?) เพื่อทบทวนประโยคที่ใช้ในการพูดสนทนาในชั่วโมงที่ผ่านมา

2. ให้นักเรียนฟังเพลง What's the weather like today? จากวิดีโอ

<https://www.youtube.com/watch?v=P9MW6oef6y8>

3. ครูสอนนักเรียนร้องเพลง What's the weather like today? จากนั้นให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมกันโดยมีเนื้อเพลง ดังนี้

What's the weather, what's the weather,

What's the weather like today?

Is it cold or is it sunny?

Can we go outside to play?

When it's windy, when it's windy,

We go outside, we fly our kites.

The kite goes high up in the sky.

And we play until the night.

When it's snowing, when it's snowing,

We make a snowman in the snow.

We wear our coats and play together.

Until It's time to go.

When it's sunny, when it's sunny,

We wear our hats and go outside.

We play together at the park.

And have a fun time on the slide.

ชั้น Presentation (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

4. ครูอธิบายเรื่องการเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศและอุณหภูมิจาก Power point โดยมีเนื้อหา ดังนี้

Question	Answer
- What's the weather like today?	- It's (hot/ warm/ sunny/
- How's the weather today?	etc.)

- What's the temperature today?

- The temperature is degrees Celsius.

- It's degrees Celsius.

ขั้น Practice (20 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ 2 กลุ่ม จากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มออกมารับกระดาษรูป 1 แผ่น และปากกาเมจิก 1 ด้าม
6. เมื่อครูให้นักเรียนดูรูปภาพที่ละภาพ ดังนี้

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ ภาพละ 1 คำถาม 1 คำตอบลงในกระดาษรูป เมื่อให้เขียนครบทุกภาพ ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอการเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามจากรูปภาพหน้าชั้นเรียน แล้วให้ครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนประโยค เช่น ภาพที่ 4

Question : What's the weather like?

Answer : It's hot and sunny.

Question : What's the temperature?

Answer : The temperature is thirty degrees Celsius. เป็นต้น

ขั้น Production (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์]

7. ครูแจกทำใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature ของแต่ละระดับชั้นให้นักเรียนทุกคน และให้เวลาในการทำใบกิจกรรม 10 นาที เมื่อนักเรียนทำใบกิจกรรมเสร็จแล้วให้นำส่งครู

ขั้น Wrap up (5 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

8. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง What's the weather like today? พร้อมกันอีกครั้ง

8. สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. วิดีโอเพลง weather song
2. Power point คำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature
3. ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)
4. ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)

ชั่วโมงที่ 2 – 3

5. วิดีโอบทสนทนา เรื่อง What's the weather like?
6. Power point เรื่อง ประโยคที่ใช้การพูดสนทนาเกี่ยวกับสภาพอากาศและอุณหภูมิ
7. ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)
8. ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)

ชั่วโมงที่ 4

9. วิดีโอเพลง What's the weather like today?
10. Power point เรื่อง การเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศและอุณหภูมิ
11. รูปภาพ 4 ภาพ, กระดาษบรูฟ 2 แผ่น, ปากกาเมจิก 2 ด้าม
12. ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)
13. ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้ (K)	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)	5 ดีมาก 4 ดี 3 ปานกลาง 1 – 2 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดีขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary	10 – 12 ดีมาก 7 – 9 ดี 4 – 6 ปานกลาง 1 – 3 ควรปรับปรุง

	and temperature (ระดับชั้น ป.6)	เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)	นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถพูด สนทนาตามบทบาท สมมติ เรื่อง The climate and temperature ได้ (P)	- ประเมิน Role play เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)	- แบบประเมิน Role play เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)	13 – 16 ดีมาก 9 – 12 ดี 5 – 8 ปานกลาง 1 – 4 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ประเมิน Role play เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)	- แบบประเมิน Role play เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)	
3. นักเรียนสามารถ เขียนตั้งคำถามและ ตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง The climate and temperature ได้ (P)	- ตรวจใบกิจกรรม เดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)	- แบบบันทึกคะแนน การตรวจใบกิจกรรม เดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.5)	9 – 10 ดีมาก 7 – 8 ดี 4 – 6 ปานกลาง 1 – 3 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ตรวจใบกิจกรรม เดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)	- แบบบันทึกคะแนน การตรวจใบกิจกรรม เดี่ยว Answer the questions เรื่อง The climate and temperature (ระดับชั้น ป.6)	
4. นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายจน สำเร็จได้ (A)	- สังเกตพฤติกรรม ความตั้งใจและ รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายจน สำเร็จ	- แบบสังเกต พฤติกรรมความตั้งใจ และรับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ	4 ดีมาก 3 ดี 2 ปานกลาง 1 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

10. บันทึกผลหลังการสอน

สรุปผลการเรียนการสอน

นักเรียนจำนวน.....คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน

คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่านจุดประสงค์.....คน

คิดเป็นร้อยละ.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

11. ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ.....แล้วมีความ
คิดเห็น ดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

- ☐ ดีมาก
- ☐ ดี
- ☐ พอใช้
- ☐ ควรปรับปรุง

2. การจัดกิจกรรมได้นำเอากระบวนการเรียนรู้

- ☐ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม
- ☐ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป
- ☐ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่
- ☐ นำไปใช้ได้จริง
- ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายวิรัช กล้ากสิกรณ์)

ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ប្រព័ន្ធស្រាវជ្រាវ

ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature (Grade 5)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้

Draw and paint the picture to match with the words. (ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสีให้ตรงกับคำศัพท์ต่อไปนี้)

sunny	
snowy	
rainy	
lightning	
foggy	

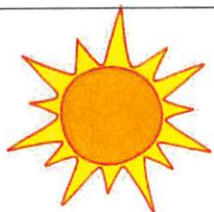
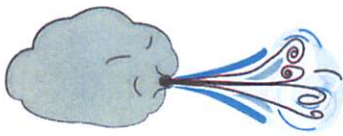
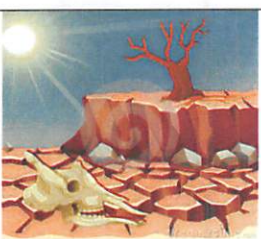
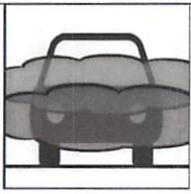
Name..... Class..... No.....

ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature (Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้

Write the words to match with the picture. (ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้)

rainy	windy	cloudy	cold
hot	sunny	wet	dry
clear	foggy	Celsius	snowy

Name.....Class..... No.....

แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง The climate and temperature

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง The climate and temperature ได้

คำชี้แจง ให้บันทึกคะแนนจากใบกิจกรรมเดี่ยวและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 5)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแฉ	ป.5	1				
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2				
เด็กหญิงนันท์ดา พันธสง่า	ป.5	3				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

5 ดีมาก

4 ดี

3 ปานกลาง

1 - 2 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 12)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1				
เด็กหญิงพัชรिता หาคุณ	ป.6	2				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

10 - 12 ดีมาก

7 - 9 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมเดียว Vocabulary

เรื่อง The climate and temperature

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง The climate and temperature (Grade 5 and 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง The climate and temperature ได้

Get in pair. Role play the conversations. (ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนตามระดับชั้นแล้วพูดสนทนาแสดงบทบาทสมมติ)

Grade 5	Grade 6
Situation 1 At the school John : Hello! Bob. Bob : Hi! John. How are you today? John : I'm fine and you? Bob : I'm O.K. John : How's the weather today? Bob : It's clear and sunny. John : It's a good air.	Situation 1 In the classroom Teacher : How's the weather today? Student : It's cool and snowy. Teacher : Are you cold? Student : Yes, I'm very cold. How do you feel teacher? Teacher : I feel cold too. Today I wear a coat and a scarf. Student : Oh! Your coat is so beautiful. Teacher : Thank you.
Situation 2 At the park Nan : Good evening Jane! Jane : Good evening! Are you okay? Nan : I am very okay. And you? Jane : I'm very well. Jane : What's the weather like today? Nan : Cloudy and windy look like the rain is coming.	Situation 2 At home Mom : Jack! Not forget an umbrella before go outside. Jack : What's the weather like Mom? Mom : It's rainy and wet. So you must have an umbrella or a raincoat. Jack : O.K. Mom I'm not forget it. Thanks. Mom : Take care of yourself my son. Jack : I will go now. Bye mom. Mom : Good luck.

แบบประเมินการพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง The climate and temperature

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง The climate and temperature ได้

คำชี้แจง ให้เขียนคะแนน 1,2,3 และ 4 ลงในช่องรายการประเมินและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	รายการประเมิน				รวม คะแนน	การประเมินผล	
			ความถูกต้องของ การพูดตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยค	ความคล่องแคล่ว ในการพูดโต้ตอบ	การแสดงท่าทาง ประกอบ		ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1							
เด็กชายวรภาพ ลัมโกเมธกุล	ป.5	2							
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3							
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1							
เด็กหญิงพัชรिता หาคุณ	ป.6	2							

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ความถูกต้องของ การพูดตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยค	ความคล่องแคล่ว ในการพูดได้ตอบ	การแสดงท่าทาง ประกอบ
4	พูดตามบทสนทนา ได้ถูกต้องทั้งหมด	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้ถูกต้อง ทั้งหมด	พูดได้ตอบได้อย่าง คล่องแคล่วต่อเนื่อง ไม่ติดขัด	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมมากที่สุด
3	พูดตามบทสนทนา ได้แต่ผิด 1 – 3 คำ	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้แต่ผิด 1 – 3 คำ/ประโยค	พูดได้ตอบได้ ต่อเนื่องแต่ติดขัด 1 – 3 ครั้ง	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมมาก
2	พูดตามบทสนทนา ได้แต่ผิด 4 – 6 คำ	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้แต่ผิด 4 – 6 คำ/ประโยค	พูดได้ตอบได้ ต่อเนื่องแต่ติดขัด 4 – 6 ครั้ง	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมปานกลาง
1	พูดไม่ได้ตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ได้	พูดได้ตอบไม่ได้	ไม่แสดงท่าทาง ประกอบ

เกณฑ์การวัด

13 – 16	หมายถึง	ดีมาก
9 – 12	หมายถึง	ดี
5 – 8	หมายถึง	ปานกลาง
1 – 4	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 ➡ นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมคู่ Role play

เรื่อง The climate and temperature

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

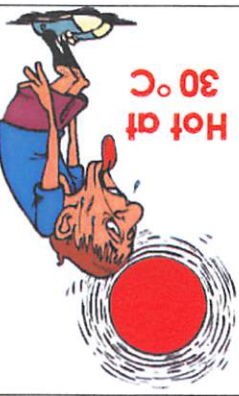
นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

1		2		3		4	
---	---	---	---	---	--	---	---

รูปภาพที่แสดงการเปลี่ยนแปลง

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions
เรื่อง The climate and temperature (Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง The climate and temperature ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบ)

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions
เรื่อง The climate and temperature (Grade 5)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง The climate and temperature ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามลงในช่องว่าง)

- 1. What is the weather like today? (hot)
.....
- 2. What is the weather like today? (rainy)
.....
- 3. What is the weather like today? (cold)
.....
- 4. What is the weather like today? (foggy)
.....
- 5. What is the weather like today? (windy)
.....
- 6. How is the weather today? (sunny)
.....
- 7. How is the weather today? (snowy)
.....
- 8. How is the weather today? (cloudy)
.....
- 9.?
It is sunny.
- 10.?
It is rainy.

Name..... Class..... No.....

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions
เรื่อง The climate and temperature (Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง The climate and temperature ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามลงในช่องว่าง)

1. What is the weather like today? (hot/sunny)
.....
2. What is the weather like today? (rainy/wet)
.....
3. How is the weather today? (snowy/cold)
.....
4. What is the weather like in the summer?
.....
5. How is the weather in the winter?
.....
6. What is the temperature? (30 degrees Celsius)
.....
7. What is the temperature now? (16 degrees Celsius)
.....
8.?
It is cloudy. It is little windy today.
9.?
It is sunny. It's dry.
10.?
It is 22 degrees Celsius.

Name..... Class..... No.....

แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions

เรื่อง The climate and temperature

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง The climate and temperature ได้

คำชี้แจง ให้บันทึกคะแนนจากใบกิจกรรมเดี่ยวและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1				
เด็กชายวรภพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2				
เด็กหญิงนันท์ดา พันธสง่า	ป.5	3				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 ดีมาก

7 - 8 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1				
เด็กหญิงพัชรดา หาคุณ	ป.6	2				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 ดีมาก

7 - 8 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมเดียว Answer the questions

เรื่อง The climate and temperature

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ
กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 15101, อ 16101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง The climate เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Each season in Thailand and western countries เวลา 4 ชั่วโมง
 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ครูผู้สอน นายสถาพร สมอุทัย

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน
---	---

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
 โดยการพูด และการเขียน

ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
--	--

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
 นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ป.5/2 ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของ เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา	ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งาน ฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
---	---

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การใช้ภาษาง่ายๆ สื่อสารเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศไทยและต่างประเทศ

3. ตารางการเรียนรู้

1. Vocabulary	season/ summer/ autumn/ fall/ spring/ winter/ the hot season/ the cold season/ the rainy season/ January/ February/ March/ April/ May/ June/ July/ August/ September/ October/ November/ December	
2. Structure	Question	Answer
	- How many seasons are there in Thailand?	- There are three seasons in Thailand.
	- How many seasons are there in Europe?	- There are four seasons in Europe.
	- What season do you like?	- I like (summer/ autumn/ spring/ etc.)
	- What season does he/she like?	- He/ She likes (summer/ autumn/ spring/ etc.)
	- What's the weather like in Summer?	- It's hot and sunny in Summer.
	- How's the weather in Summer?	
	- What months are in the cold season?	- November/ December/ January/ February.
	- Is January in the cold season in Thailand?	- Yes, it is.
	- Is August in the hot season in Thailand?	-No, it isn't. It is in the rainy season of Thailand.

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

ทักษะกระบวนการ (P)

2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

4. นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

ชั่วโมงที่ 1

ขั้น Warm- up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ (Hello! Students. How are you today? Today I have a song for your listen and sing. Let's listen and sing together.)

2. ให้นักเรียนฟังเพลง Seasons in Thailand

3. ครูสอนนักเรียนร้องเพลง จากนั้นให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน โดยมีเนื้อเพลง ดังนี้

The hot season, the rainy season,

the cold season are in Thailand.

It's hot, it's rain, it's cold in Thailand.

The three seasons are in Thailand.

4. ครูสนทนาซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงที่ร้อง

ขั้น Presentation (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

5. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่อง Each season in Thailand and Western countries จาก Power point ให้นักเรียนฟังทีละคำและให้นักเรียนฝึกอ่านตาม โดยมีคำศัพท์ดังนี้

season/ summer/ autumn/ fall/ winter/ spring/ hot season/ rainy season/ cold
season/ month/ January/ February/ March/ April/ May/ June/ July/ August/
September/ October/ November/ December

ขั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

6. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ 2 กลุ่ม
7. ให้นักเรียนเล่นเกม I know this word โดยติดกระดาษรูปที่เขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วทุกคำบนกระดาน จากนั้นแจกปากกาเมจิกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ด้าม
8. เมื่อครูอ่านคำศัพท์คำใด ให้ตัวแทนกลุ่มทั้งสองกลุ่มออกมาหาคำศัพท์ในกระดาษรูปให้เจอ กลุ่มที่หาเจอก่อนให้ใช้ปากกาเมจิกเขียนกากบาททับคำศัพท์คำที่ครูอ่าน กลุ่มที่สามารถหาคำศัพท์เจอก่อนและถูกต้องตรงกับคำที่ครูอ่าน ให้รับคะแนนสะสมคะแนน 1 คะแนน แข่งขันกันจนกว่าจะรู้ผลแพ้ชนะโดยใช้คำศัพท์ดังต่อไปนี้

season/ summer/ autumn/ fall/ winter/ spring/ hot season/ rainy season/ cold
season/ month/ January/ February/ March/ April/ May/ June/ July/ August/
September/ October/ November/ December

ขั้น Production (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์]

9. ครูแจกใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries ของแต่ละระดับชั้นให้นักเรียนทุกคน และให้เวลาในการทำใบกิจกรรม 10 นาที เมื่อนักเรียนทำใบกิจกรรมเสร็จแล้วให้นำส่งครู

ขั้น Warm up (5 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

11. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง Seasons in Thailand พร้อมกันอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2 - 3

ขั้น Warm- up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ (Hello! My students! How are you doing? I'm glad to you today. I hope that you are okay.)

2. ให้นักเรียนฟังเพลง The four seasons song จากวิดีโอ

<https://www.youtube.com/watch?v=JN0KU002EU>

3. ครูสอนนักเรียนร้องเพลง The four seasons song จากนั้นให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมกันโดยมีเนื้อเพลง ดังนี้

Winter, spring, summer and fall.

The four seasons, I like them all.

Winter, winter, I like winter.

It's cold, I like the snow.

Spring, spring, I like spring.

It's warm, birds sing.

Winter, spring, summer and fall.

The four seasons, I like them all.

Summer, summer, I like summer.

It's hot, I like it a lot.

Fall, fall, I like fall.

It's cool, leaves fall.

Winter, spring, summer and fall.

The four seasons, I like them all.

Winter, spring, summer and fall.

The four seasons, I like them all.

4. ครูสนทนากลุ่มกับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงที่ร้อง

ขั้น Presentation (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

5. ครูอธิบายประโยคที่ใช้ในการพูดสนทนาเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศไทยและต่างประเทศ จาก Power point ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดตาม โดยมีเนื้อหา ดังนี้

Question	Answer
- How many seasons are there in Thailand?	- There are three seasons in Thailand.
- How many seasons are there in Europe?	- There are four seasons in Europe.

- What season do you like?	- I like (summer/ autumn/ spring/ etc.)
- What season does he/she like?	- He/ She likes (summer/ autumn/ spring/ etc.)
- What's the weather like in Summer?	- It's hot and sunny in Summer.
- How's the weather in Summer?	
- What months are in the cold season?	- November/ December/ January/ February.
- Is January in the cold season in Thailand?	- Yes, it is.
- Is August in the hot season in Thailand?	-No, it isn't. It is in the rainy season of Thailand.

ขั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

6. แบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ ตามระดับชั้น

7. ให้นักเรียนแต่ละคู่มารับใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries เพื่อไปฝึกพูดสนทนาตามบทบาทสมมติที่ครูกำหนดให้

ขั้น Production (50 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

8. ให้นักเรียนพูดสนทนาและแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนที่ละคู่จนครบทุกคู่

ขั้น Wrap up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

9. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาและสรุปกิจกรรมที่ได้ทำ แล้วร่วมกันร้องเพลง

The four seasons song อีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 4

ขั้น Warm- up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษและใช้คำถามเกี่ยวกับฤดูกาลเพื่อทบทวนการพูดสนทนาในชั่วโมงที่แล้ว (Hello! Are you okay today? How many seasons are there in Thailand? How many seasons are there in Europe? What season do you like?)

ขั้น Presentation (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

2. ครูอธิบายการเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศไทย และต่างประเทศให้กับนักเรียน จาก Power point โดยมีเนื้อหา ดังนี้

Question	Answer
- How many seasons are there in Thailand?	- There are three seasons in Thailand.
- How many seasons are there in Europe?	- There are four seasons in Europe.
- What season do you like?	- I like (summer/ autumn/ spring/ etc.)
- What season does he/she like?	- He/ She likes (summer/ autumn/ spring/ etc.)
- What's the weather like in Summer?	- It's hot and sunny in Summer.
- How's the weather in Summer?	
- What months are in the cold season?	- November/ December/ January/ February.
- Is January in the cold season in Thailand?	- Yes, it is.
- Is August in the hot season in Thailand?	-No, it isn't. It is in the rainy season of Thailand.

ชั้น Practice (20 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ 2 กลุ่ม จากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับกระดาษรูป 1 แผ่น และปากกาเมจิก 1 ด้าม
- ครูให้นักเรียนดูคำถามทีละข้อจาก Power point จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนตอบคำถามลงในกระดาษรูปให้ถูกต้อง โดยมีคำถาม 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

Question	Answer
1. How many seasons in Thailand?	1. There are three seasons in Thailand.
2. Are there four seasons in Europe?	2. Yes, they are.
3. What season do you like?	3. I like
4. Is February in the cold season in Thailand?	4. Yes, it is.
5. Is December in the rainy season in Thailand?	5. No, it isn't. It is in the cold season.

- ให้ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอการเขียนตอบคำถามของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน แล้วให้ครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนประโยค

ชั้น Production (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์]

6. ครูแจกทำใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries ของแต่ละระดับชั้นให้นักเรียนทุกคน และให้เวลาในการทำใบกิจกรรม 10 นาที เมื่อนักเรียนทำใบกิจกรรมเสร็จแล้วให้นำส่งครู

ชั้น Wrap up (5 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

7. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ทำทั้งหมดในเรื่อง Each season in Thailand and western countries

8. สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. เพลง Seasons in Thailand
2. Power point คำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries
3. ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)
4. ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)

ชั่วโมงที่ 2 – 3

5. วิดีโอเพลง The four seasons song
6. Power point เรื่อง ประโยคที่ใช้การพูดสนทนาเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศไทยและต่างประเทศ
7. ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)
8. ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)

ชั่วโมงที่ 4

9. Power point เรื่อง การเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศไทยและต่างประเทศ
10. Power point คำถาม 5 ข้อ, กระดาษบรูฟ 2 แผ่น, ปากกาเมจิก 2 ด้าม
11. ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)

12. ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้ (K)	- ตรวจสอบใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)	5 ดีมาก 4 ดี 3 ปานกลาง 1 - 2 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ตรวจสอบใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)	16 - 20 ดีมาก 11 - 15 ดี 6 - 10 ปานกลาง 1 - 5 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้ (P)	- ประเมิน Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)	- แบบประเมิน Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)	13 - 16 ดีมาก 9 - 12 ดี 5 - 8 ปานกลาง 1 - 4 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ประเมิน Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)	- แบบประเมิน Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)	
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Each season in Thailand and Western countries	- ตรวจสอบใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.5)	9 - 10 ดีมาก 7 - 8 ดี 4 - 6 ปานกลาง 1 - 3 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ได้ (P)	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)	- แบบบันทึกคะแนนการ ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Each season in Thailand and western countries (ระดับชั้น ป.6)	9 - 10 ดีมาก 7 - 8 ดี 4 - 6 ปานกลาง 1 - 3 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้น ไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
4. นักเรียนมีความ ตั้งใจและรับผิดชอบ ในงานที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ ได้ (A)	- สังเกตพฤติกรรมความ ตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ	- แบบสังเกตพฤติกรรม ความตั้งใจและรับผิดชอบ ในงานที่ได้รับมอบหมายจน สำเร็จ	4 ดีมาก 3 ดี 2 ปานกลาง 1 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้น ไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

10. บันทึกผลหลังการสอน

สรุปผลการเรียนการสอน

นักเรียนจำนวน.....คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน

ไม่ผ่านจุดประสงค์.....คน

คิดเป็นร้อยละ.....

คิดเป็นร้อยละ.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

..... ២.៧. ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់
និង តាមដានសត្វល្អិត
(អគ្គនាយកដ្ឋាន រុក្ខាប្រមាញ់)
..... ក្រសួង

11. ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ.....แล้วมีความ
คิดเห็น ดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

- ☐ ดีมาก
- ☐ ดี
- ☐ พอใช้
- ☐ ควรปรับปรุง

2. การจัดกิจกรรมได้นำเอากระบวนการเรียนรู้

- ☐ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม
- ☐ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไปเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่
- ☐ นำไปใช้ได้จริง
- ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายวิรัช กล้ากสิกรณ์)

ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ

ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and western countries
(Grade 5)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

Draw and paint the picture to match with the words. (ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสีให้ตรงกับคำศัพท์ต่อไปนี้)

summer/ the hot season	
winter/ the cold season	
fall/autumn	
spring	
the rainy season	

Name..... Class..... No.....

ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Each season in Thailand and Western countries
(Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 🎯 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

Write the vocabulary to match with meaning. (ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้)

Meaning	Vocabulary
ฤดูกาล	
ฤดูใบไม้ผลิ	
ฤดูใบไม้ร่วง	
ฤดูร้อน (ต่างประเทศ)	
ฤดูร้อน (ประเทศไทย)	
ฤดูหนาว (ต่างประเทศ)	
ฤดูหนาว (ประเทศไทย)	
ฤดูฝน	
มกราคม	
กุมภาพันธ์	
มีนาคม	
เมษายน	
พฤษภาคม	
มิถุนายน	
กรกฎาคม	
สิงหาคม	
กันยายน	
ตุลาคม	
พฤศจิกายน	
ธันวาคม	

Name.....Class.....No.....

แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary
เรื่อง Each season in Thailand and western countries

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

คำชี้แจง ให้บันทึกคะแนนจากใบกิจกรรมเดี่ยวและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 5)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1				
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2				
เด็กหญิงนันท์ดา พันธุ์สง่า	ป.5	3				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

5 ดีมาก
4 ดี
3 ปานกลาง
1 - 2 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 12)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1				
เด็กหญิงพัชรดา หาคุณ	ป.6	2				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

10 - 12 ดีมาก
7 - 9 ดี
4 - 6 ปานกลาง
1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 ➡ นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมเดียว Vocabulary

เรื่อง Each season in Thailand and western countries

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิตา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง Each season in Thailand and western countries

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

Get in pair. Role play the conversations. (ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนตามระดับชั้นแล้วพูดสนทนาแสดงบทบาทสมมติ)

Grade 5	Grade 6
<u>Situation 1 In the class</u> A : How many seasons are there in Europe? B : 4 seasons. A : And Thailand? B : 3 seasons. A : What season do you like? B : I like the cold season.	<u>Situation 1 In front of school</u> A : Hi! How are you? B : Hi! I'm very well, thanks and you? A : I'm very well too. B : How many seasons are there in Thailand? A : There are 3 seasons in Thailand. How many seasons are there in Europe? B : 4 seasons.
<u>Situation 2 At school</u> A : What season do you like? B : I like summer because I like to go to the sea. A : What do you wear when you go to the sea? B : I wear swimsuit and sunglasses. A : Wow, nice.	<u>Situation 2 At home</u> A : Do you know? Is December in the cold season in Thailand? B : Yes, it is. A : How many months are there in the cold season in Thailand? B : 4 months. A : What month are there in the cold season? B : November, December, January, February.

แบบประเมินการพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

คำชี้แจง ให้เขียนคะแนน 1,2,3 และ 4 ลงในช่องรายการประเมินและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	รายการประเมิน				รวมคะแนน	การประเมินผล	
			ความถูกต้องของ การพูดตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยค	ความคล่องแคล่ว ในการพูดโต้ตอบ	การแสดงท่าทาง ประกอบ		ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1							
เด็กชายวรภพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2							
เด็กหญิงนันทิตา พันธุ์สง่า	ป.5	3							
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1							
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2							

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ความถูกต้องของ การพูดตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยค	ความคล่องแคล่ว ในการพูดโต้ตอบ	การแสดงท่าทาง ประกอบ
4	พูดตามบทสนทนา ได้ถูกต้องทั้งหมด	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้ถูกต้อง ทั้งหมด	พูดโต้ตอบได้อย่าง คล่องแคล่วต่อเนื่อง ไม่ติดขัด	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมมากที่สุด
3	พูดตามบทสนทนา ได้แต่ผิด 1 – 3 คำ	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้แต่ผิด 1 – 3 คำ/ประโยค	พูดโต้ตอบได้ ต่อเนื่องแต่ติดขัด 1 – 3 ครั้ง	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมมาก
2	พูดตามบทสนทนา ได้แต่ผิด 4 – 6 คำ	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้แต่ผิด 4 – 6 คำ/ประโยค	พูดโต้ตอบได้ ต่อเนื่องแต่ติดขัด 4 – 6 ครั้ง	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมปานกลาง
1	พูดไม่ได้ตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ได้	พูดโต้ตอบไม่ได้	ไม่แสดงท่าทาง ประกอบ

เกณฑ์การวัด

13 – 16	หมายถึง	ดีมาก
9 – 12	หมายถึง	ดี
5 – 8	หมายถึง	ปานกลาง
1 – 4	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมคู่ Role play

เรื่อง Each season in Thailand and western countries

ชื่อ – นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions

เรื่อง Each season in Thailand and western countries (Grade 5)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามลงในช่องว่าง)

1. How many seasons are there in Thailand?

.....

2. How many seasons are there in Europe?

.....

3. What season do you like? (summer)

.....

4. What season does he like? (winter)

.....

5. What season do they like? (spring)

.....

6. Is January in the cold season in Thailand?

.....

7. Is July in the hot season in Thailand?

.....

8. Is August in the rainy season in Thailand?

.....

9.?

There are 4 seasons in Europe.

10.?

There are 3 seasons in Thailand.

Name..... Class..... No.....

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions

เรื่อง Each season in Thailand and western countries (Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามลงในช่องว่าง)

1. How many seasons are there in Thailand?

.....

2. How many seasons are there in Europe?

.....

3. What season do you like? (the cold season)

.....

4. What season does he like? (the rainy season)

.....

5. What season do they like? (the hot season)

.....

6. What do you wear in summer? (a tank top and a pair of shorts)

.....

7. What does she wear in winter? (a sweater and a scarf)

.....

8. Is August in the rainy season in Thailand?

.....

9.

.....?

There are 4 seasons in Europe.

10.?

There are 3 seasons in Thailand.

Name..... Class..... No.....

แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions

เรื่อง Each season in Thailand and western countries

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง Each season in Thailand and western countries ได้

คำชี้แจง ให้บันทึกคะแนนจากใบกิจกรรมเดี่ยวและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1				
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2				
เด็กหญิงนันทิศา พันธสง่า	ป.5	3				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 ดีมาก

7 - 8 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1				
เด็กหญิงพัชรिता หาคุณ	ป.6	2				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 ดีมาก

7 - 8 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมเดียว Answer the questions

เรื่อง Each season in Thailand and western countries

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ
กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 15101, อ 16101) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง The climate เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Clothes in each season เวลา 4 ชั่วโมง
 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ครูผู้สอน นายสถาพร สมอุทัย

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	ป.6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน
---	---

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
 โดยการพูด และการเขียน

ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
--	--

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
 นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ป.5/2 ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของ เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา	ป.6/2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งาน ฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
---	---

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การใช้ภาษาสื่อสารแบบง่าย ๆ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายตามฤดูกาลและสภาพ
 อากาศต่าง ๆ

3. สารการเรียนรู้

1. Vocabulary	T – shirt/ shirt/ blouse/ coat/ sweater/ tank top/ pants/ trousers/ shorts/ skirt/ dress/ swimsuit/ jeans/ rain coat/ socks/ shoes/ boots/ sandals/ sunglasses/ scarf/ handbag/ cap/ hat	
2. Structure	Question	Answer
	- What do you wear in the hot season?	- I wear in the hot season.
	- What does he/she wear in the cold season?	- He/She wears in the cold season.

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้

ทักษะกระบวนการ (P)

2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Clothes in each season ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

4. นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ

ชั่วโมงที่ 1

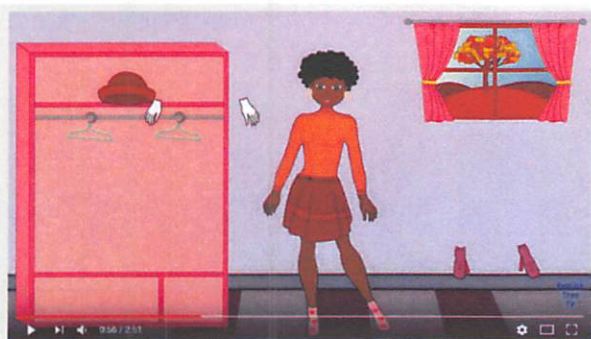
ชั้น Warm up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ (Hello! Students. How are you today? Today I have a video for your see. Let's see the video now.)

2. ให้นักเรียนดูเพลง Put On Your Clothes จากวิดีโอ

<https://www.youtube.com/watch?v=p4X1BSPsqvg> โดยให้นักเรียนช่วยกันสังเกตและจดจำคำศัพท์ในเนื้อเพลง

3. ครูสนทนาซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาเพลง

ชั้น Presentation (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season จาก Power point ให้นักเรียนฟังทีละคำและให้นักเรียนฝึกอ่านตาม โดยมีคำศัพท์ดังนี้

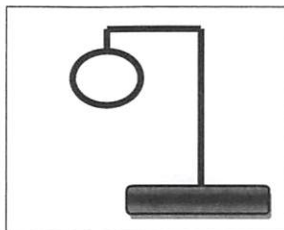
T – shirt/ shirt/ blouse/ coat/ sweater/ tank top/ pants/ trousers/ shorts/ skirt/ dress/ swimsuit/ jeans/ rain coat/ socks/ shoes/ boots/ sandals/ sunglasses/ scarf/ handbag/ cap/ hat

ชั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณะ]

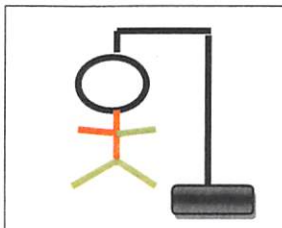
5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ 2 กลุ่ม

6. ให้เล่นเกม Hang man โดยวาดรูปดังต่อไปนี้บนกระดาน

7. เมื่อครูปิดสไลด์คำศัพท์ที่ไม่สมบูรณ์ใน Power point ขึ้นมาทีละคำ เช่นคำว่า __ i __ u i __ (swimsuit) เป็นต้น แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันบอกตัวอักษรที่หายไป กลุ่มที่สามารถบอกได้

ถูกต้องจะสามารถตอบได้อีกในตัวเองไป กลุ่มที่บอกผิดให้ไปเติมลำตัว แขน และขาของ Hang man เมื่อกลุ่มที่ตอบผิดเป็นกลุ่มสุดท้ายทำให้ Hang man เป็นตัวสมบูรณ์ ดังรูป

ถือว่ากลุ่มนั้นแพ้ในข้อนี้ ทำให้กลุ่มตรงข้ามได้รับคะแนนสะสม 1 คะแนน แข่งขันกัน 10 คำหรือจนกว่าจะรู้ผลแพ้ชนะ โดยใช้คำศัพท์ ดังนี้ต่อไปนี้

1. _ _ i _ _ (T - shirt)	7. _ _ i _ _ (skirt)
2. _ _ o u _ e (blouse)	8. _ _ e _ _ (dress)
3. _ _ e a _ e _ (sweater)	9. _ o o _ _ (boots)
4. _ o a _ (coat)	10. _ _ a _ _ (scarf)
5. _ a _ _ _ (pants)	11. _ a _ (hat) สำรองเพื่อตัดสิน
6. _ _ o _ _ (short)	12. _ a _ _ a _ (sandal) สำรองเพื่อตัดสิน

ชั้น Production (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์]

8. ครูแจกใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season ของแต่ละระดับชั้นให้นักเรียนทุกคน และให้เวลาในการทำใบกิจกรรม 10 นาที เมื่อนักเรียนทำใบกิจกรรมเสร็จแล้วให้นำส่งครู

ชั้น Wrap up (5 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

9. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ได้ทำในช่วง และดูวิดีโอเพลง Put On Your Clothes อีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2 - 3

ชั้น Warm up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

1. ครูสนทนาทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ (Hello! My students, How are you doing? I'm glad to you today. I hope that you are okay.)
2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season จาก Power point ที่เรียนในช่วงชั่วโมงที่แล้วเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ในช่วงชั่วโมงที่แล้ว

ชั้น Presentation (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

3. ครูอธิบายประโยคที่ใช้ในการพูดสนทนาเกี่ยวกับการแต่งกายในฤดูกาลต่าง ๆ จาก Power point ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดตาม

โดยมีเนื้อหา ดังนี้

Question	Answer
- What do you wear in the hot season?	- I wear in the hot season.
- What does he/she wear in the cold season?	- He/She wears in the cold season.

ขั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นคู่ ตามระดับชั้น
- ให้นักเรียนแต่ละคู่มารับใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง Clothes in each season เพื่อไปฝึกพูดสนทนาตามบทบาทสมมติที่ครูกำหนดให้

ขั้น Production (50 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์]

- ให้นักเรียนพูดสนทนาและแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนทีละคู่จนครบทุกคู่

ขั้น Wrap up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

- ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาและสรุปกิจกรรมที่ทำในช่วงโดยใช้คำถาม เช่น นักเรียนได้อะไรบ้างจากกิจกรรมที่ทำ นักเรียนสามารถนำบทสนทนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร เป็นต้น

ชั่วโมงที่ 4

ขั้น Warm up (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

- ครูสนทนาทักทายนักเรียนโดยใช้คำถามที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้ว (Hello! Students! What do you wear in the cold season? What do you wear today?) เพื่อทบทวนประโยคที่ใช้ในการพูดสนทนาในชั่วโมงที่ผ่านมา

ขั้น Presentation (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

- ครูอธิบายการเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายตามฤดูกาลต่าง ๆ จาก Power point โดยมีเนื้อหา ดังนี้

Question	Answer
- What do you wear in the hot season?	- I wear in the hot season.
- What does he/she wear in the cold season?	- He/She wears in the cold season.

ขั้น Practice (25 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบเอกลักษณ์]

- แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ จากนั้นให้ตัวแทนกลุ่มออกมาับกระดาษรูป 1 แผ่น และปากกาเมจิก 1 ด้าม
- เมื่อครูให้นักเรียนดูรูปภาพทีละภาพตามฤดูกาลต่างๆ ดังนี้

1. The hot season	
2. The rainy season	
3. The cold season	

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับภาพ ภาพละ 1 คำถาม 1 คำตอบลงในกระดาษบรูฟ เมื่อให้เขียนครบทุกภาพ ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอการเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามจากรูปภาพหน้าชั้นเรียน แล้วให้ครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนประโยค เช่น ภาพที่ 2

Q : What do you wear in the rainy season?

A : I wear an over coat and a scarf. เป็นต้น

ขั้น Production (10 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบอัตลักษณ์]

5. ครูแจกทำใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season ของแต่ละระดับชั้นให้นักเรียนทุกคน และให้เวลาในการทำใบกิจกรรม 10 นาที เมื่อนักเรียนทำใบกิจกรรมเสร็จแล้วให้นำส่งครู

ชั้น Wrap up (5 นาที)

[กิจกรรมการเรียนรู้แบบพหุลักษณะ]

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ได้เรียนในชั่วโมงนี้ และฝากให้ไปทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาในหน่วยที่ 2 เรื่อง The climate เพื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนในชั่วโมงต่อไป

8. สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. วิดีโอเพลง Put On Your Clothes
2. Power point คำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season
3. Power point เกม Hang man
4. ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)
5. ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)

ชั่วโมงที่ 2 - 3

6. Power point เรื่อง ประโยคที่ใช้การพูดสนทนาเกี่ยวกับการแต่งกายตามฤดูกาลต่างๆ
7. ใบกิจกรรมคู่ Role Play เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)
8. ใบกิจกรรมคู่ Role Play เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)

ชั่วโมงที่ 4

9. Power point เรื่อง การเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกายตามฤดูกาลต่างๆ
10. รูปภาพ 3 รูป, ดาษบรูฟ 2 แผ่น, ปากกาเมจิก 2 ด้าม
11. ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)
12. ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้ (K)	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)	5 ดีมาก 4 ดี 3 ปานกลาง 1 - 2 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)	10 - 12 ดีมาก 7 - 9 ดี 4 - 6 ปานกลาง 1 - 3 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season ได้ (P)	- ประเมิน Role play เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)	- แบบประเมิน Role play เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)	13 - 16 ดีมาก 9 - 12 ดี 5 - 8 ปานกลาง 1 - 4 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ประเมิน Role play เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)	- แบบประเมิน Role play เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)	
3. นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามให้ข้อมูล เรื่อง Clothes in each season ได้ (P)	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.5)	9 - 10 ดีมาก 7 - 8 ดี 4 - 6 ปานกลาง 1 - 3 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
	- ตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง	- แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the	

	Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)	questions เรื่อง Clothes in each season (ระดับชั้น ป.6)	นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์
4. นักเรียนมีความตั้งใจ และรับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายจน สำเร็จได้ (A)	- สังเกตพฤติกรรม ความตั้งใจและ รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายจน สำเร็จ	- แบบสังเกต พฤติกรรมความตั้งใจ และรับผิดชอบใน งานที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ	4 ดีมาก 3 ดี 2 ปานกลาง 1 ควรปรับปรุง นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

10. บันทึกผลหลังการสอน

สรุปผลการเรียนการสอน

นักเรียนจำนวน.....คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน

คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่านจุดประสงค์.....คน

คิดเป็นร้อยละ.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

11. ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ.....แล้วมีความ
คิดเห็น ดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่

- ☐ ดีมาก
- ☐ ดี
- ☐ พอใช้
- ☐ ควรปรับปรุง

2. การจัดกิจกรรมได้นำเอากระบวนการเรียนรู้

- ☐ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม
- ☐ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป
- ☐ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่
- ☐ นำไปใช้ได้จริง
- ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายวิรัช กล้ากสิกรณ์)

ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ԱՐԴՄԱՆՔ

ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (Grade 5)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 🖍️ นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้

Draw and paint the picture to match with the words. (ให้นักเรียนวาดภาพและระบายสีให้ตรงกับคำศัพท์ต่อไปนี้)

T - shirt	
raincoat	
sunglasses	
shorts	
skirt	

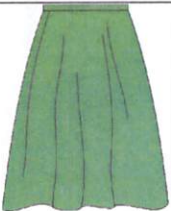
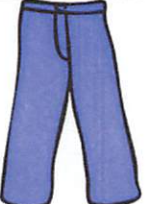
Name..... Class..... No.....

ใบกิจกรรมเดี่ยว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season (Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้

Write the words to match with the picture. (ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้)

sunglasses	coat	skirt	sandal
T – shirt	short	cap	blouse
trousers	tank top	scarf	rain coat

Name..... Class.....No.....

แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดียว Vocabulary เรื่อง Clothes in each season

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ เรื่อง Clothes in each season ได้

คำชี้แจง ให้นักบันทึกคะแนนจากใบกิจกรรมเดียวและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 5)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1				
เด็กชายวรภพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2				
เด็กหญิงนันท์ดา พันธุ์สง่า	ป.5	3				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

5 ดีมาก
4 ดี
3 ปานกลาง
1 - 2 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 12)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1				
เด็กหญิงพัชรดา หาคุณ	ป.6	2				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

10 - 12 ดีมาก
7 - 9 ดี
4 - 6 ปานกลาง
1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมเดียว Vocabulary

เรื่อง Clothes in each season

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิตา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอูทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบกิจกรรมคู่ Role play เรื่อง Clothes in each season (Grade 5 and 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season ได้

Get in pair. Role play the conversations. (ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนตามระดับชั้นแล้วพูดสนทนาแสดงบทบาทสมมติ)

Grade 5	Grade 6
<u>Situation 1 In the classroom</u> A : We will go to the sea next week. What do you wear when you go to the sea? B : I will wear a swimsuit. Do you have some swimsuit? A : Yes, I do. I have a red. And your color? B : Pink.	<u>Situation 1 At the school</u> A : Hello! How are you? B : Hi! I'm fine. Thank you and you? A : I'm O.K. B : What will you buy for this summer? A : I will buy a shorts, a T – shirt and a new flip flop. B : Good. I will buy a new T – shirts too. A : So wonderful.

แบบประเมินการพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนสามารถพูดสนทนาตามบทบาทสมมติ เรื่อง Clothes in each season ได้

คำชี้แจง ให้เขียนคะแนน 1,2,3 และ 4 ลงในช่องรายการประเมินและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	รายการประเมิน				รวม คะแนน	การประเมินผล	
			ความถูกต้องของ การพูดตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยค	ความคล่องแคล่ว ในการพูดโต้ตอบ	การแสดงท่าทาง ประกอบ		ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1							
เด็กชายวรภพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2							
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3							
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1							
เด็กหญิงพัชรिता หาคุณ	ป.6	2							

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับ คุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน			
	ความถูกต้องของ การพูดตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยค	ความคล่องแคล่ว ในการพูดโต้ตอบ	การแสดงท่าทาง ประกอบ
4	พูดตามบทสนทนา ได้ถูกต้องทั้งหมด	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้ถูกต้อง ทั้งหมด	พูดโต้ตอบได้อย่าง คล่องแคล่วต่อเนื่อง ไม่ติดขัด	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมมากที่สุด
3	พูดตามบทสนทนา ได้แต่ผิด 1 - 3 คำ	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้แต่ผิด 1 - 3 คำ/ประโยค	พูดโต้ตอบได้ ต่อเนื่องแต่ติดขัด 1 - 3 ครั้ง	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมมาก
2	พูดตามบทสนทนา ได้แต่ผิด 4 - 6 คำ	การออกเสียงคำ/ ประโยคได้แต่ผิด 4 - 6 คำ/ประโยค	พูดโต้ตอบได้ ต่อเนื่องแต่ติดขัด 4 - 6 ครั้ง	แสดงท่าทาง ประกอบได้อย่าง เหมาะสมปานกลาง
1	พูดไม่ได้ตามบท สนทนา	การออกเสียงคำ/ ประโยคไม่ได้	พูดโต้ตอบไม่ได้	ไม่แสดงท่าทาง ประกอบ

เกณฑ์การวัด

13 - 16	หมายถึง	ดีมาก
9 - 12	หมายถึง	ดี
5 - 8	หมายถึง	ปานกลาง
1 - 4	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ
ได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมคู่ Role play

เรื่อง Clothes in each season

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิดา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคูณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

	3. The cold season
	2. The rainy season
	1. The hot season

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season (Grade 5)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง Clothes in each season ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามลงในช่องว่าง)

1. What do you wear in the summer? (T – shirt)
.....
2. What do you wear before go outside in the rainy season? (raincoat)
.....
3. What does he wear in the winter? (sweater)
.....
4. What does she wear in the cold season? (coat)
.....
5. What does Joe wear before go outside in the hot season? (cap)
.....
6. What do they wear in the winter? (scarf)
.....
7. What do we wear when we go to the sea in the summer? (swimsuit)
.....
8. What does Jane wear when she goes outside on sunny day? (sunglasses)
.....
9.?
I wear a tank top in the summer.
10.?
He wears an over coat in the winter.

Name..... Class..... No.....

ใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions เรื่อง Clothes in each season (Grade 6)

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง Clothes in each season ได้

Write the questions and the answers in the blanks. (ให้นักเรียนเขียนตั้งคำถามและตอบคำถามลงในช่องว่าง)

1. What do you wear in the summer? (T – shirt, short)
.....
2. What do you wear before go outside in the rainy season? (raincoat, boots)
.....
3. What does he wear in the winter? (sweater, gloves)
.....
4. What does she wear in the cold season? (coat, trousers)
.....
5. What does Joe wear before go outside in the hot season? (cap, T - shirt)
.....
6. What do they wear in the winter? (scarf, socks)
.....
7. What do we wear when we go to the sea in the summer? (swimsuit, sunglasses)
.....
8. What does Jane wear when she goes outside on sunny day? (sunglasses, hat)
.....
9.?
I wear a tank top in the summer.
10.?
He wears an over coat in the winter.

Name..... Class..... No.....

แบบบันทึกคะแนนการตรวจใบกิจกรรมเดี่ยว Answer the questions
เรื่อง Clothes in each season

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนสามารถเขียนตั้งคำถามและตอบคำถาม เรื่อง Clothes in each season ได้

คำชี้แจง ให้นักบันทึกคะแนนจากใบกิจกรรมเดี่ยวและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพิรวัฒน์ แจ่มแฉ	ป.5	1				
เด็กชายวรภาพ ลิมโสมกุล	ป.5	2				
เด็กหญิงนันท์ดา พันธสง่า	ป.5	3				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 ดีมาก

7 - 8 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10)	ระดับคุณภาพ	การประเมิน	
					ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1				
เด็กหญิงพัชรिता หาคุณ	ป.6	2				

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

9 - 10 ดีมาก

7 - 8 ดี

4 - 6 ปานกลาง

1 - 3 ควรปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

ชั้น	ผ่าน	ไม่ผ่าน	คิดเป็นร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 5			
ประถมศึกษาปีที่ 6			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนมีความตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จได้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคุณภาพและสรุปผลการประเมินตามสภาพจริง

แบบสังเกตพฤติกรรมจากการทำกิจกรรมเดียว Answer the questions

เรื่อง Clothes in each season

ชื่อ - นามสกุล	ชั้น	เลขที่	ระดับคุณภาพ				การประเมิน	
			4	3	2	1	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เด็กชายพีรวัฒน์ แจ่มแค	ป.5	1						
เด็กชายวรภาพ ลิ้มโกเมธกุล	ป.5	2						
เด็กหญิงนันทิศา พันธุ์สง่า	ป.5	3						
เด็กชายอิสระ แสงนาค	ป.6	1						
เด็กหญิงพัชรिता หาคุณ	ป.6	2						

ระดับคุณภาพ/เกณฑ์การวัด/เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (ปานกลาง)	1 (ควรปรับปรุง)
เกณฑ์การวัด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานภายในเวลา ที่กำหนด	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 2 นาที	ทำงานเสร็จและ ส่งงานช้ากว่าเวลา ที่กำหนดไม่เกิน 4 นาที	ทำงานไม่เสร็จและ ไม่ส่งงาน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป จึงจะถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายสถาพร สมอุทัย)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก ณ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

- ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศ						
1	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
2	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม					
3	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
4	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ					
5	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด					
3	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ					
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ					
5	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น					
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น					
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน					
ประโยชน์ที่ได้รับ						
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
2	การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน					
3	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้					
4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ					
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น					
6	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจโดยใช้เหตุผล					
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น					
8	กิจกรรมการเรียนรู้การสอนนี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					

ชื่อและนามสกุล

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ด แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรม
นันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับ
กิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

คำชี้แจง

1. ให้ท่านพิจารณาว่า ข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจที่กำหนดมีความสอดคล้องตรง
ตามจุดประสงค์ที่กำหนดให้หรือไม่ โดยกำหนดเนื้อหาการประเมินออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1.1 ด้านบรรยากาศ

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2. การกำหนดความหมายเกณฑ์ประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

ให้	+1	หมายถึง	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด
	0	หมายถึง	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด
	-1	หมายถึง	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องและตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด

ข้อที่	คำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อ เสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
ด้านบรรยากาศ					
1	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม				
2	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม				
3	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน				

ข้อที่	คำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
4	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ				
5	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย				
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา				
2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด				
3	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ				
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าตอบ				
5	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น				
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน				
ประโยชน์ที่ได้รับ					
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย				

ข้อที่	คำถาม	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อ เสนอแนะ
		+ 1	0	-1	
2	การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน				
3	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียน สร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้				
4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียน นำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ				
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียน พัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น				
6	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจ โดยใช้เหตุผล				
7	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจและ รู้จักเพื่อนมากขึ้น				
8	กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น				

..... ២. អ. ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុន
 ក្រុមហ៊ុន
 (.....)
 ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុន

.....

ក្រុមហ៊ុនស្រុកស្រែក

ภาคผนวก ต ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบคละชั้นร่วมกับกิจกรรมนันทนาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความ			$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม สอดคล้อง
	คิดเห็นของ					
	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					
	1	2	3			
1. ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้						
1.1 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 มีความน่าสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 เห็นวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้						
2.1 มีความชัดเจนแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4	5	4	4.33	0.57	มาก
2.3 ใช้ภาษาเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้						
3.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
3.4 เป็นลำดับขั้นตอน	4	5	5	4.66	0.57	มากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน	4	5	4	4.33	0.57	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

การรื้อถอน									
4.2 สามารถใช้วัสดุและประเภณวัสดุได้จริง									
4	5	5	4.66	0.57	มากที่่สุด	รวมเฉลี่ย			
				4.79	0.26	มากที่่สุด			

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายสถาพร สมอุทัย
วัน เดือน ปีเกิด	6 สิงหาคม 2533
ที่อยู่	117 หมู่ 2 ตำบลทาทุ่งหลวง อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน 51170
สถานที่ปฏิบัติงาน	โรงเรียนบ้านทุ่งทอง หมู่ 3 ตำบลโพธิ์ไทรงาม อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร 66130
ตำแหน่ง	ครู
ประสบการณ์การทำงาน	
3 ปี	โรงเรียนวัดโพธิ์ขวัญ อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
1 ปี	โรงเรียนบ้านทุ่งทอง อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	กศ.ม (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก
พ.ศ. 2557	ศษ.บ. (ประถมศึกษา), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่